

Официален вестник

С 103 Е

на Европейския съюз

Издание
на български език

Информация и известия

Година 52
5 май 2009 г.

Известие №	Съдържание	Страница
III Подготвителни актове		
Съвет		
2009/C 103 E/01	Обща позиция (ЕО) № 15/2009 от 16 февруари 2009 година, приета от Съвета в съответствие с процедурата, посочена в член 251 от Договора за създаване на Европейската общност, с оглед приемането на директива на Европейския парламент и на Съвета за изменение на директиви 2002/21/ЕО относно общата регулаторна рамка за електронните съобщителни мрежи и услуги, 2002/19/ЕО относно достъпа до електронни съобщителни мрежи и тяхната инфраструктура и взаимосвързаността между тях и 2002/20/ЕО относно разрешението на електронните съобщителни мрежи и услуги	1
2009/C 103 E/02	Обща позиция (ЕО) № 16/2009 от 16 февруари 2009 година, приета от Съвета в съответствие с процедурата, посочена в член 251 от Договора за създаване на Европейската общност, с оглед приемането на директива на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Директива 2002/22/ЕО относно универсалната услуга и правата на потребителите във връзка с електронните съобщителни мрежи и услуги, Директива 2002/58/ЕО относно обработката на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации и Регламент (ЕО) № 2006/2004 за сътрудничество между националните органи, отговорни за прилагане на законодателството за защита на потребителите ⁽¹⁾	40

BG

⁽¹⁾ Текст от значение за ЕИП

III

(Подготвителни актове)

СЪВЕТ

ОБЩА ПОЗИЦИЯ (ЕО) № 15/2009

приета от Съвета на 16 февруари 2009 година

с оглед приемането на Директива 2009/.../ЕО на Европейския парламент и на Съвета от ... за изменение на директиви 2002/21/ЕО относно общата регулаторна рамка за електронните съобщителни мрежи и услуги, 2002/19/ЕО относно достъпа до електронни съобщителни мрежи и тяхната инфраструктура и взаимосвързаността между тях и 2002/20/ЕО относно разрешението на електронните съобщителни мрежи и услуги

(2009/С 103 E/01)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 95 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,като взеха предвид становището на Комитета на регионите ⁽²⁾,в съответствие с процедурата, установена в член 251 от Договора ⁽³⁾,

като имат предвид, че:

(1) Действието на петте директиви, които съставляват съществуващата регулаторна рамка за електронни съобщителни

мрежи и услуги (Директива 2002/21/ЕО („Рамкова директива“) ⁽⁴⁾, Директива 2002/19/ЕО („Директива за достъпа“) ⁽⁵⁾, Директива 2002/20/ЕО („Директива за разрешение“) ⁽⁶⁾, Директива 2002/22/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 г. относно универсалната услуга и правата на потребителите във връзка с електронните съобщителни мрежи и услуги („Директива за универсалната услуга“) ⁽⁷⁾ и Директива 2002/58/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 юли 2002 г. относно обработката на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации) (наричани заедно „Рамковата директива и Специфичните директиви“) ⁽⁸⁾), е предмет на периодичен преглед от страна на Комисията, в частност с оглед определяне на нуждата от изменения в съответствие с технологичните и пазарните промени.

(2) В тази връзка, Комисията представи своите първоначални заключения в съобщението си от 29 юни 2006 г. относно прегледа на регулаторната рамка на ЕС за електронни съобщителни мрежи и услуги. Въз основа на тези първоначални заключения беше проведено обществена консултация, която идентифицира продължаващата липса на вътрешен пазар на електронни съобщения като най-важния аспект, към който трябва да се подходи. В частност беше установено, че регулаторна разпокъсаност и несъответствия между дейностите на националните регулаторни органи излагат на риск не само конкурентоспособността на сектора, но също и значителните ползи за потребителя от презгранична конкуренция.

⁽¹⁾ ОВ С 224, 30.8.2008 г., стр. 50.

⁽²⁾ ОВ С 257, 9.10.2008 г., стр. 51.

⁽³⁾ Становище на Европейския парламент от 24 септември 2008 г. (все още непубликувано в Официален вестник), Обща позиция на Съвета от 16 февруари 2009 г. и Позиция на Европейския парламент от ...

⁽⁴⁾ ОВ L 108, 24.4.2002 г., стр. 33.

⁽⁵⁾ ОВ L 108, 24.4.2002 г., стр. 7.

⁽⁶⁾ ОВ L 108, 24.4.2002 г., стр. 21.

⁽⁷⁾ ОJ L 108, 24.4.2002 г., стр. 51.

⁽⁸⁾ ОВ L 201, 31.7.2002 г., стр. 37.

- (3) Поради това, регулаторната рамка на ЕС за електронни съобщителни мрежи и услуги следва да се реформира с цел изграждане на вътрешния пазар на електронни съобщения чрез засилване на механизма на Общността за регулиране на оператори със значителна пазарна сила в ключовите пазари. Това се допълва от Регламент (ЕО) № .../2009 от ... на Европейския парламент и на Съвета отх [за създаването на Група на европейските регулатори в областта на далекосъобщенията (ГЕРЦ)] съгласно. Реформата също така включва определянето на стратегия за ефикасно и съгласувано управление на радиочестотния спектър с цел постигане на Единно европейско информационно пространство, както и засилването на разпоредбите за ползватели с увреждания с цел формиране на всеобхватно информационно общество.
- (4) Целта е постепенно да се намаляват отрасловите правила ex ante успоредно с развитието на пазарната конкуренция и в крайна сметка електронните съобщения единствено да се уреждат от правото за защита на конкуренцията. Като се има предвид, че пазарите на електронни съобщения се характеризират с подчертано динамична конкуренция през последните години, съществено е регулаторни задължения ex ante да бъдат налагани само, когато не съществува ефективна и устойчива конкуренция.
- (5) С цел да се гарантира пропорционален и адаптиран подход към различните условия на конкуренция, националните регулаторни органи може да определят пазари на поднационално равнище и да снемат регулаторни задължения от пазари и/или географски зони, където е налице ефективна конкуренция по отношение на инфраструктурата.
- (6) Един от ключовите въпроси за идните години с оглед постигането на целите на Лисабонската програма е да се предоставят условия за ефикасни инвестиции в нови високоскоростни мрежи, които биха подпомогнали иновациите в богати на съдържание интернет услуги и биха засилили конкурентоспособността на Европейския съюз в международен мащаб. Такива мрежи имат огромен потенциал да предоставят ползи за потребителите и бизнеса в целия Европейски съюз. Поради това е от съществено значение да се стимулират устойчиви инвестиции в развитието на тези нови мрежи, като същевременно се защитава конкуренцията и се засилва избора на потребителите чрез регулаторна предвидимост и последователност.
- (7) За да се даде възможност на националните регулаторни органи да изпълнят целите, установени в Рамковата директива и в Специфичните директиви, по-специално по отношение на оперативната съвместимост на услугите „от край до край“, обхватът на Рамковата директива следва да се разшири, за да включи някои аспекти на радиооборудването и крайното далекосъобщително оборудване, определени в Директива 1999/5/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 1999 г. относно радионавигационното оборудване и далекосъобщителното крайно оборудване и взаимното признаване на тяхното съответствие⁽¹⁾, и на битовата техника, използвана за цифрова телевизия, за да се улесни достъпа за ползвателите с увреждания.
- (8) Някои определения следва да се разяснят или променят, за да се отчетат пазарните и технологичните промени и да се премахнат неяснотите, идентифицирани при прилагане на регулаторната рамка.
- (9) Независимостта на националните регулаторни органи следва да се засили с цел гарантиране на по-ефективно прилагане на регулаторната рамка и увеличаване на техните правомощия и предсказуемостта на техните решения. За целта следва да се въведе изрична разпоредба в националното законодателство, която да гарантира, че при изпълнение на своите задачи, националният регулаторен орган, отговорен за ex ante регулиране на пазарите или за уреждане на спорове между предприятия, е защитен срещу външна намеса или политически натиск, които могат да нарушат неговата независима оценка на въпросите, пред които е изправен. Такова външно влияние прави един национален законодателен орган неподходящ за ролята на национален регулаторен орган съгласно регулаторната рамка. Поради това следва изначално да се установят правила относно основанията за освобождаване от длъжност на ръководителя на националния регулаторен орган, с цел отстраняване на всякакви основателни съмнения относно неутралността на този орган и неговата неподатливост на външни фактори. Важно е националните регулаторни органи, отговорни за ex ante регулиране на пазарите да разполагат със свой собствен бюджет, който да им дава възможност, в частност, да наемат достатъчен брой квалифицирани кадри. За да се гарантира прозрачност, този бюджет следва да се публикува ежегодно.
- (10) С цел да се гарантира правната сигурност за пазарните участници, апелативните органи следва да изпълняват функциите си ефективно; по-специално, процедурите по обжалване не следва да бъдат неоправдано продължителни.

(1) ОВ L 91, 7.4.1999 г., стр. 10.

- (11) Съществува широко разминаване в начина, по който апелативни органи са прилагали временни мерки за спиране на решенията на националните регулаторни органи. С цел постигане на по-голяма последователност на подхода следва да се приложи общ стандарт в съответствие със съдебната практика на Общността. Апелативните органи следва също така да разполагат с правомощието да изискват налична информация, публикувана от ГЕРД. Предвид значението на обжалванията за цялостното функциониране на регулаторната рамка, следва да се изгради механизъм за събиране на информация относно обжалванията и решенията за спиране на действието на решения, взети от регулаторните органи във всички държави-членки, и за докладването на тази информация на Комисията.
- (12) С цел да се гарантира, че националните регулаторни органи изпълняват своите регулаторни задачи по ефективен начин, данните, които те събират, следва да включват счетоводни данни за пазарите на дребно, които са свързани с пазари на едро, в които даден оператор има значителна пазарна сила и като такива се регулират от националния регулаторен орган. Данните следва също така да включват данни, които да позволяват на националния регулаторен орган да оценява възможното въздействие на планирани актуализации или промени на мрежовата топология върху развиването на конкуренцията или върху продукти на едро, предоставяни на други страни.
- (13) Националната консултация, предвидена в член 6 от Рамковата директива, следва да се провежда преди консултацията с Общността, предвидена в член 7 от посочената директива, за да се позволи мненията на заинтересованите страни да се отразят в консултацията с Общността. Това също би избегнало нуждата от втора консултация с Общността, в случай на промени в планираната мярка в резултат на националната консултация.
- (14) Необходимо е свободата на действие на националните регулаторни органи да се съчетае с развитието на последователни регулаторни практики и последователното прилагане на регулаторната рамка с цел ефективен принос за развитие и завършване на изграждането на вътрешния пазар. Поради това, националните регулаторни органи следва да подкрепят дейностите на Комисията и на ГЕРД, насочени към вътрешния пазар.
- (15) Механизмът на Общността, позволяващ на Комисията да изисква от националните регулаторни органи да оттеглят планирани мерки относно определяне на пазар и определяне на оператори със значителна пазарна сила, е допринесъл значително за последователен подход при установяване на обстоятелствата, при които може да се приложи регулиране ex-ante и тези, при които операторите подлежат на такова регулиране. Наблюдението на пазара от Комисията и, по-специално опитът с процедурата по член 7 от Рамковата директива, показва, че несъответствия в прилагането на корективни мерки от страна на националните регулаторни органи, дори при сходни пазарни условия, биха могли да възпрепятстват вътрешния пазар на електронни съобщения. Ето защо Комисията може да участва в гарантирането на високо ниво на последователност при прилагането на корективни мерки чрез приемане на становища относно проекти за мерки, предлагани от националните регулаторни органи. За да се използва експертният опит на националните регулаторни органи в пазарния анализ, Комисията следва да се консултира с ГЕРД преди да приеме своето решение и/или становище.
- (16) Важно е регулаторната рамка да се прилага навременно. Когато Комисията е взела решение, изискващо от национален регулаторен орган да оттегли планирана мярка, националните регулаторни органи следва да представят преработена мярка пред Комисията. Следва да се определи краен срок за нотифицирането на преработената мярка пред Комисията по член 7 от Рамковата директива с цел пазарните участници да са запознати с времетраенето на прегледа на пазара и с цел увеличаване на правната сигурност.
- (17) Предвид кратките срокове в механизма за консултация на Общността, на Комисията следва да се предоставят правомощия да приема препоръки и/или насоки за опростяване на процедурите за обмен на информация между Комисията и националните регулаторни органи - например при стабилни пазари, или само незначителни промени в мерки, които са били предмет на предишна нотификация. На Комисията следва да се предоставят правомощия да разрешава въвеждането на освобождаване от задължение за нотифициране с цел рационализиране на процедурите в някои случаи.
- (18) В съответствие с целите на Хартата на основните права на Европейския съюз и Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания, регулаторната рамка следва да гарантира, че всички ползватели, включително крайните ползватели с увреждания, възрастните ползватели и ползвателите със специфични социални потребности, имат лесен достъп до висококачествени услуги на достъпни цени. Декларация 22, приложена към Заключителния акт от Амстердам, предвижда институциите на Общността да отчитат потребностите на хората с увреждания при създаването на мерки по член 95 от Договора за ЕО.

- (19) Радиочестотите следва да се разглеждат като ограничен обществен ресурс, който има важна обществена и пазарна стойност. В обществен интерес е радиочестотният спектър да се управлява възможно най-ефикасно и ефективно от икономическа, социална и екологична гледна точка и при отчитане на целите на културното многообразие и на медийния плурализъм, а пречките пред неговото ефикасно използване постепенно да се премахват.
- (20) Преди да бъде предложена специфична мярка за хармонизиране съгласно Решение № 676/2002/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 г. относно регулаторната рамка за политиката на Европейската общност в областта на радиочестотния спектър (Решение за радиочестотния спектър) ⁽¹⁾, Комисията следва да извърши оценки на въздействието на разходите и ползите от предлаганата мярка, като реализирането на икономии от мащаба и оперативната съвместимост на услугите в полза на потребителите, въздействието върху ефикасността на използването на радиочестотния спектър, или потребността от хармонизирано използване в различните части на Европейския Съюз.
- (21) Макар управлението на радиочестотния спектър да остава в компетентността на държавите-членки, координацията и, при необходимост, хармонизирането на общностно равнище могат да спомогнат да се гарантира, че ползвателите на радиочестотния спектър извличат максимална полза от вътрешния пазар и че интересите на ЕС могат да бъдат ефективно защитавани в световен мащаб.
- (22) Разпоредбите на настоящата директива за управление на радиочестотния спектър следва да съответстват на дейността на международните и регионалните организации в областта на управлението на радиочестотния спектър, като напр. Международния съюз по далекосъобщенията (ITU) и Европейската конференция по пощи и далекосъобщения (СЕРТ), с цел да се гарантира ефикасно управление и хармонизиране на използването на радиочестотния спектър в цялата Общност и в световен мащаб.
- (23) Радиочестотите следва да се управляват така, че да се гарантира избягване на вредни смущения. Поради това, тази основна концепция за вредни смущения следва да се определи точно, за да се гарантира, че регулаторната намеса е ограничена до степен, необходима за предотвратяване на такива смущения.
- (24) Настоящата система за управление и разпределение на спектъра е предимно основана на административни решения, които не са достатъчно гъвкави за справяне с технологичните и икономическите промени, в частност с бързото развитие на безжичните технологии и повишеното търсене на широколентовост. Неоправданата разпокъсаност на националните политики води до повишени разходи и загубени пазарни възможности за ползвателите на спектъра и забавя иновациите във вреда на вътрешния пазар, потребителите и икономиката като цяло. Освен това, условията за достъп до и ползване на радиочестоти могат да се различават според вида оператор, докато електронните услуги предоставяни от тези оператори все по-често се припокриват, като така се създава напрежение между притежателите на права, несъответствия в разходите за достъп до спектъра и потенциални изкривявания във функционирането на вътрешния пазар.
- (25) Значението на националните граници все повече намалява при определяне на оптималното използване на радиоспектъра. Разпокъсаното управление на достъпа до права за спектъра ограничава инвестициите и иновациите и не позволява на операторите и производителите на оборудване да реализират икономии от мащаба, като по този начин възпрепятства развитието на вътрешния пазар на електронни съобщителни мрежи и услуги, използващи радиоспектъра.
- (26) Гъвкавостта в управлението на радиочестотния спектър и достъпа до него следва да се повишат посредством разрешения, неутрални спрямо технологиите и услугите, което да позволи на ползвателите на спектъра да избират най-подходящите технологии и услуги, които да прилагат в честотни ленти, на разположение за електронни съобщителни услуги, според посоченото в националните таблици за разпределение на честоти и в радиорегламентите на Международния съюз по далекосъобщения („принципи на неутралност по отношение на технологиите и услугите“). Административното определяне на технологии и услуги следва да се прилага ако са застрашени цели от общ интерес и да бъде ясно обосновано и подлежащо на редовно преразглеждане.
- (27) Ограниченията на принципа на неутралност по отношение на технологиите следва да са целесъобразни и обосновани от необходимостта да се избягват вредни смущения, например чрез налагане на маски на излъчване и нива на мощността, за защита на общественото здраве чрез ограничаване излагането на обществеността на въздействието на електромагнитните полета, за гарантиране на правилното функциониране на услугите чрез подходящо ниво на техническо качество на услугата, което да не изключва непременно възможността за използване на повече от една услуга на една и съща честота, за гарантиране на правилно съвместно използване на спектъра, по-специално когато неговото използване подлежи само на общи разрешения, за гарантиране на ефективното използване на спектъра или за изпълнение на цел от общ интерес в съответствие с правото на Общността.

⁽¹⁾ ОВ L 108, 24.4.2002 г., стр. 1.

- (28) Ползвателите на спектъра следва също така да могат свободно да избират услугите, които желаят да предлагат в радиочестотния спектър, при спазване на преходни мерки за зачитане на придобити по-рано права. Следва да бъдат разрешени изключения от принципа на неутралност по отношение на услугите, когато са необходими и пропорционални, като тези изключения следва да изискват предоставянето на конкретна услуга за постигане на ясно определени цели от общ интерес, като безопасността на живота, необходимостта да се насърчава социалното, регионално и териториално сближаване или избягване на неефекасното използване на радиочестотния спектър. Тези цели следва да включват насърчаването на културно и езиково многообразие и медиен плурализъм, определени от държавите-членки в съответствие с правото на Общността. Освен в случаите, необходими за защита безопасността на живота или за изпълнение на други цели от общ интерес, изключенията не следва да водят до изключително използване само за определени услуги, а по-скоро да дават приоритет, така че в същата честотна лента да може съвместно да съществуват други услуги или технологии, доколкото това е възможно.
- (29) Държавите-членки са компетентни да определят обхвата и характера на всяко изключение, свързано с насърчаването на културното и езиково многообразие и медийния плурализъм.
- (30) Тъй като разпределението на спектъра спрямо конкретни технологии или услуги е изключение от принципите на неутралност по отношение на технологиите и услугите и намалява свободата на избор на предлагана услуга или използвана технология, всяко предложение за такова разпределение следва да е прозрачно и да подлежи на обществена консултация.
- (31) С цел гъвкавост и ефикасност националните регулаторни органи могат да позволяват на ползвателите на радиочестотния спектър свободно да прехвърлят или отстъпват временно срещу заплащане на трети страни своите права за използване. Това би позволило пазарно оценяване на спектъра. С оглед на своите правомощия да гарантират ефективно използване на спектъра, националните регулаторни органи следва да предприемат действия, за да гарантират, че търговията не води до нарушаване на конкуренцията, когато остане неизползван спектър.
- (32) Въвеждането на неутралност на технологиите и услугите и търговия със съществуващите права за използване на спектъра може да изисква преходни правила, включително мерки за гарантиране на лоялна конкуренция, тъй като новата система може да позволи на някои ползватели на радиочестотния спектър да започнат да се конкурират с ползватели, които вероятно са придобили своите права при по-тежки условия и ред.
- (33) За да се насърчи функционирането на вътрешния пазар и да се подпомогне развитието на трансгранични услуги, Комисията следва да получи правомощие да приема технически мерки за изпълнение в областта на номерирането.
- (34) Разрешенията, издавани на предприятия, предоставящи електронни съобщителни мрежи и услуги, които им осигуряват достъп до обществена или частна собственост, са съществени фактори за изграждането на електронни съобщителни мрежи или нови мрежови елементи. Поради това, ненужна усложненост и забавяне в процедурите за предоставяне на права на преминаване биха могли да представляват сериозна пречка за развитието на конкуренцията. Следователно, придобиването на права на преминаване от предприятия, притежаващи разрешение следва да се опрости. Националните регулаторни органи следва да могат да координират придобиването на права на преминаване, като правят достъпна съответната информация на своите уебсайтове.
- (35) Необходимо е да бъдат засилени правомощията на държавите-членки спрямо притежателите на права на преминаване, за да се гарантира навлизане или изграждане на нова мрежа по справедлив, ефективен и съобразен с околната среда начин и независимо от задължението на оператор със значителна пазарна сила да осигурява достъп до електронната си съобщителна мрежа. Подобряването на съвместното използване на съоръжения може значително да заздравя конкуренцията и да понижи цялостните финансови и екологични разходи за предприятията по изграждането на инфраструктура за електронни съобщения, особено за нови мрежи за достъп. Националните регулаторни органи следва да имат правомощията да изискват от притежателите на права за инсталиране на съоръжения върху, над или под обществен или частен имот да използват съвместно тези съоръжения или имоти (включително физическо съвместно разполагане) с цел да се насърчат ефикасните инвестиции в инфраструктура и насърчаването на иновациите, след подходящ период на обществено обсъждане, по време на който на всички заинтересовани страни следва да се дава възможност да изразят становищата си. Такива уредби на съвместно използване или координиране могат да включват правила за пропорционално разпределение на разходите за съвместното използване на съоръженията или имота и следва да гарантират наличието на

подходяща компенсация за риска за съответните предприятия. По-специално, националните регулаторни органи следва да са в състояние да налагат съвместно използване на мрежови елементи и свързани съоръжения, като например канали, кабелопроводи, мачти, люкове, кутии, антени, кули и други поддържащи конструкции, сгради или подстъпи към сгради, както и по добро-координиране на строителните дейности. Компетентните органи, по-специално местните органи, следва също така да установяват подходящи процедури за координация, в сътрудничество с националните регулаторни органи, по отношение на благоустройствените дейности и други обществени съоръжения или имущество, които могат да включват процедури, гарантиращи, че заинтересованите страни са информирани относно подходящи обществени съоръжения или имущество, текущите и планирани благоустройствени дейности, както и че са своевременно известени за такива дейности, и че съвместното използване е улеснено в максималната възможна степен.

- (36) Надеждното и сигурно съобщаване на информация по електронни съобщителни мрежи играе все по-важна роля за цялата икономика и обществото като цяло. Всичко от сложност на системата, техническа авария или човешка грешка до инциденти или атаки може да има последствия за функционирането и достъпността на физическите инфраструктури, които служат за предоставяне на важни за гражданите на ЕС услуги, включително услуги за електронно правителство. Поради това, националните регулаторни органи следва да гарантират поддържането на целостта и сигурността на обществените съобщителни мрежи. Европейската агенция за сигурност на мрежите и информацията (ENISA) ⁽¹⁾ следва да допринася за повишено ниво на сигурност на електронните съобщения, като, наред с останалото, предоставя експертни познания и препоръки и насърчава обмена на най-добри практики. Както ENISA, така и националните регулаторни органи следва да разполагат с необходимите средства за изпълнение на своите задължения, включително правомощия за получаване на достатъчно информация, за да оценят нивото на сигурност на мрежи или услуги, както и цялостни и надеждни данни за действителни инциденти със сигурността, които са имали значително въздействие върху работата на мрежи или услуги. Имайки предвид, че успешното прилагане на адекватна сигурност не е еднократно действие, а непрекъснат процес на прилагане, преглед и актуализиране, от доставчиците на електронни съобщителни мрежи и услуги следва да се изисква да предприемат мерки за опазване на тяхната цялост и сигурност в съответствие с оценените рискове, като взимат предвид най-модерните такива мерки.
- (37) При нужда от договаряне на общ набор от изисквания за сигурност, Комисията следва да получи правомощия да приема технически мерки за прилагане с цел постигане на достатъчно ниво на сигурност на електронните съоб-

щителни мрежи и услуги на вътрешния пазар. ENISA следва да допринася за хармонизирането на съответните технически и организационни мерки за сигурност чрез предоставяне на експертни препоръки. Националните регулаторни органи следва да разполагат с правомощия да издават задължителни инструкции, свързани с технически мерки за прилагане, приети съгласно Рамковата директива. За да изпълняват своите задължения, те следва да разполагат с правомощия за разследване на случаи на неспазване и налагане на наказания.

- (38) За да се предостави сигурност на пазарните участници относно регулаторните условия, е необходим определен срок за прегледите на пазара. От значение е да се извършва редовен анализ на пазара, в рамките на разумен и подходящ срок. Срокът следва да отчита дали съответният пазар е бил подложен на анализ по-рано и дали е бил надлежно нотифициран. Ако национален регулаторен орган не извърши анализ на пазара в рамките на определения срок, това може да застраши вътрешния пазар, а нормалните процедури при нарушение могат да не породят желан ефект навреме. Като алтернатива съответният национален регулаторен орган следва да бъде в състояние да поиска от ГЕРД помощ за приключване на анализа на пазара. Например помощта би могла да бъде под формата на специална работна група от представители на други национални регулаторни органи.
- (39) Поради високата степен на технологични иновации и силно динамичните пазари в сектора на електронните съобщения, е необходимо регулирането да бъде бързо адаптирано по координиран и хармонизиран начин на общностно равнище, тъй като опитът показва, че различията сред националните регулаторни органи в прилагането на регулаторната рамка на ЕС могат да създадат бариера пред развитието на вътрешния пазар.
- (40) Една от важните задачи, възложени на ГЕРД, е да приема становища във връзка с трансгранични спорове, когато това е необходимо. Поради това националните регулаторни органи следва да вземат предвид становищата на ГЕРД по такива случаи.
- (41) Опитът в прилагането на регулаторната рамка на ЕС показва, че съществуващи разпоредби, даващи на националните регулаторни органи правомощия да налагат глоби, не успяха да осигурят достатъчен стимул за спазване на регулаторните изисквания. Подходящи

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 460/2004 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 77, 13.3.2004 г., стр. 1).

изпълнителни правомощия могат да допринесат за навременното прилагане на регулаторната рамка на ЕС и така да повишат регулаторната сигурност, която е важен двигател за инвестиции. Липсата на ефективни правомощия в случай на неспазване важи за цялата регулаторна рамка. Поради това, въвеждането на нова разпоредба в Рамковата директива, уреждаща нарушения на задължения по Рамковата директива и Специфичните директиви следва да гарантира прилагането на последователни и съгласувани принципи за правоприлагане и наказания в рамките на цялата регулаторна рамка на ЕС.

(42) Съществуващата регулаторна рамка на ЕС включва някои разпоредби за улесняване на прехода от старата регулаторна рамка от 1998 г. към новата рамка от 2002 г. Този преход е приключен от всички държави-членки и тези мерки следва да се отменят, тъй като вече са излишни.

(43) Ефективните инвестиции и конкуренцията следва да се насърчават едновременно, с оглед да се увеличи икономическият растеж, иновациите и избора на потребителите.

(44) Приложение I към Рамковата директива съдържа списък с пазари за включване в препоръката относно съответните пазари на продукти и услуги, които могат да подлежат на регулиране *ex ante*. Това приложение следва да бъде отменено, тъй като целта му да служи като основа за изготвяне на първоначална версия на Препоръката относно съответните пазари на продукти и услуги⁽¹⁾ е изпълнена.

(45) За новите участници на пазара може би няма да е икономически изпълнимо в разумен период от време да дублират изцяло или отчасти локалната мрежа за достъп на сегашните оператори. Във връзка с това, задълженията за необвързан достъп до абонатна линия или подлинния на оператори със значителна пазарна сила може да улесни навлизането на нови предприятия на пазара и да увеличи конкуренцията на пазарите за ширококолов достъп на дребно. При обстоятелства, при които необвързаният достъп до абонатна линия или подлинния е

технически или икономически неосъществим, може да бъдат наложени съответни задължения за предоставяне на нефизически или виртуален достъп до мрежата, предлагащи равностойна функционалност.

(46) Целта на функционалното разделяне, при което вертикално интегрираният оператор трябва да създаде оперативно разделени стопански единици, е да гарантира предоставянето на напълно еквивалентни продукти за достъп на всички оператори надолу по производствената верига, включително собствените, вертикално интегрирани отдели на оператора надолу по производствената верига. Функционалното разделяне има капацитет да подобри конкуренцията в няколко съответни пазара чрез значително намаляване на стимула за дискриминация и чрез улесняване на проверката и налагането на изпълнението на задълженията за недискриминация. В изключителни случаи функционалното разделяне може да бъде оправдано като корективна мярка, когато има постоянен неуспех в постигането на ефективна недискриминация в няколко от съответните пазари и когато има малко или никакъв изглед за инфраструктурна конкуренция в рамките на разумен срок след прибягване до една или повече корективни мерки, които преди са били считани за подходящи. Въпреки това, много е важно да се гарантира, че налагането му запазва стимулите на въпросното предприятие за инвестиране в неговата мрежа и не довежда до потенциални неблагоприятни въздействия върху благосъстоянието на потребителите. Налагането му изисква координиран анализ на различни съответни пазари, свързани с мрежата за достъп, в съответствие с процедурата за анализ на пазара, установена в член 16 от Рамковата директива. При предприемане на анализа на пазара и предвиждане на подробностите за тази корективна мярка, националните регулаторни органи следва да обърнат особено внимание на продуктите, ще се управляват от отделните стопански единици, вземайки предвид степента на изграждане на мрежата и степента на технологичен напредък, които може да повлияят на взаимозаменяемостта на фиксирани и безжични услуги. За да се избегнат нарушения на конкуренцията във вътрешния пазар, предложенията за функционално разделяне следва да се одобряват предварително от Комисията.

(47) Прилагането на функционално разделяне не следва да пречи на подходящи координационни механизми между различните отделни стопански единици, за да се гарантира, че правата за икономически и управленски надзор на дружеството-майка се съблюдают.

(¹) Препоръка на Комисията от 11 февруари 2003 г. относно съответните пазари на продукти и услуги в сектора на електронните съобщения, подлежащи на регулиране *ex-ante* в съответствие с Директива 2002/21/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно общата регулаторна рамка за електронните съобщителни мрежи и услуги (ОВ L 114, 8.5.2003 г., стр. 45).

(48) Продължаващата интеграция на вътрешния пазар на електронни съобщителни мрежи и услуги изисква по-добра координация в прилагането на регулиране *ex ante* съгласно разпоредбите на регулаторната рамка на ЕС за електронните съобщения.

- (49) Когато вертикално интегрирано предприятие избере да прехвърли значителна част или всички свои активи на локалната мрежа за достъп към отделно юридическо лице с друг собственик, или да установи отделна стопанска единица за работа с продукти за достъп, националният регулаторен орган следва да оцени ефекта на планираната сделка върху всички съществуващи регулаторни задължения, наложени на вертикално интегрирания оператор, с цел гарантиране на съвместимостта на всички нови уредби с Директива 2002/19/ЕО (Директива за достъпа) и Директива 2002/22/ЕО (Директива за универсалната услуга). Въпросният национален регулаторен орган следва да предприеме нов анализ на пазарите, на които отделената единица функционира, и съответно да налага, поддържа, изменя или оттегля задължения. В тази връзка, националният регулаторен орган следва да може да изисква информация от предприятието.
- (50) Въпреки, че при някои обстоятелства е уместно национален регулаторен орган да наложи задължения на оператори, които нямат значителна пазарна сила, за постигане на цели като свързаност от край до край или оперативна съвместимост на услуги, все пак е необходимо да се гарантира, че такива задължения се налагат в съответствие с регулаторната рамка на ЕС и по-специално нейните процедури за нотифициране.
- (51) Комисията следва да има правомощия да приема мерки за изпълнение с оглед на приспособяването на условията за достъп до цифрови телевизионни и радиоуслуги, установени в приложение I, към пазарните и технологичните промени. Такъв е и случаят с минималния списък с елементи в приложение II, който трябва да се публикува с цел изпълнение на задължението за прозрачност.
- (52) Улесняването на достъпа до радиочестотни ресурси за участниците на пазара ще допринесе за премахване на бариерите пред навлизането на пазара. Освен това, технологичният напредък намалява риска от вредни смущения в някои честотни ленти и така намалява необходимостта от индивидуални права за използване. Поради това условията за използването на радиочестотния спектър за предоставяне на електронни съобщителни услуги следва обикновено да се установяват в общи разрешения, освен ако не са необходими индивидуални права, предвид употребата на спектъра, за защита срещу вредни смущения, за гарантиране на техническо качество на услугата, защита на ефикасното използване на радиочестотния спектър или за изпълнение на конкретна цел от общ интерес. Решенията относно необходимостта от индивидуални права следва да се вземат по прозрачен и пропорционален начин.
- (53) Въвеждането на изисквания за неутралност по отношение на услугите и технологиите при предоставяне на права за използване, заедно с подобрената възможност за прехвърляне на права между предприятия, следва да увеличи свободата и средствата за предоставяне на електронни съобщителни услуги на обществеността, като по този начин също така се улеснява постигането на целите от общ интерес. Въпреки това, някои задължения от общ интерес за предоставяне на аудиовизуални медийни услуги, налагани на радио- и телевизионни оператори, могат да изискват използването на специфични критерии за предоставянето на права за използване, когато е налице съществена необходимост за постигане на конкретна цел от общ интерес, определена от държавите-членки в съответствие със законодателството на Общността. Процедурите, свързани с преследването на цели от общ интерес, следва при всички обстоятелства да са прозрачни, обективни, съразмерни и недискриминационни.
- (54) Предвид ограничаващото му въздействие върху свободния достъп до радиочестоти, валидността на индивидуално право за използване, което не може да се търгува, следва да бъде ограничена във времето. Ако правата за използване съдържат разпоредба за подновяване на тяхната валидност, компетентните национални органи следва първо да извършат преглед, включително консултация с обществеността, като вземат предвид пазара, покритието и технологичните промени. Предвид ограничеността на радиочестотния спектър, индивидуалните права, предоставени на предприятия, следва редовно да се преразглеждат. При извършване на това преразглеждане компетентните национални органи следва да търсят баланс между интересите на притежателите на права и необходимостта да се ускори въвеждането на търговия със спектъра, както и по-гъвкавото използване на радиочестотния спектър чрез общи разрешения, когато това е възможно.
- (55) Компетентните национални органи следва да имат правомощия за осигуряване на ефективно използване на спектъра, а когато ресурси от радиочестотния спектър остават неизползвани, да предприемат действия за предотвратяване на антиконкурентното презапасаване, което може да затрудни навлизането на нови участници на пазара.
- (56) Националните регулаторни органи следва да могат да предприемат ефективни действия за наблюдение и осигуряване на спазване на условията и сроковете на общото разрешение или на правата на ползване, включително правомощия за налагане на ефективни финансови или административни санкции в случай на нарушаване на тези срокове или условия.

(57) Условието, с които могат да бъдат обвързани разрешенията, следва да обхващат специфични условия, определящи достъпността за ползватели с увреждания и нуждата от общуване на публичните власти с обществеността преди, по време и след големи бедствия. Освен това, отчитайки важността на техническите иновации, държавите-членки следва да могат да издават разрешения за ползване на спектър за експериментални цели, подлежащи на специфични ограничения и условия, строго оправдани от експерименталния характер на такива права.

(58) Регламент (ЕО) № 2887/2000 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 г. относно отдалечен достъп до локалната електрическа верига⁽¹⁾ се оказва ефективен в първоначалната фаза на отваряне на пазара. Рамковата директива призовава Комисията да следи прехода от регулаторната рамка от 1998 г. към тази от 2002 г. и да направи предложения за отменяне на посочения регламент в подходящ момент. Съгласно рамката от 2002 г., националните регулаторни органи имат задължение да анализират пазара на едро за необвързан достъп до металните вериги на абонатните линии и подлинии за целите на предоставяне на ширококолентови и гласови услуги, както е определено в препоръката относно съответните пазари на продукти и услуги. Тъй като всички държави-членки са анализирали въпросния пазар поне веднъж и съответните задължения въз основа на рамката от 2002 г. са изпълнени, Регламент № 2887/2000 е станал ненужен и поради това следва да бъде отменен.

(59) Мерките, необходими за прилагането на Рамковата директива, Директивата за достъпа и Директивата за разрешение, следва да бъдат приети в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. за установяване на условията и реда за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията⁽²⁾.

(60) По-специално на Комисията следва да се предоставят правомощия да приема препоръки и/или мерки за изпълнение във връзка с нотификациите съгласно член 7 от Рамковата директива; хармонизирането в областта на радиочестотния спектър и номерирането, както и по въпроси, свързани със сигурността на мрежи и услуги; установяването на съответните пазари на продукти и услуги; установяването на транснационални пазари; прилагането на стандартите и хармонизираното прилагане на разпоредбите на регулаторната рамка. На Комисията следва също така да се предоставят

правомощия да приема мерки за изпълнение за актуализиране на приложения I и II към Директивата за достъпа към пазарните и технологичните промени. Тъй като тези мерки са от общ характер и са предназначени да изменят несъществени елементи на тези директиви, включително чрез добавяне на нови несъществени елементи, те трябва да бъдат приети в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, предвидена в член 5а от Решение 1999/468/ЕО,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Изменения на Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива)

Директива 2002/21/ЕО се изменя както следва:

1. Член 1, параграф 1 се заменя със следния текст:

„1. Настоящата директива установява хармонизирана рамка за регулирането на електронните съобщителни услуги, електронните съобщителни мрежи, свързаните с тях съоръжения и услуги. Тя установява задачите на националните регулаторни органи и установява съвкупност от процедури за осигуряване на хармонизирано прилагане на регулаторната рамка в цялата Общност. Рамката също включва разпоредби относно някои аспекти на крайното оборудване за улесняване на достъпа за ползватели с увреждания.“;

2. Член 2 се изменя както следва:

а) текстът на буква а) се заменя със следния текст:

„а) „електронна съобщителна мрежа“ означава предавателни системи и, когато е приложимо, комутационно или маршрутизиращо оборудване и други ресурси, включително неактивни мрежови елементи, които позволяват предаването на сигнали по проводници, радио, оптичен или друг електромагнитен начин, включително спътникови мрежи, фиксирани (комутиране на канали и пакети, включително Интернет) и мобилни наземни мрежи, електропроводни системи, доколкото са използвани за предаване на сигнали, мрежи, използвани за радио и телевизионно разпръскване, кабелни телевизионни мрежи, независимо от типа на пренасяната информация“;

⁽¹⁾ ОВ L 336, 30.12.2000 г., стр. 4.

⁽²⁾ ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.

б) текстът на буква б) се заменя със следния текст:

„б) „транснационални пазари“ означава пазари, установени в съответствие с член 15, параграф 4, обхващащи Общността или съществена част от нея, разположени в повече от една държава-членка.“;

в) текстът на буква г) се заменя със следния текст:

„г) „обществена съобщителна мрежа“ означава електронна съобщителна мрежа, използвана изцяло или главно за предоставяне на обществено достъпни електронни съобщителни услуги, които поддържат пренос на информация между крайни точки на мрежата.“;

г) вмъква се следната буква:

„га) „крайна точка на мрежата“ (КТМ) означава физическата точка, където абонатът получава достъп до обществена съобщителна мрежа; когато мрежите предполагат комутиране или маршрутизация, КТМ се идентифицира чрез специфичен мрежов адрес, която може е свързан с номера или името на абоната.“;

д) текстът на буква д) се заменя със следния текст:

„д) „свързани съоръжения“ означава физическа инфраструктура и други съоръжения или елементи, свързани с електронна съобщителна мрежа и/или електронна съобщителна услуга, които правят възможно и/или поддържат предоставянето на услуги посредством тази мрежа и/или услуга или имат потенциал да извършват това, и включват *inter alia* сгради или подстъпи към сгради, антени, кули и други поддържащи конструкции, канали, кабелопроводи, мачти, люкове и кутии.“;

е) вмъква се следната буква:

„да) „свързани услуги“ означава услугите, свързани с електронна съобщителна мрежа и/или електронна съобщителна услуга, които правят възможно и/или

поддържат предоставянето на услуги посредством тази мрежа и/или услуга или имат потенциал да извършват това, и включват *inter alia* транслиране на номера или системи, осъществяващи еквивалентни функции, системи за условен достъп и електронни програмни указатели, както и други услуги като идентифициране, определяне на местоположение и наличие.“

ж) текстът на буква л) се заменя със следния текст:

„л) „Специфични директиви“ означава Директива 2002/20/ЕО (Директива за разрешение), Директива 2002/19/ЕО (Директива за достъпа), Директива 2002/22/ЕО (Директива за универсалната услуга) и Директива 2002/58/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 юли 2002 г. относно обработката на лични данни и защитата на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации) (*);

(*) ОВ L 201,31.7.2002 г., стр. 37.“;

з) добавят се следните букви:

„р) „разпределяне на спектър“ означава определяне на дадена честотна лента за използване от един или повече видове радиосъобщителни услуги, когато е целесъобразно, при определени условия;

с) „вредни смущения“ означава смущения, които застрашават функционирането на радионавигационна услуга или друга услуга за безопасност или по друг начин сериозно увреждат, затрудняват или многократно прекъсват дейността на радиосъобщителна услуга, която функционира в съответствие с приложимите разпоредби на международното, общностното или националното законодателство;

т) „повикване“ означава връзка, установена посредством обществено достъпна електронна съобщителна услуга, позволяваща двустранна гласова комуникация.“;

3. Член 3 се изменя както следва:

а) Параграф 3 се заменя със следния текст:

„3. Държавите-членки гарантират, че националните регулаторни органи упражняват правомощията си безпристрастно, прозрачно и без забавяне. Държавите-членки гарантират, че националните регулаторни органи разполагат с подходящи финансови и човешки ресурси за изпълнение на възложените им задачи.“;

б) Вмъкват се следните параграфи:

„3а. Без да се засягат разпоредбите на параграфи 4 и 5, националните регулаторни органи, отговарящи за регулиране на пазара *ex ante* или за разрешаването на спорове между предприятията съгласно членове 20 и 21 от настоящата директива, действат независимо и не търсят, нито приемат указания от други органи във връзка с изпълнението на тези задачи, възложени им съгласно националното законодателство, което прилага правото на Общността. Това не пречи на упражняването на надзор съгласно националното конституционно право. Единствено апелативни органи, създадени съгласно член 4, имат правомощия да спрат действието или да отменят решения на националните регулаторни органи. Държавите-членки гарантират, че ръководителят на национален регулаторен орган или, където е приложимо, членовете на колективния орган, изпълняващ тази функция в рамките на национален регулаторен орган, посочен в първа алинея, или техният заместник могат да бъдат освободени от длъжност, само ако вече не отговарят на условията, необходими за изпълнение на служебните задължения, установени предварително в националното законодателство. Решението за освобождаване от длъжност на ръководителя на съответния национален регулаторен орган или, където е приложимо, на членовете на колективния орган, изпълняващ тази функция, се оповестява в момента на освобождаване от длъжност. Освободеният от длъжност ръководител на националния регулаторен орган или, където е приложимо, членовете на колективния орган, изпълняващ тази функция, получават изложение на мотивите и имат право да изискат неговото публикуване, когато иначе това няма да се извърши, при което то се публикува.

Държавите-членки гарантират, че посочените в първа алинея национални регулаторни органи имат отделни годишни бюджети. Бюджетите се оповестяват публично.

3б. Държавите-членки гарантират, че целите на Групата на европейските регулатори в областта на далекосъобщенията (ГЕРД) (*) за насърчаване на по-добра координация и съгласуваност се подкрепят активно от съответните национални регулаторни органи.

3в. Държавите-членки гарантират, че националните регулаторни органи отчитат в максимална степен приетите от ГЕРД становища и общи позиции, когато приемат своите собствени решения за съответните национални пазари.

(*) Регламент (ЕО) № .../2009 от ... на Европейския парламент и на Съвета от ... [за създаването на Група на европейските регулатори в областта на далекосъобщенията] (ОВ L ...).“;

4. Член 4 се изменя както следва:

а) параграф 1 се заменя със следния текст:

„1. Държавите-членки гарантират наличието на ефективни механизми на национално равнище, чрез които всеки ползвател или предприятие, доставящо електронни съобщителни мрежи и/или услуги, засегнато от решение на национален регулаторен орган, да има правото да обжалва решението пред апелативен орган, независим от страните по спора. Този орган, който може да бъде и съд, разполага с подходящ експертен потенциал, за да може ефективно да изпълнява функциите си. Държавите-членки гарантират, че същността на спора е надлежно отчетена и действа ефективен механизъм за обжалване.

До приключване на обжалването, решението на националния регулаторен орган остава в сила, освен ако не са приложени временни мерки в съответствие с националното законодателство.“;

б) добавя се следният параграф:

„3. Държавите-членки събират информация относно броя на жалбите, продължителността на процедурите по обжалване и броя на решенията за прилагане на временни мерки. Държавите-членки предоставят тази информация на Комисията и ГЕРД, ако последните отправят мотивирано искане за това.“;

5. Член 5, параграф 1 се заменя със следния текст:

„1. Държавите-членки гарантират, че предприятията, предоставящи електронни съобщителни мрежи и услуги, предоставят цялата информация, включително финансова информация, необходима на националните регулаторни органи, за да гарантират съответствие с разпоредбите на настоящата директива и на Специфичните директиви или на решенията, взети в съответствие с настоящата директива и Специфичните директиви. По-специално от тези предприятия може да се изисква също така да предоставят информация относно бъдещо развитие на мрежите или услугите, което може да окаже въздействие върху услугите на едро, предоставяни от тях на конкуренти. От предприятия със значителна пазарна сила на пазарите на едро може също да се изисква да предоставят счетоводни данни относно пазарите на дребно, свързани с тези пазари на едро.

Предприятията предоставят такава информация незабавно при поискване и в съответствие със сроковете и в степента на подробност, изисквани от националния регулаторен орган. Информацията, изисквана от националния регулаторен орган, е пропорционална на изпълнението на посочената задача. Националният регулаторен орган мотивира искането си за информация и обработка информацията в съответствие с параграф 3.“;

6. Членове 6 и 7 се заменят със следното:

„Член 6

Механизъм за консултация и прозрачност

С изключение на случаите по член 7, параграф 9 или членове 20 или 21, държавите-членки гарантират, че когато националните регулаторни органи възнамеряват да предприемат мерки в съответствие с настоящата директива

или Специфичните директиви или когато възнамеряват да предвидят ограничения в съответствие с член 9, параграфи 3 и 4, които имат значително влияние върху съответния пазар, те дават на заинтересованите страни възможността да направят бележки по проекта за мярка в рамките на разумен срок.

Националните регулаторни органи публикуват своите национални процедури за консултации.

Държавите-членки гарантират създаването на единен информационен пункт, чрез който може да бъде получен достъп до всички текущи консултации.

Резултатите от процедурата за консултации се правят публично достъпни от националния регулаторен орган, с изключение на случаите на поверителна информация в съответствие с общностното и националното право относно търговската тайна.

Член 7

Консолидиране на вътрешния пазар на електронни съобщения

1. В изпълнение на задачите си по настоящата директива и Специфичните директиви, националните регулаторни органи в максимална степен отчитат целите, посочени в член 8, включително доколкото те се отнасят до функционирането на вътрешния пазар.

2. Националните регулаторни органи допринасят за развитието на вътрешния пазар посредством сътрудничество помежду си и с Комисията и ГЕРД по прозрачен начин, за да бъде осигурено последователното прилагане във всички държави-членки на разпоредбите на настоящата директива и на Специфичните директиви. За тази цел те по-специално сътрудничат с Комисията и ГЕРД за установяване на видовете инструменти и корективни мерки, които са най-подходящи за конкретни видове ситуации на пазара.

3. Освен ако не е предвидено друго в препоръките и/или насоките, приети съгласно член 7а при приключване на консултацията, посочена в член 6, когато националния регулаторен орган възнамерява да предприеме дадена мярка, която:

а) попада в обхвата на членове 15 или 16 от настоящата директива, членове 5 или 8 от Директива 2002/19/ЕО (Директива за достъпа), и

б) би засегнала търговията между държавите-членки,

той осигурява достъп до този проект за мярка на Комисията, ГЕРД и на националните регулаторни органи в други държави-членки, заедно с мотивите, на които се основава мярката, в съответствие с член 5, параграф 3 и информира Комисията, ГЕРД и другите национални регулаторни органи за това. Националните регулаторни органи, ГЕРД и Комисията може да отправят бележки до въпросния национален регулаторен орган само в рамките на един месец. Едномесечният срок не може да бъде удължаван.

4. Когато мярката, предвидена в параграф 3 цели:

а) да определи съответен пазар, различен от тези, определени в препоръката в съответствие с член 15, параграф 1; или

б) да бъде взето решение за това дали да се определи дадено предприятие като притежаващо, отделно или съвместно с други, значителна пазарна сила съгласно член 16, параграфи 3, 4 или 5; или

в) налагане, изменение или оттегляне на задължение на оператор при прилагане на член 16, във връзка с членове 5 и 9 до 13 от Директива 2002/19/ЕО (Директива за достъпа) и член 17 от Директива 2002/22/ЕО (Директива за универсалната услуга),

и това би засегнало търговията между държавите-членки, и Комисията посочи на националния регулаторен орган, че тя счита, че проектът за мярка би създавал бариера пред единния пазар или ако Комисията има сериозни съмнения относно съвместимостта на мярката с правото на Общността, и по-специално с целите, посочени в член 8, проектът за мярка не се приема в допълнителен срок от два месеца. Този срок не може да бъде удължаван. В този случай Комисията информира други национални регулаторни органи относно резервите си.

5. В рамките на срока от два месеца, посочен в параграф 4, Комисията може

а) да вземе решение относно проекта за мярка, посочено в параграф 4, букви а) и б), с което да изиска от съответния национален регулаторен орган да оттегли проекта за мярка, и/или

б) да издаде становище относно проекта за мярка, посочена в параграф 4, буква в), или

в) да вземе решение за оттегляне на резервите си във връзка с проект за мярка по параграф 4.

Преди вземане на решение или издаване на становище по букви а) до в) Комисията отчита в максимална степен становището на ГЕРД. Решението или становището по букви а) до б) са придружени от подробен и обективен анализ на причините, поради които Комисията смята, че проектът за мярка следва да не бъде приет, заедно с конкретни предложения за изменение на проекта за мярка.

6. Когато Комисията е приела решение в съответствие с параграф 5, буква а), с което се изисква от националния регулаторен орган да оттегли проекта за мярка, националният регулаторен орган изменя или оттегля проекта за мярка в рамките на шест месеца от датата на решението на Комисията. Когато проектът за мярка бъде изменен, националният регулаторен орган провежда консултация с обществеността в съответствие с процедурите, посочени в член 6, и отново нотифицира Комисията за изменения проект за мярка в съответствие с разпоредбите на параграф 3.

7. Въпросният национален регулаторен орган отчита в максимална степен бележките на другите национални регулаторни органи, ГЕРД и Комисията и може, с изключение на случаите, по параграф 4, букви а) и б) да приеме проекта за мярка, и в случай че го направи, съобщава на Комисията за това.

Когато националният регулаторен орган реши да измени проекта за мярка в съответствие със становището, издадено съгласно параграф 5, буква б), той провежда консултация с обществеността в рамките на шест месеца от датата на становището на Комисията и в съответствие с процедурите, посочени в член 6, и нотифицира Комисията за изменения проект за мярка.

Когато националният регулаторен орган реши да не изменя проекта за мярка в съответствие със становището, издадено съгласно параграф 5, буква б), той публикува и основанията за своето решение и ги съобщава на Комисията в рамките на шест месеца от датата на становището на Комисията.

8. Националният регулаторен орган съобщава на Комисията и на ГЕРД всички окончателни мерки по член 7, параграф 3, букви а) и б).

9. При изключителни обстоятелства, когато национален регулаторен орган смята, че е на лице неотложна необходимост от действие с цел да опази конкуренцията и да защити интересите на ползвателите, чрез дерогация от процедурата, установена в параграфи 3 и 4., той може незабавно да приеме пропорционални и временни мерки. Националният орган незабавно съобщава на Комисията, на другия национален регулаторен орган и на ГЕРД тези мерки, придружени с подробни мотиви. Решението на националния регулаторен орган да определи такива мерки за постоянни или да продължи срока на тяхното действие е предмет на разпоредбите на параграфи 3 и 4.“

7. Вмъква се следният член:

„Член 7а

Нотификации

1. След консултации с обществеността и с националните регулаторни органи и като отчита в максимална степен становището на ГЕРД, Комисията може да приеме препоръки и/или насоки във връзка с член 7, които да определят формата, съдържанието и степента на подробност при предоставяне на нотификациите, изисквани в съответствие с член 7, параграф 3, обстоятелствата, при които няма да се изискват нотификации, както и изчисляването на сроковете.

2. Мерките, посочени в параграф 1, се приемат в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 22, параграф 2.“

8. Член 8 се изменя както следва:

а) в параграф 1, втората алинея се заменя със следния текст:

„Освен ако не е предвидено друго в член 9 относно радиочестотите, държавите-членки отчитат в максимална степен, че е желателно регулирането да бъде технологично неутрално и гарантират, че при изпълнението на регулаторните задачи, определени в настоящата директива и Специфичните директиви, и по-специално онези, насочени към постигане на ефективна конкуренция, националните регулаторни органи действат по същия начин.“;

б) в параграф 2, буква а) се заменя със следния текст:

„а) гарантиране, че ползвателите, включително ползвателите с увреждания, възрастните ползватели и ползвателите със специфични социални потребности, извличат максимална полза що се отнася до избора, цената и качеството“;

в) в параграф 2, буква в) се заличава.

г) в параграф 3, буква в) се заличава.

д) в параграф 3, буква г) се заменя със следния текст:

„г) взаимно сътрудничество, сътрудничество с Комисията и ГЕРД, така че да бъде гарантирано развитието на последователна регулаторна практика и последователното прилагане на настоящата директива и на Специфичните директиви.“;

е) в параграф 4, буква д) се заменя със следния текст:

„д) грижа за потребностите на специфични социални групи, и по-специално на ползвателите с увреждания, възрастните ползватели и тези със специфични социални потребности“;

ж) добавя се следният параграф:

„5. За постигането на целите на политиката, посочени в параграфи 2, 3 и 4, националните регулаторни органи прилагат обективни, прозрачни, недискриминационни и пропорционални регулаторни принципи чрез *inter alia*:

- а) насърчаване на регулаторна предвидимост;
- б) гарантиране, че при наличие на сходни обстоятелства, няма дискриминация в третирането на предприятия, предоставящи електронни съобщителни мрежи и услуги;
- в) защита на конкуренцията в полза на потребителите и при необходимост насърчаване на конкуренция, основана на инфраструктура;
- г) насърчаване на ефикасни инвестиции и иновации в нова и подобрена инфраструктура, включително чрез отчитане на инвестиционните рискове;
- д) надлежно отчитане на разнообразието от условия, свързани с конкуренцията и потребителите, които съществуват в различните географски райони в държава-членка;
- е) налагане на ex ante регулаторни задължения само тогава, когато липсва ефективна и устойчива конкуренция, както и незабавно облекчаване или отмяна на тези задължения при появата на такава конкуренция;

9. Добавя се следният член:

„Член 8а

Стратегическо планиране и координиране на политиката в областта на радиочестотния спектър в Европейския Съюз

1. Държавите-членки си сътрудничат помежду си и с Комисията при стратегическото планиране, координиране и хармонизиране на използването на радиочестотния спектър в Европейския съюз. За тази цел те отчитат inter alia икономическите аспекти, аспекти, свързани с безопасността, здравето, обществен интерес, свободата на изразяване, културни, научни, социални и технически аспекти на политиките на ЕС, както и разнородните интереси на групите от ползватели на радиочестотния спектър с оглед оптимизирането на използването на радиочестотния спектър и избягването на вредни смущения.

2. Държавите-членки насърчават координацията на подходите в Европейския съюз, свързани с политиката за радиочестотния спектър, и, ако е необходимо, хармонизираните условия във връзка с наличността и ефикасното

използване на радиочестотния спектър, необходими за създаването и функционирането на вътрешния пазар в сектора на електронните съобщения.

3. Държавите-членки насърчават ефективната координация на интересите на ЕС в международните организации, компетентни по въпросите на радиочестотния спектър. Когато това е необходимо за насърчаване на ефективната координация, Комисията, като отчита в максимална степен становището на Групата за политиката в областта на радиочестотния спектър, създадена с Решение 622/2002/ЕО на Комисията от 26 юли 2002 г. за създаване на група за политиката в областта на радиочестотния спектър (*), може да предложи общи цели на политиката на Европейския парламент и на Съвета.

4. Като отчита в максимална степен становището на Групата за политиката в областта на радиочестотния спектър, Комисията може да прави законодателни предложения за създаването на многогодишни програми за политиката в областта на радиочестотния спектър.

(*) ОВ L 198, 27.7.2002 г., стр. 49.“;

10. Член 9 се заменя със следния текст:

„Член 9

Управление на радиочестотите за електронни съобщителни услуги

1. Като отдават необходимото внимание на факта, че радиочестотите са обществено благо, което има важна социална, културна и икономическа стойност, държавите-членки гарантират ефективното управление на радиочестотите за електронни съобщителни услуги на тяхна територия в съответствие с член 8. Те гарантират, че разпределянето на спектъра, използван за електронни съобщителни услуги и издаването на общи разрешения или индивидуални права за използване на такива радиочестоти от компетентните национални органи се основава на обективни, прозрачни, недискриминационни и пропорционални критерии. За тази цел те спазват съответните международни споразумения и могат да вземат предвид съображения, свързани с обществения ред.

2. Държавите-членки насърчават хармонизирането на използването на радиочестоти навсякъде в Общността, в съответствие с необходимостта за гарантиране на ефективно и ефикасно използване на честотите и като се стремят да създадат ползи за потребителите като икономии от мащаба и оперативна съвместимост на услугите. За тази цел, те действат в съответствие с Решение № 676/2002/ЕО (Решение за радиочестотния спектър).

3. Освен ако не е предвидено друго във втората алинея, държавите-членки гарантират, че всички видове технологии, използвани за електронни съобщителни услуги, могат да се използват в радиочестотните ленти, достъпни за електронни съобщителни услуги в съответствие с техния национален план за разпределение на честотите и радиорегламентите на Международния съюз по далекосъобщения.

Въпреки това държавите-членки може да предвидят пропорционални и недискриминационни ограничения за видовете технологии за достъп до радио мрежи и безжичен достъп, използвани за електронни съобщителни услуги, когато това е необходимо за:

- а) избягване на вредни смущения,
- б) защита на общественото здраве от въздействието на електромагнитните полета,
- в) гарантиране на техническото качество на услугата,
- г) гарантиране на максимално съвместно използване на радиочестоти,
- д) защита на ефикасното използване на радиочестотния спектър, или
- е) гарантиране на изпълнението на цел от общ интерес в съответствие с параграф 4.

4. Освен ако не е предвидено друго във втората алинея, държавите-членки гарантират, че всички видове електронни съобщителни услуги могат да се предоставят в радиочестотните ленти, достъпни за електронни съобщителни услуги в съответствие с техния национален план за разпределение на честотите и радиорегламентите на Международния съюз по далекосъобщения. Въпреки това държавите-членки могат да предвидят пропорционални и недискриминационни ограничения за видовете електронни съобщителни услуги, които следва да се предоставят.

Мерки, които изискват една електронна съобщителна услуга да бъдат предоставяна в специфична честотна лента, достъпна за електронни съобщителни услуги са обосновани с оглед постигането на цели от общ интерес, които са определени от държавите-членки в съответствие с общностното право, като посочените по-долу, без да се ограничават до тях:

- а) безопасността на живота,
- б) насърчаване на социално, регионално или териториално сближаване,

в) избягване на неефикасно използване на радиочестоти, или

г) насърчаване на културното и езиковото многообразие и медийния плурализъм, например чрез предоставяне на радио- и телевизионни разпръсквателни услуги.

Мярка, която забранява предоставянето на други електронни съобщителни услуги в специфична честотна лента, може да се предвиди, само ако е обоснована от необходимостта да се защитят услуги, свързани с безопасността на живота, Държавите-членки може също така да разширят обхвата на мярката, за да изпълнят други цели от общ интерес.

5. Държавите-членки редовно преразглеждат необходимостта от ограниченията, посочени в параграфи 3 и 4, и оповестяват резултатите от това преразглеждане.

6. Параграфи 3 и 4 се прилагат за разпределянето на спектъра, използван за електронни съобщителни услуги, издаването на общи разрешения и индивидуалните права за използване на радиочестоти след ... (*)

Разпределянето на спектъра, общите разрешения и индивидуалните права за използване, които са съществували към ... (*), са предмет на условията в член 9а.

7. Без да се засягат разпоредбите на Специфичните директиви и като се вземат предвид съответните национални условия, държавите-членки може да установят правила за предотвратяване на презапасването с радиочестотен спектър, по-специално чрез определяне на строги крайни срокове за ефективно упражняване на правата за използване от притежателя на правата и чрез налагане на санкции, включително финансови, или отнемането на правата за използване в случай на неспазване на крайните срокове. Тези правила се установяват и прилагат по пропорционален, недискриминационен и прозрачен начин.“;

11. Въмъкват се следните членове:

„Член 9а

Преглед на ограниченията на съществуващи права

1. За период от пет години, започващ от ... (*), държавите-членки могат да гарантират, че притежателите на права за използване на радиочестоти, предоставени преди тази дата и валидни за срок най-малко пет години след същата дата, могат да подадат заявление до компетентния национален орган за преразглеждане на ограниченията на техните права в съответствие с член 9, параграфи 3 и 4.

(*) Датата на транспониране на Директива 2009/.../ЕС за изменение на Директива 2002/21/ЕО.

Преди да приеме своето решение, компетентният национален орган уведомява притежателя на права за преразглеждането на ограниченията, като посочва обхвата на правото след преразглеждането, и дава разумен срок на притежателя на права да оттегли заявлението.

Ако притежателят на права оттегли заявлението си, правото остава непроменено до изтичане на неговата валидност или до края на петгодишния период, в зависимост от това коя дата настъпи по-рано.

2. След изтичане на петгодишния период, посочен в параграф 1, държавите-членки предприемат всички подходящи мерки, за да гарантират, че член 9, параграфи 3 и 4 се прилагат за всички останали общи разрешения или индивидуални права за използване и разпределяния на радиочестотен спектър, използвани за електронни съобщителни услуги, които са съществували към ... (*).

3. При прилагането на настоящия член държавите-членки предприемат подходящи мерки, за да насърчават лоялната конкуренция.

4. Мерките, приети в приложение на настоящия член, не представляват предоставяне на права за използване и следователно не подлежат на съответните разпоредби на член 5, параграф 2 от Директива 2002/20/ЕО (Директива за разрешение).

Член 9б

Прехвърляне или отдаване под наем на индивидуални права за използване на радиочестоти

1. Държавите-членки може да предвидят прехвърлянето или отдаването под наем на индивидуални права за използване на радиочестоти от едни предприятия на други в съответствие с националните процедури.

Условията, с които са обвързани индивидуалните права за използване на радиочестоти, продължават да се прилагат след прехвърлянето или отдаването под наем, освен ако е предвидено друго от компетентният национален орган.

2. Държавите-членки гарантират, че намерението на едно предприятие да прехвърли права за използване на радиочестоти, както и действителното им прехвърляне, се

съобщават в съответствие с националните процедури на компетентния национален орган, отговарящ за предоставянето на индивидуални права за използване и се оповестяват публично. Когато използването на радиочестотите е хармонизирано посредством прилагането на Решение №676/2002/ЕО (Решение за радиочестотния спектър) или други мерки на Общността, съответното прехвърляне спазва това хармонизирано използване.“;

12. Член 10 се изменя, както следва:

а) Параграфи 1 и 2 се заменят със следното:

„1. Държавите-членки гарантират, че националните регулаторни органи контролират предоставянето на права за използване на всички национални номерационни ресурси и управлението на националните номерационни планове. Държавите-членки гарантират, че за всички обществено достъпни електронни съобщителни услуги са осигурени адекватни номера и номерационни обхвати. Националните регулаторни органи създават обективни, прозрачни и недискриминационни процедури за предоставянето на права за използване на националните номерационни ресурси.

2. Националните регулаторни органи гарантират, че националните номерационни планове и процедури се прилагат по начин, който предоставя равнопоставено отношение към всички доставчици на обществено достъпни електронни съобщителни услуги. По-специално, държавите-членки гарантират, че предприятие, на което е предоставено правото за използване на обхват от номера, не дискриминира други доставчици на електронни съобщителни услуги по отношение на поредиците от номера, използвани за даване на достъп до техните услуги.“;

б) параграф 4 се заменя със следния текст:

„4. Държавите-членки поддържат хармонизирането на специални номера или номерационни обхвати в рамките на Общността, когато това едновременно насърчава функционирането на вътрешния пазари развитието на паневропейските услуги. Комисията може да вземе подходящи технически мерки за изпълнение във връзка с това.

(*) Датата на транспониране на Директива 2009/.../ЕС за изменение на Директива 2002/21/ЕО.

Мерките, предназначени да изменят несъществени елементи от настоящата директива чрез допълването ѝ, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 22, параграф 3.“;

13. Член 11 се изменя както следва:

а) параграф 1, втора алинея, първо тире се заменя със следния текст:

„— действа въз основа на ефикасни, прозрачни и обществено достъпни процедури, прилагани без дискриминация и забавяне, и при всички случаи взема решение в рамките на шест месеца от подаване на заявлението, освен в случаи на отчуждаване, и“;

б) параграф 2 се заменя със следния текст:

„2. Държавите-членки гарантират, че когато държавните или местни органи запазват собственост или контрол върху предприятия, опериращи с обществени електронни съобщителни мрежи и/или обществено достъпни електронни съобщителни услуги, е налице ефективно структурно разделение между звеното, отговорно за предоставяне на правата, посочени в параграф 1, и дейностите, свързани със собствеността или контрола.“;

14. Член 12 се заменя със следния текст:

„Член 12

Съвместно разполагане и използване на мрежови елементи и свързани съоръжения за доставчици на електронни съобщителни мрежи

1. Когато предприятие, предоставящо електронни съобщителни мрежи, има право съгласно националното законодателство, да инсталира съоръжения върху, над или под обществен или частен имот, или може да се възползва от процедура за отчуждаване или ползване на имот, националните регулаторни органи са в състояние да налагат съвместно използване на тези съоръжения или имоти, включително *inter alia* сгради или подстъпи към сгради, мачти, антени, кули и други поддържащи конструкции, канали, кабелопроводи, люкове, кутии, както и мрежови елементи, които не са активни.

2. Държавите-членки може да налагат съвместното използване на съоръжения или имоти (включително съвместното им физическо разполагане) на притежателите на правата, посочени в параграф 1, или предприемането на мерки за улесняване координираната на благоустрой-

ствените мероприятия с цел защита на околната среда, общественото здраве, обществената сигурност или за изпълнение на целите на териториалното и селищното устройство, само след подходящ период на обществено обсъждане, по време на който на всички заинтересовани страни се дава възможност да изразят своите становища. Такива уредби на съвместно използване или координиране могат да включват правила за пропорционално разпределение на разходите за съвместното използване на съоръженията или имота.

3. Държавите-членки може, при необходимост, да гарантират, че предприятията предоставят необходимата информация по искане на компетентните органи, която да позволи на тези органи, съвместно с националните регулаторни органи, да бъдат в състояние да изготвят подробен опис на естеството, наличността и географското разположение на съоръженията, посочени в параграф 1, и да предоставят този опис на заинтересованите страни.

4. Мерките, предприети от национален регулаторен орган в съответствие с параграф 1, са обективни, прозрачни, недискриминационни и пропорционални.“;

15. Въмква се следната глава:

„ГЛАВА ША

СИГУРНОСТ И ЦЯЛОСТ НА МРЕЖИ И УСЛУГИ

Член 13а

Сигурност и цялост

1. Държавите-членки гарантират, че предприятията, предоставящи обществени съобщителни мрежи или обществено достъпни електронни съобщителни услуги, приемат подходящи технически и организационни мерки за подходящо управление на рисковете за сигурността на мрежите и услугите. Като се вземат предвид най-модерните постижения, тези мерки осигуряват ниво на сигурност, съответстващо на съществуващия риск. По-специално се приемат мерки за предотвратяване и свеждане до минимум на въздействието от инциденти, свързани със сигурността, върху ползватели и взаимосвързани мрежи.

2. Държавите-членки гарантират, че предприятията, предоставящи обществени съобщителни мрежи, приемат всички подходящи стъпки, за да гарантират целостта на своите мрежи и по този начин да осигурят непрекъснато предоставяне на услуги по тези мрежи.

3. Държавите-членки гарантират, че предприятията, предоставящи обществени съобщителни мрежи или обществено достъпни електронни съобщителни услуги, уведомяват компетентния национален регулаторен орган за всеки пробив в сигурността или загуба на целостта, които са оказали значително въздействие върху функционирането на мрежите или услугите.

Съответният национален регулаторен орган информира националните регулаторни органи в други държави-членки и Европейската агенция за мрежова и информационна сигурност (ENISA), ако други държави-членки могат или са били засегнати. Съответният национален регулаторен орган може да информира обществеността или да изиска от предприятията да го направят, ако прецени, че е от обществен интерес пробивът да се оповести.

Веднъж годишно съответният национален регулаторен орган представя на Комисията и на ENISA обобщен доклад относно получените уведомления и предприетите действия в съответствие с настоящия параграф.

4. Комисията, като отчита в максимална степен становището на ENISA, може да приеме подходящи технически мерки за изпълнение с оглед хармонизиране на мерките, посочени в параграфи 1, 2 и 3, включително мерки, които определят обстоятелствата, формата и процедурите, приложими към изискванията за уведомление. Тези технически мерки за изпълнение се основават в максимална възможна степен на европейските и международни стандарти и не възпират държавите-членки да приемат допълнителни изисквания за постигане на поставените в параграфи 1 и 2 цели.

Тези мерки за изпълнение, предназначени да изменят несъществени елементи от настоящата директива чрез допълването ѝ, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 22, параграф 3.

Член 13б

Прилагане и изпълнение

1. Държавите-членки гарантират, че компетентните национални регулаторни органи имат правомощия да издават задължителни указания за предприятията, предоставящи обществени съобщителни мрежи или обществено достъпни електронни съобщителни услуги, с цел прилагане на член 13а.

2. Държавите-членки гарантират, че компетентните национални регулаторни органи имат правомощия да изискват от предприятия, предоставящи обществени съобщителни мрежи или обществено достъпни електронни съобщителни услуги:

а) да предоставят информация, необходима за оценяване на сигурността и целостта на техните услуги и мрежи, включително документирани политики за сигурност; и

б) да се подложат на одит на сигурността, извършван от квалифициран независим орган или от компетентен национален орган, и да предоставят резултатите от одита на националния регулаторен орган. Разходите за одита се заплащат от предприятието.

3. Държавите-членки гарантират, че националните регулаторни органи разполагат с всички правомощия, необходими за разследване на случаи на неспазване.

4. Настоящите разпоредби не засягат член 3 от настоящата директива.“

16. В член 14 параграф 3 се заменя със следното:

„3. Когато дадено предприятие притежава значителна пазарна сила на специфичен пазар, то може също така да се смята за притежаващо значителна пазарна сила както и на друг тясно свързан пазар, когато връзките между двата пазара са такива, че позволяват пазарната сила, упражнявана върху единния пазар, да бъде съответно отнесена на другия пазар, като с това се увеличава пазарната сила на предприятието. Поради това, съгласно членове 9, 10, 11 и 13 от Директива 2002/19/ЕО (Директива за достъпа) може да се прилагат корективни мерки, целящи предотвратяване на подобно пренасяне върху свързания пазар, а когато тези корективни мерки не са достатъчни, може да се прилагат корективни мерки съгласно член 17 от Директива 2002/22/ЕО (Директива за универсалната услуга).“;

17. Член 15 се изменя както следва:

а) заглавието се заменя със следния текст:

„Процедура за установяването и определянето на пазари“;

б) в параграф 1, първата алинея се заменя със следния текст:

„1. След консултации с обществеността и с националните регулаторни органи и като отчита в максимална степен становището на ГЕРД, Комисията приема Препоръка относно съответните пазари на продукти и услуги (Препоръката) в съответствие с посочената в член 22, параграф 2 процедура. Препоръката установява пазарите на продукти и услуги в сектора на електронните съобщения, чиито характеристики могат да бъдат такива, че да оправдаят налагането на регулаторните задължения, определени в Специфичните директиви, без да се засягат пазарите, които могат да бъдат определени в специфични случаи съгласно правото за защита на конкуренцията. Комисията определя пазарите в съответствие с принципите на правото за защита на конкуренцията.“;

в) параграф 3 се заменя със следния текст:

„3. Националните регулаторни органи, отчитайки максимално препоръката и насоките, определят съответни пазари, отговарящи на националните условия, и по-специално съответни географски пазари на тяхна територия, в съответствие с принципите на правото за защита на конкуренцията. Националните регулаторни органи спазват процедурите, посочени в членове 6 и 7, преди да определят пазарите, които се различават от онези, определени в препоръката.“;

г) параграф 4 се заменя със следния текст:

„4. След консултация с националните регулаторни органи и като отчита в максимална степен становището на ГЕРД, Комисията може да приеме решение за установяване на транснационални пазари, в съответствие с посочената в член 22, параграф 2а процедура.“;

18. Член 16 се изменя както следва:

а) параграфи 1 и 2 се заменят със следния текст:

„1. Националните регулаторни органи извършват анализ на съответните пазари, като отчитат установените в препоръката пазари и се съобразяват в максимална степен с насоките. Държавите-членки гарантират, че този анализ се провежда, при необходимост, в сътрудничество с националните органи за защита на конкуренцията.

2. Когато от национален регулаторен орган се изисква съгласно параграф 3 или 4 от настоящия член, съгласно член 17, Директива 2002/22/ЕО (Директива за универсалната услуга), или съгласно член 8 от Директива 2002/19/ЕО (Директива за достъпа), да определи дали да наложи, запази, измени или отмени задължения на предприятия, той определя въз основа на направения от него пазарен анализ, посочен в параграф 1 от настоящия член, дали съответният пазар е ефективно конкурентен.“;

б) параграфи 4, 5 и 6 се заменят със следния текст:

„4. Когато национален регулаторен орган определи, че съответен пазар не е ефективно конкурентен, той идентифицира предприятията, притежаващи отделно или съвместно с други значителна пазарна сила на този пазар в съответствие с член 14 и националният регулаторен орган налага на такива предприятия подходящи специфични регулаторни задължения, посочени параграф 2 от настоящия член или запазва, или изменя такива задължения, когато те вече съществуват.

5. За транснационални пазари, установени в решението, посочено в член 15, параграф 4, съответните национални регулаторни органи провеждат съвместно пазарния анализ, отчитайки в максимална степен насоките, и вземат съгласувано решение относно налагането, запазването, изменението или отмяната на регулаторни задължения, посочени в параграф 2 от настоящия член.

6. Мерките, взети в съответствие с разпоредбите на параграфи 3 и 4 са предмет на процедурите, посочени в членове 6 и 7. Националните регулаторни органи извършват анализ на съответния пазар и изпращат нотификация относно съответния проект за мярка съгласно член 7:

а) в рамките на три години от приемането на предходна мярка за същия пазар. По изключение обаче този период може да се удължи над три години, когато националният регулаторен орган е нотифицирал Комисията с обосновано предложение за удължаване и Комисията в рамките на един месец не е възразила срещу него;

- б) в рамките на две години от приемането на преработена препоръка за съответните пазари за пазари, които по-рано не са били предмет на нотификация пред Комисията, или;
- в) в рамките на две години от тяхното присъединяване – за държави-членки, които наскоро са се присъединили към Съюза.“;
- в) добавя се следният параграф:

„7. Когато национален регулаторен орган не приключи своя анализ на съответен пазар, установен в препоръката, в рамките на срока, определен в член 16, параграф 6, ГЕРД оказва, при отправено искане, помощ на този национален регулаторен орган за приключване на анализа на специфичния пазар и на специфичните задължения, които следва да бъдат наложени. Като използва тази помощ съответният национален регулаторен орган уведомява в срок от шест месеца Комисията относно проекта за мярка съгласно член 7.“;

19. Член 17 се изменя както следва:

- а) в параграф 1, във второто изречение думите „може, като действа в съответствие с процедурата, посочена в член 22, параграф 2“ се заменят с текста „може, като действа в съответствие с процедурата, посочена в член 22, параграф 2а“;
- б) третата алинея на параграф 2 се заменя със следния текст:

„При отсъствието на такива стандарти и/или спецификации, държавите-членки насърчават въвеждането на международните стандарти или препоръките, приети от Международния съюз по далекосъобщенията (ITU), Комитета за електронни съобщения (ЕСС), Международната организация по стандартизация (ISO) и Международната електротехническа комисия (IEC).“;

- в) параграфи 4 и 5 се заменят със следния текст:

„4. Когато Комисията възнамерява да направи въвеждането на някои стандарти и/или спецификации задължително, тя публикува известие в *Официален вестник на*

Европейския съюз и приканва всички заинтересовани страни да представят своите становища. Комисията взема подходящи мерки за изпълнение и определя въвеждането на съответните стандарти за задължително, като ги посочва като задължителни стандарти в списъка със стандарти и/или спецификации, публикуван в *Официален вестник на Европейския съюз*;

5. Когато Комисията счита, че стандартите и/или спецификациите, посочени в параграф 1 вече не допринасят за предоставянето на хармонизирани електронни съобщителни услуги, или че те вече не отговарят на потребностите на потребителите, или възпрепятстват технологичното развитие, тя ги изважда от списъка на стандартите и/или спецификациите, посочен в параграф 1, като действа в съответствие с процедурата, посочена в член 22, параграф 2а.“;

- г) в параграф 6, думите „като действа в съответствие с процедурата, посочена в член 22, параграф 3, ги изважда от списъка на стандартите и/или спецификациите, посочен в параграф 1“ се заменят с думите „тя предприема подходящите мерки за изпълнение и изважда тези стандарти и/или спецификации от списъка на стандартите и/или спецификациите, посочен в параграф 1“;

- в) вмъква се следният параграф:

„ба. Мерките за изпълнение, предназначени да изменят несъществени елементи от настоящата директива чрез допълването ѝ, посочени в параграфи 4 и 6, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 22, параграф 3.“;

20. Член 18 се изменя както следва:

- а) в параграф 1 се добавя следната буква:

„в) доставчиците на цифрови телевизионни услуги и оборудване да си сътрудничат при предоставяне на оперативно съвместими телевизионни услуги за крайни ползватели с увреждания.“;

- б) параграф 3 се заличава.

21. Член 19 се заменя със следния текст:

„Член 19

Процедури по хармонизация

1. Без да се засяга член 9 от настоящата директива и членове 6 и 8 от Директива 2002/20/ЕО (Директива за разрешение), когато Комисията стигне до заключението, че различия в прилагането от страна на националните регулаторни органи на регулаторните задачи, определени в настоящата директива и в Специфичните директиви, може да създадат бариера за вътрешния пазар, Комисията може, като отчита в максимална степен становището на ГЕРД, ако има такова, да приеме препоръка за хармонизираното прилагане на разпоредбите от настоящата директива и Специфичните директиви с оглед подпомагане постигането на целите, определени в член 8.

2. Когато Комисията представя препоръка съгласно параграф 1, тя действа в съответствие с процедурата, посочена в член 22, параграф 2.

Държавите-членки гарантират, че националните регулаторни органи отчитат в максимална степен тези препоръки при изпълнение на своите задачи. Когато национален регулаторен орган предпочете да не следва дадена препоръка, той уведомява Комисията, като мотивира своята позиция.

3. ГЕРД може по своя инициатива да консултира Комисията по въпроса дали дадена мярка следва да бъде приета съгласно параграф 1.“;

22. Член 20, параграф 1 се заменя със следния текст:

„1. В случай на спор, възникващ във връзка със съществуващи задължения съгласно настоящата директива или Специфичните директиви, между предприятия, предоставящи електронни съобщителни мрежи или услуги в дадена държава-членка, или между такива предприятия и други предприятия в държавата-членка, които се ползват от задължения за достъп и/или взаимосвързаност, произтичащи от настоящата директива или от Специфичните директиви, съответният национален регулаторен орган, по искане на някоя от страните и без да се засягат разпо-

редбите на параграф 2, издава задължително решение за разрешаване на спора във възможно най-кратък срок, който не може да бъде по-дълъг от четири месеца, освен при изключителни обстоятелства. Съответните държави-членки изискват всички страни да съдействат изцяло на националния регулаторен орган.“;

23. Член 21 се заменя със следния текст:

„Член 21

Разрешаване на презгранични спорове

1. В случай на трансграничен спор, възникнал в рамките на настоящата директива или на Специфичните директиви, когато спорът е от компетентността на национални регулаторни органи от повече от една държава-членка, се прилагат разпоредбите, предвидени в параграфи 2, 3 и 4.

2. Всяка страна може да отнесе спора до съответните национални регулаторни органи. Компетентните национални регулаторни органи съгласуват своите усилия с цел да постигнат разрешаване на спора в съответствие с целите, посочени в член 8.

Всеки национален регулаторен орган, който е компетентен по такъв спор, може да отправи искане към ГЕРД приеме становище относно действието, което следва да се предприеме в съответствие с разпоредбите на Рамковата директива и/или Специфичните директиви за разрешаване на спора.

Когато такова искане е отправено към ГЕРД, всеки национален регулаторен орган, компетентен в даден аспект на спора, изчаква становището на ГЕРД преди да предприеме действие за разрешаване на спора, без да се изключва възможността при необходимост националните регулаторни органи да предприемат спешни мерки.

Всички задължения, наложени на предприятие от национален регулаторен орган при разрешаването на спор, спазват разпоредбите на настоящата директива или на Специфичните директиви и отчитат в максимална степен становището, прието от ГЕРД.

3. Държавите-членки може да предвидят разпоредба, съгласно която компетентните национални регулаторни органи съвместно отказват да разрешат спор, когато съществуват други механизми, включително медиация, които биха допринесли по-добре за своевременното разрешаване на спора в съответствие с разпоредбите на член 8.

Те уведомяват страните незабавно. Ако в срок от четири месеца спорът не е разрешен и когато спорът не е бил отнесен в съда от страната, търсеща защита, и ако някоя от страните поиска това, националните регулаторни органи координират своите усилия за разрешаване на спора в съответствие с разпоредбите на член 8 и като отчитат в максимална степен всяко становище, прието от ГЕРД.

4. Процедурата, посочена в параграф 2, не пречи на която и да е от страните да предяви иск пред съда.“;

24. Въмъква се следният член:

„Член 21а

Санкции

Държавите-членки установяват правилата за санкции, приложими спрямо нарушения на националните разпоредби, приети съгласно настоящата директива и Специфичните директиви, и вземат всички необходими мерки за гарантиране, че те се прилагат. Предвидените санкции трябва да са ефективни, пропорционални и възпиращи. Държавите-членки нотифицират тези разпоредби на Комисията до ... (*) и следва незабавно да съобщават за всички последващи изменения, които ги засягат.“;

25. Член 22 се изменя както следва:

а) Добавя се параграф 2а:

„2а. При позоваване на настоящия параграф се прилагат членове 5 и 7 от Решение 1999/468/ЕО, при спазване на разпоредбите в член 8 от него.“;

б) параграф 3 се заменя със следния текст:

„3. При позоваване на настоящия параграф, се прилагат член 5а, параграфи от 1 до 4 и член 7 от Решение 1999/468/ЕО, при спазване на разпоредбите на член 8 от него.“;

в) параграф 4 се заличава;

26. Член 27 се заличава;

27. Приложение I се заличава;

28. Приложение II се заменя със следния текст:

„ПРИЛОЖЕНИЕ II

Критерии, прилагани от националните регулаторни органи при оценката за съвместно господстващо положение в съответствие с член 14, параграф 2, втора алинея.

За две или повече предприятия може да бъде установено, че са в съвместно господстващо положение по смисъла на член 14, ако дори при отсъствието на структурни или други връзки между тях те оперират в пазар, който се характеризира с липса на ефективна конкуренция и в който никое отделно предприятие не притежава значителна пазарна сила. В съответствие с разпоредбите относно съвместното господстващо положение, установени в Регламент (ЕО) № 139/2004 от 20 януари 2004 г. относно контрола върху концентрациите между предприятия (Регламент за сливанията на ЕО) (*), това е вероятно да възникне, когато пазарът се отличава с концентрация и редица съответни характеристики, от които следните могат да се считат за най-значими в областта на съобщенията:

- ниска еластичност на търсенето,
- подобни пазарни дялове,
- сериозни законодателни и икономически пречки за навлизане на пазара,
- вертикална интеграция с колективен отказ за доставяне,
- липса на компенсираща покупателна способност,
- липса на потенциална конкуренция.

(*) Датата на транспониране на Директива 2009/.../ЕС за изменение на Директива 2002/21/ЕО.

Горепосоченият списък е примерен и неизчерпателен, а критериите не са кумулативни. Списъкът е по-скоро предназначен за илюстрация на видовете доказателства, които могат да бъдат приведени в подкрепа на твърденията, засягащи наличието на съвместно господстващо положение.

(*) ОВ L 24, 29.1.2004 г., стр. 1.“

Член 2

Изменения на Директива 2002/19/ЕО (Директива за достъпа)

Директива 2002/19/ЕО се изменя както следва:

1. Член 2 се изменя както следва:

а) буква а) се заменя със следния текст:

„а) „достъп“ означава предоставяне на съоръжения и/или услуги на друго предприятие при определени условия на изключителна или неизключителна основа за целите на предоставянето на електронни съобщителни услуги, включително когато те се използват за доставяне на услуги на информационното общество или услуги за радио- или телевизионно съдържание на съдържание. Понятието включва *inter alia*: достъп до мрежови елементи и свързаната с тях съоръжения, който може да изисква свързване на оборудване чрез фиксирани или нефиксирани средства (по-специално тук се включва достъпът до абонатни линии и до съоръженият и услуги, необходими за предоставяне на услуги по абонатните линии); достъп до физическа инфраструктура, включително сгради, канали и мачти; достъп до съответните програмни системи, включително системи за оперативна поддръжка; достъп до информационни системи или бази данни за предварително подаване на заявки, предоставяне, подаване на заявки, поддръжка, ремонт и фактуриране; достъп до системи за транслиране на номера или системи със сходна функционалност; достъп до фиксирани и мобилни мрежи и по-конкретно за роуминг; достъп до системи за условен достъп до цифрови телевизионни услуги и достъп до услуги във виртуални мрежи.“;

б) буква д) се заменя със следния текст:

„д) „абонатна линия“ означава физическата връзка, свързваща крайната точка на мрежата в обекта на абоната и главния разпределител или равностойно съоръжение във фиксирани обществени електронни съобщителни мрежи.“;

2. Член 4, параграф 1 се заменя със следния текст:

„1. Операторите на обществени съобщителни мрежи имат право и, по молба на оправомощени за целта други предприятия в съответствие с член 4 от Директива 2002/20/ЕО (Директива за разрешение), задължение да договарят свързване помежду си с оглед на предоставянето на обществено достъпни електронни съобщителни услуги, за да се гарантира предоставяне и оперативна съвместимост на услугите в цялата Общност. Операторите предлагат достъп и взаимно свързване на другите предприятия при условия, които съответстват на задълженията, наложени от националните регулаторни органи съгласно членове 5 – 8.“;

3. Член 5 се изменя както следва:

а) първа алинея на параграф 1 се заменя със следното:

„1. Действайки за постигане на целите, посочени в член 8 от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива), националните регулаторни органи насърчават и при необходимост гарантират в съответствие с разпоредбите на настоящата директива адекватен достъп и взаимно свързване, както и оперативната съвместимост на услугите, като изпълняват своите отговорности по начин, който утвърждава ефикасността, устойчивата конкуренция, ефикасното инвестиране и иновациите, и осигурява максимална полза за крайните ползватели.“;

б) параграф 2 се заменя със следния текст:

„2. Задълженията и условията, наложени в съответствие с параграф 1, са обективни, прозрачни и пропорционални, не допускат дискриминация и се изпълняват по реда, предвиден в членове 6 и 7 от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива).“;

в) параграф 3 се заличава.

г) параграф 4 се заменя със следния текст:

„3. По отношение на достъпа и взаимното свързване, посочени в параграф 1, държавите-членки гарантират, че националният регулаторен орган е оправомощен да се намесва по собствена инициатива, когато това е обосновано, за да осигури изпълнението на целите на политиката, предвидени в член 8 от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива), в съответствие с разпоредбите на настоящата директива и процедурите, предвидени в членове 6, 7, 20 и 21 от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива).“;

4. Член 6, параграф 2 се заменя със следния текст:

„2. В контекста на пазарните и технологичните промени, Комисията може да приеме мерки за изпълнение за изменение на приложение I. Мерките, предназначени да изменят несъществени елементи от настоящата директива, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, предвидена в член 14, параграф 3.“;

5. Член 7 се заличава.

6. Член 8 се изменя както следва:

а) в параграф 1, думите „членове от 9 до 13“ се заменят с „членове от 9 до 13а“;

б) параграф 3 се изменя както следва:

i) първата алинея се изменя както следва:

— в първото тире, думите „член 5, параграфи 1 и 2 и член 6“ се заменят с думите „член 5, параграф 1 и член 6“;

— във второто тире, „Директива 97/66/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 декември 1997 г. относно обработката на лични данни и защитата на неприкосновеността на личния живот в телекомуникационния сектор (*)“ се заменя с „Директива 2002/58/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 юли 2002 г. относно обработката на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации) (**).“

(*) ОВ L 24, 30.1.1998 г., стр. 1.

(**) ОВ L 201, 31.7.2002 г., стр. 37.“;

ii) втора алинея се заменя със следното:

„При изключителни обстоятелства, когато възнамеряват да наложат върху операторите със значителна пазарна сила задължения за достъп или взаимосвързаност, различни от тези, предвидени в членове от 9 до 13 от настоящата директива, националните регулаторни органи представят молба в тази връзка до Комисията. Комисията отчита в максимална степен

становището на Групата на европейските регулатори в областта на далекосъобщенията (ГЕРД) (*). В съответствие с член 14, параграф 2, Комисията взема решение да разреши или да не разреши на националните регулаторни органи да предприемат такива мерки.

(*) Регламент (ЕО) № .../2009 от ... на Европейския парламент и на Съвета от ... [за създаването на Група на европейските регулатори в областта на далекосъобщенията] (ОВ L ...).“;

7. Член 9 се изменя както следва:

а) параграф 1 се заменя със следния текст:

„1. В съответствие с разпоредбите на член 8 националните регулаторни органи може да налагат задължения за прозрачност във връзка с взаимното свързване и/или достъпа, които изискват от операторите да публикуват конкретна информация, като например счетоводни данни, технически спецификации, характеристики на мрежата, реда и условията за доставка и използване, включително политиките за управление на трафика, и цените.“;

б) параграф 4 се заменя със следния текст:

„4. Без да се засяга разпоредбата на параграф 3, когато на оператор са наложени задължения по член 12 във връзка с достъпа на едро до мрежова инфраструктура, включително необвързания достъп до абонатните линии във фиксирано местоположение, националните регулаторни органи осигуряват публикуването на типова оферта, която включва най-малко елементите, изложени в приложение II.“;

в) параграф 5 се заменя със следния текст:

„5. Комисията може да приема необходимите изменения на приложение II, за да го адаптира към технологичните и пазарните промени. Мерките, предназначени да изменят несъществени елементи от настоящата директива, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 14, параграф 3. При прилагане на разпоредбите на настоящия параграф, Комисията може да бъде подпомагана от ГЕРД.“;

8. Член 12 се изменя както следва:

а) в параграф 1, буква а) се заменя със следния текст:

„а) да предоставят на трети страни достъп до специфични мрежови елементи и/или съоръжения, включително достъп до мрежови елементи, които не са активни и/или необвързан достъп до абонатна линия, с цел *inter alia* да се позволи избор и/или предварителен избор на оператор на преноса и/или оферта за препродажба на абонатна линия;“;

б) в параграф 1, буква е) се заменя със следния текст:

„е) да предоставят съвместно разполагане или други форми за съвместно ползване на свързани съоръжения, включително съвместно ползване на канали, сгради или подстъпи към сгради, антени, кули и други поддържащи конструкции, проводни, мачти, люкове и кутии;“;

в) в параграф 1 се добавя следната буква:

„й) да предоставят достъп до свързани услуги, като услуги по идентифициране, местоположение и присъствие.“;

г) в параграф 2, уводната част и буква а) се заменят със следния текст:

„2. Когато решават дали да наложат задълженията, посочени в параграф 1, и по-специално когато оценяват дали задълженията биха били пропорционални на целите, посочени в член 8 от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива), националните регулаторни органи отчитат по-конкретно следните фактори:

а) техническата и икономическата жизнестойчивост на използването или изграждането на конкурентни съоръжения в светлината на темповете на развитие

на пазара, като вземат предвид характера и типа на съответното взаимно свързване и/или достъп, включително жизнестойчивостта на други продукти за достъп до по-високо мрежово ниво, като например достъп до канали;“;

д) в параграф 2, буква г) се заменя със следния текст:

„г) необходимостта за защита на конкуренцията в дългосрочен план, включително чрез икономически ефикасна и основана на инфраструктурата конкуренция;“;

е) добавя се следният параграф 3:

„3. Когато налагат задължения на оператори да предоставят достъп в съответствие с разпоредбите на настоящия член, националните регулаторни органи може да определят техническите или оперативните условия, които да бъдат изпълнени от доставчика и/или бенефициерите на достъпа, когато това е необходимо за осигуряване на нормалното функциониране на мрежата. Задълженията за спазване на конкретни технически стандарти или спецификации са в съответствие със стандартите и спецификациите, установени съгласно член 17 от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива)“;

9. член 13 се изменя както следва:

а) параграф 1 се заменя със следния текст:

„1. В съответствие с разпоредбите на член 8 националните регулаторни органи може да налагат задължения във връзка с възстановяването на разходите и ценовия контрол, включително задължения за разходоориентираност на цените и задължения във връзка със системите за отчитане на разходите при предоставянето на определени видове взаимно свързване и/или достъп в случаите, когато анализът на пазара разкрива, че липсата на ефективна конкуренция означава възможност на съответния оператор да поддържа прекомерно завишени цени или да прилага ценови натиск в ущърб на крайните ползватели. С цел насърчаване на инвестициите от оператора, включително в мрежи от следващо поколение, националните регулаторни органи вземат предвид инвестицията, направена от оператора и допускат разумна възвръщаемост на капитала, като отчитат съществуващите рискове.“;

б) добавя се следният параграф:

„5. Вместо да налагат задължения относно системите за отчитане на разходите, националните регулаторни органи може да приемат използването на алтернативен ценови метод за взаимно свързване, например нулево таксуване между операторите (метод „bill and keep“), при условие че този метод не пречи на или не нарушава конкуренцията.“;

10. Добавят се следните членове:

„Член 13а

Функционално разделяне

1. Когато национален регулаторен орган стигне до заключението, че задълженията, наложени от членове 9—13 не са успели да допринесат за ефективна конкуренция и че са налице съществени и трайно установили се проблеми, свързани с конкуренцията и/или с пазарни неуспехи, констатирани във връзка с предлагането на едро на някои продукти за достъп, той може, като извънредна мярка, в съответствие с разпоредбите на член 8, параграф 3, втора алинея, да наложи задължение на вертикално интегрираните предприятия да отделят в самостоятелно действащ стопански субект дейностите, свързани с предоставяне на едро на тези продукти за достъп.

Този стопански субект доставя продукти и услуги за достъп на всички предприятия, включително на други стопански субекти в дружеството-майка, при същите графици, ред и условия, включително по отношение на цена и ниво на обслужване, и посредством същите системи и процеси.

2. Когато национален регулаторен орган възнамерява да наложи задължение за функционално разделяне, той представя предложение до Комисията, което включва:

а) доказателства в подкрепа на заключенията на националния регулаторен орган, както е посочено в параграф 1;

б) мотивирана оценка, че липсва или е незначителна перспективата за ефективна и устойчива основана на инфраструктурата конкуренция в разумни срокове;

в) анализ на очакваното въздействие върху регулаторния орган, върху предприятието, върху стимулите за инвестиране в сектора като цяло, по-специално с оглед на необходимостта да се осигури социално и териториално сближаване, както и върху други заинтересовани страни, включително по-специално очакваното въздействие върху конкуренцията и потенциалните, произтичащи от това, последици за потребителите;

3. Проектът за мярка включва следните елементи:

а) точното естество и ниво на разделяне, като се посочва по-специално правният статус на отделения стопански субект;

б) установяване на активите на отделения стопански субект и продуктите или услугите, които да бъдат доставяни от него;

в) правила за управление, които да гарантират независимостта на персонала, нает от отделения стопански субект, и съответните мерки за стимулиране;

г) правила, които да гарантират спазване на задълженията;

д) правила, които да гарантират прозрачност на оперативните процедури, по-специално спрямо други заинтересовани страни;

е) програма за наблюдение, която да гарантира спазване на правилата, включително публикуване на годишен доклад.

4. След като Комисията вземе решение относно проекта за мярка в съответствие с член 8, параграф 3, националният регулаторен орган провежда координиран анализ на различните пазари, свързани с мрежата за достъп, в съответствие с процедурата, предвидена в член 16 от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива). Въз основа на тази оценка, националният регулаторен орган налага, запазва, изменя или отменя задължения в съответствие с членове 6 и 7 от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива).

5. Предприятие, на което е наложено функционално разделяне, може да бъде обект на всяко от задълженията, установени в членове 9—13 във всеки специфичен пазар, за който то е определено като притежаващо значителна пазарна сила в съответствие с член 16 от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива), или на всяко друго задължение, разрешено от Комисията съгласно член 8, параграф 3.

Член 13б

Доброволно разделяне от вертикално интегрирано предприятие

1. Предприятията, които са определени като притежаващи значителна пазарна сила на един или няколко съответни пазара в съответствие с член 16 от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива), информират националния регулаторен орган предварително и навреме, за да позволят на националния регулаторен орган да оцени последиците от планираната сделка, когато възнамеряват да прехвърлят своите активи относно мрежата за локален достъп или значителна част от тях към отделно юридическо лице с друг собственик, или да създадат отделна стопанска единица с цел предоставяне на всички доставчици на дребно, включително на своите собствени отдели за продажба на дребно, на напълно еквивалентни продукти за достъп.

Предприятията уведомяват националния регулаторен орган също и за всяка промяна на това намерение, както и за окончателния резултат от процеса на разделяне.

2. Националният регулаторен орган оценява въздействието от планираната сделка върху съществуващите регулаторни задължения съгласно Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива).

За целта, националният регулаторен орган провежда координиран анализ на различните пазари, свързани с мрежата за достъп съгласно процедурата, предвидена в член 16 от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива).

Въз основа на тази оценка, националният регулаторен орган налага, запазва, изменя или оттегля задължения, в съответствие с членове 6 и 7 от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива).

3. Правно и/или оперативно отделената стопанска единица може да бъде субект на всяко от задълженията, посочени в членове от 9 до 13 във всеки специфичен пазар, за който тя е определена като притежаваща значителна пазарна сила в съответствие с член 16 от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива), или на други задължения, разрешени от Комисията съгласно член 8, параграф 3.:"

11. Член 14 се изменя както следва:

а) параграф 3 се заменя със следния текст:

„3. При позоваване на настоящия параграф, се прилагат член 5а, параграфи от 1 до 4 и член 7 от Решение 1999/468/ЕО като се вземат предвид разпоредбите на член 8 от него.“

б) параграф 4 заличава.

12. Приложение II се изменя както следва:

а) Заглавието се заменя със следното:

„Минимално съдържание на списъка от реквизити, които трябва да бъдат включени в референтното предложение за достъп до мрежова инфраструктура на едро, включително и пълен необвързан достъп до абонатна линия на определено място, които трябва да бъдат публикувани от нотифицираните оператори;“

б) определението по буква а) се заменя със следното:

„а) „абонатна подлиния“ означава частична абонатна линия за връзка между крайна точка на мрежата и точка на концентрация или определена точка на междинен достъп във фиксираната обществена електронна съобщителна мрежа;“

в) определението по буква в) се заменя със следното:

„в) „пълен необвързан достъп до абонатна линия“ означава предоставяне на достъп на бенефициер до абонатна линия или абонатна подлиния на нотифицирания оператор със значителна пазарна мощ, което позволява използване на целия капацитет на мрежовата инфраструктура;“

г) определението по буква г) се заменя със следното:

„г) „съвместен достъп до абонатна линия“ означава предоставяне на достъп на бенефициер до абонатна линия или абонатна подлиния на нотифицирания оператор със значителна пазарна сила, което позволява използване на конкретна част от капацитета на мрежовата инфраструктура като например част от честотата или друг сходен елемент;“

д) В част А, точки 1, 2 и 3 се заменят със следното:

„1. Мрежови елементи, до които се предлага достъп и които по-конкретно включват следните елементи, заедно със съответната свързана с тях инфраструктура:

а) необвързан достъп до абонатни линии (пълен и съвместен);

б) необвързан достъп до абонатни подлинии (пълен и съвместен), включително, когато е приложимо, достъп до свързани съоръжения като канали и/или оптически кабели и пренос (backhaul);

в) когато е приложимо, достъп до канали, позволяващ инсталиране на мрежи за достъп.

2. Информация във връзка с местоположението на обектите за физически достъп, включително кутии и разпределители, наличие на абонатни линии и подлинии, канали и съоръжения за пренос (backhaul) в отделните части на мрежата за достъп и, когато е приложимо, информация относно местоположението на канали и наличност в рамките на каналите;

3. Технически условия във връзка с достъпа и използването на абонатни линии, подлинии и канали, включително технически характеристики на усуканата метална двойка и/или оптични влакна и/или други сходни елементи, кабелни разпределители, и свързана инфраструктура и, когато е приложимо, техническите условия за достъп до канали;“

е) В част Б, точка 1 се заменя със следното:

„1. Информация за съществуващите съответни обекти или съоръжения за оборудване на нотифицирания оператор със значителна пазарна мощ, както и за тяхна планирана актуализация.“;

Член 3

Изменения на Директива 2002/20/ЕО (Директива за разрешение)

Директива 2002/20/ЕО се изменя както следва:

1. Член 2, параграф 2 се заменя със следния текст:

„2. Прилага се също така следното определение:

„общо разрешение“ означава правна рамка, установена от съответната държава-членка, която осигурява права за предоставяне на електронни съобщителни мрежи или услуги и определя специфичните за сектора задължения, които може да се прилагат за всички или за някои видове електронни съобщителни мрежи и услуги в съответствие с настоящата директива.“;

2. Член 5 се заменя със следния текст:

„Член 5

Права на ползване на радиочестоти и номера

1. Държавите-членки улесняват използването на радиочестоти по общи разрешения. Държавите-членки могат да предоставят индивидуални права за използване с оглед:

— избягване на вредни смущения;

— гарантиране на техническо качество на услугата;

— защита на ефикасното използване на радиочестотния спектър; или

— постигане на други цели от общ интерес, определени от държавите-членки в съответствие със законодателството на Общността.

2. Когато е необходимо предоставяне на индивидуални права за използване на радиочестоти и номера, държавите-членки предоставят такива права, при поискване, на всяко предприятие за предоставяне на мрежи или услуги съгласно общото разрешение, посочено в член 3, при условията на разпоредбите на членове 6, 7 и член 11, параграф 1, буква в) от настоящата директива и всички останали правила, които гарантират ефикасното използване на тези ресурси в съответствие с Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива).

Без да засяга специфичните критерии и процедури, приети от държавите-членки за предоставяне на доставчиците на услуги, свързани с радио- и телевизионно съдържание, на права за използване на радиочестоти с оглед постигане на цели от общ интерес в съответствие с правото на Общността, такива права за използване на радиочестоти и номера се предоставят чрез открити, обективни, прозрачни, недискриминационни и пропорционални процедури, а в случай на радиочестоти — в съответствие с разпоредбите на член 9 от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива). Изключение от изискването за открити процедури би могло да се приложи в случаите, когато предоставянето на индивидуални права за използване на радиочестоти на доставчици на услуги, свързани с радио- и телевизионно съдържание, е необходимо за постигане на цел от общ интерес, определена от държавите-членки в съответствие с правото на Общността.

Когато предоставят права за използване, държавите-членки уточняват дали тези права могат да се прехвърлят от притежателя на правата и при какви условия. По отношение на радиочестотите, подобно предоставяне става в съответствие с член 9б от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива).

Когато държавите-членки предоставят права за използване за ограничен срок, продължителността му е подходяща за съответната услуга с оглед на преследваната цел и необходимите инвестиции.

Всяко индивидуално право за използване на радиочестоти, което е предоставено за 10 или повече години и което не може да се прехвърля или отдава под наем между предприятия съгласно предвиденото в член 9б от Директива 2002/21/ЕО (Рамковата директива), подлежи на преразглеждане от компетентния национален орган в контекста на критериите в параграф 1, по-специално при обосновано искане от притежателя на това право. Ако критериите за предоставяне на индивидуални права за използване вече не са приложими, индивидуалното право за използване се променя в общо разрешение за използване на радиочестоти, или неговото прехвърляне или отдаване под наем между предприятия става възможно, в съответствие с член 9б от Директива 2002/21/ЕО (Рамковата директива).

3. Решенията относно предоставянето на права за използване се вземат, съобщават и оповестяват публично във възможно най-кратки срокове след получаването от страна на националните регулаторни органи на пълни заявления; в триседмичен срок — за номера, разпределени за специфични цели в националния номерационен план; и в

шестседмичен срок — за радиочестоти, разпределени за използване от електронни съобщителни услуги в националния честотен план. Последният срок не засяга приложимите разпоредби на международните споразумения, свързани с използването на радиочестотите или орбиталните позиции.

4. Когато, след консултация със заинтересованите страни, в съответствие с разпоредбите на член 6 от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива) е взето решение, че правата за използване на номера от изключителна икономическа стойност ще се предоставят чрез конкурсни или сравнителни процедури за подбор, държавите-членки може да удължат максималния триседмичен срок с най-много още три седмици.

По отношение на конкурсните или сравнителни процедури за подбор във връзка с радиочестоти се прилага член 7.

5. Държавите-членки не ограничават броя на предоставените права за използване, освен когато това е необходимо за гарантиране на ефикасното използване на радиочестотите съгласно член 7.

6. Компетентните национални органи гарантират, че радиочестотите се използват ефикасно и ефективно в съответствие с член 8, параграф 2 и член 9, параграф 2 от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива). Те гарантират също така, че конкуренцията не се нарушава от всяко едно прехвърляне или натрупване на права за използване на радиочестоти. За тези цели държавите-членки могат да вземат подходящи мерки като задължение за продажба или отдаване под наем на права за използване на радиочестоти.“;

3. Член 6 се изменя както следва:

а) параграф 1 се заменя със следния текст:

„1. Общото разрешение за предоставяне на електронни съобщителни мрежи или услуги, правата на ползване на радиочестоти и правата на ползване на номера могат да подлежат само на условията, посочени в приложение I. Тези условия са недискриминационни, пропорционални и прозрачни и, в случай на права на ползване на радиочестоти, са в съответствие с член 9 от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива).“;

б) В параграф 2, думите „членове 16, 17, 18 и 19 от Директива 2002/22/ЕО (Директива за универсалната услуга)“ се заменят с думите „член 17 от Директива 2002/22/ЕО (Директива за универсалната услуга)“;

в) В параграф 3, думата „приложението“ се заменя с думите „приложение I“;

4. Член 7 се изменя както следва:

а) параграф 1 се изменя както следва:

i) уводното изречение се заменя със следния текст:

„1. Когато дадена държава-членка решава дали да ограничи броя на правата на ползване на радиочестоти, които ще се предоставят, или дали да продължи срока на съществуващи права в съответствие с условия, различни от тези, посочени в самите права, съответната държава-членка, *inter alia*:“;

ii) буква в) се заменя със следния текст:

„в) публикува всички решения за ограничаване на предоставянето на правата на ползване или подновяване на правата на ползване, като посочва причините за това;“;

б) параграф 3 се заменя със следния текст:

„3. Когато се налага ограничаване на правата на ползване на радиочестоти, държавите-членки предоставят тези права на основата на критерии за подбор, които трябва да бъдат обективни, прозрачни, недискриминационни и пропорционални. Такива критерии за подбор трябва да отдадат необходимото значение на постигането на целите, определени в член 8 от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова Директива), и на изискванията на член 9 от посочената директива.“;

в) В параграф 5, думите „член 9“ се заменят с думите с „член 9б“;

5. Член 10 се изменя както следва:

а) параграфи 1, 2 и 3 се заменят със следния текст:

„1. Националните регулаторни органи следят и наблюдават спазването на условията на общото

разрешение или на правата на ползване и на специфичните задължения, посочени в член 6, параграф 2, в съответствие с член 11.

Националните регулаторни органи имат правомощия да изискват от предприятията, които предоставят електронни съобщителни мрежи или услуги, обхванати от общото разрешение, или които имат права на ползване на радиочестоти или номера, да предоставят необходимата информация с оглед да се провери спазването на условията на общото разрешение или правата на ползване, както и на изпълнението на специфичните задължения, посочени в член 6, параграф 2, в съответствие с член 11.

2. Когато национален регулаторен орган установи, че дадено предприятие не спазва едно или повече условия на общото разрешение или на права на ползване или не изпълнява специфичните задължения, посочени в член 6, параграф 2, той уведомява предприятието за своите заключения и му дава възможност да изрази становището си в разумен срок.

3. Съответният орган има правомощия да изисква прекратяване на нарушението съгласно параграф 2 незабавно или в рамките на разумен срок и предприема подходящи и пропорционални мерки, насочени към гарантиране на спазване.

В тази връзка държавите-членки оправомощават съответните органи да налагат, при необходимост, финансови санкции. Мерките и причините, върху които те се основават, се съобщават на съответното предприятие незабавно и се определят разумен срок за изпълнение на мерките от предприятието.“;

б) параграф 4 се заменя със следния текст:

„4. Независимо от разпоредбите на параграфи 2 и 3, държавите-членки оправомощават съответния орган да налага, при необходимост, финансови санкции на предприятия, които не спазват задължението да предоставят информация в изпълнение на задълженията, посочени в член 11, параграф 1, букви а) или б) от настоящата директива и в член 9 от Директива 2002/19/ЕО (Директива за достъпа) в разумни срокове, определени от националните регулаторни органи.“;

в) параграф 5 се заменя със следния текст:

„5. В случай на тежки или многократни нарушения на условията на общото разрешение или на правата на ползване или на специфичните задължения, посочени в член 6, параграф 2, когато не се постигне изпълнение на мерките, целящи гарантиране на спазването и посочени в параграф 3 от настоящия член, националните регулаторни органи могат да предотвратят съответното предприятие да продължи да предоставя електронни съобщителни мрежи или услуги, или да прекратят или отнемат правата на ползване. Санкции и наказания, които са ефективни, пропорционални и възпиращи, могат да се прилагат за покриване на периода на всяко нарушение, дори ако нарушението е било поправено впоследствие.“;

г) параграф 6 се заменя със следния текст:

„6. Независимо от разпоредбите на параграфи 2, 3 и 5, когато разполагат с доказателства за нарушаване на условията на общото разрешение, правата на ползване или специфичните задължения, посочени в член 6, параграф 2, което представлява непосредствена и сериозна опасност за обществената безопасност, обществената сигурност или общественото здраве или ще създаде сериозни икономически или оперативни проблеми на други доставчици или ползватели на електронни съобщителни мрежи или услуги или на други ползватели на радиочестотния спектър, съответният орган може да предприемешпешни временни мерки за отстраняване на нарушението преди да вземе окончателно решение. След това, на въпросното предприятие се дава разумна възможност да изрази становището си и да предложи мерки за отстраняване на нарушението. При необходимост, съответният орган може да потвърди временните мерки, които са валидни за максимален срок от 3 месеца, но които могат да бъдат продължени с още до 3 месеца, ако процедурите за прилагане не са приключили.“;

6. член 11, параграф 1 се изменя както следва:

а) Буква а) се заменя със следния текст:

„а) системна или целева проверка за спазването на условия 1 и 2 от част А, условия 2 и 6 от част Б и условия 2 и 7 от част В на приложение I и спазването на задълженията, посочени в член 6, параграф 2.“;

б) В буква б), думата „приложение“ се заменя с „приложение I“;

в) добавят се следните точки:

„ж) обезпечаване на ефективното използване и гарантиране на ефективно управление на радиочестотите;

з) оценяване на бъдещото развитие на мрежите или услугите, което би могло да повлияе върху услугите на едро, предоставяни на разположение на конкуренти.“;

г) вторият параграф за заменя със следния текст:

„Информацията, посочена в точки а), б), г), д), е), ж) и з) от параграф първи не могат да се изискват преди или като условие за достъп до пазара.“;

7. Член 14 се заменя със следния текст:

„Член 14

Изменения на правата и задълженията

1. Държавите-членки гарантират, че правата, условията и процедурите във връзка с общото разрешение, както и с правата за използване или правата за изграждане на съоръжения, могат да бъдат променени единствено при наличието на обективни основания и по пропорционален начин, като се вземат предвид, когато е необходимо, специфичните условия, приложими за прехвърляеми права за използване на радиочестоти. Освен в случаите, когато предложените изменения са незначителни и са били договорени с притежателя на правата или на общото разрешение, намерението да се въведат промени се оповестява по подходящ начин и на заинтересованите страни, включително ползватели и потребители, се предоставя достатъчен срок да изразят своите становища по предложените промени, който е не по-кратък от четири седмици, освен при изключителни обстоятелства.

2. Държавите-членки не ограничават или оттеглят права за изграждане на съоръжения или права на ползване на радиочестоти преди изтичането на срока, за който те са предоставени, освен когато това е обосновано и приложимо в съответствие с разпоредбите на приложение I и на националното законодателство във връзка с обезщетяването при отнемане на права.“;

8. Член 15, параграф 1 се заменя със следния текст:

„1. Държавите-членки гарантират, че цялата необходима информация за правата, условията, процедурите, таксите, разходите и решенията във връзка с общото разрешение, правата на ползване и правата за изграждане на съоръжения се публикува и актуализира надлежно с оглед на лесния достъп на всички заинтересовани страни до тази информация.“;

9. В член 17, параграфи 1 и 2 се заменят със следния текст:

„1. Без да се засягат разпоредбите на член 9а от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива), държавите-членки привеждат общите разрешения и индивидуалните права за използване, които вече съществуват към 31 декември 2009 г., в съответствие с членове 5, 6 и 7 и приложение I от настоящата директива най-късно до две години от датата на влизане в сила на настоящата директива.

2. Когато прилагането на параграф 1 води до намаляване на правата или разширяване на съществуващите общи разрешения и индивидуални права за ползване, държавите-членки могат да удължат срока на валидност на тези разрешения и права най-късно до 30 септември 2012 г., при условие че това не засяга правата на други предприятия в съответствие със законодателството на Общността. Държавите-членки уведомяват Комисията за удължаването на срока и посочват причините за това.“;

10. Приложението се изменя, както е установено в приложението към настоящата директива.

Член 4

Отмяна

Регламент (ЕО) № 2887/2000 се отменя.

Член 5

Транспониране

1. Държавите-членки приемат и публикуват до ... необходимите законови, подзаконови и административни разпоредби, необходими за да се съобразят с настоящата директива. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби.

Държавите-членки прилагат тези мерки от ....

Когато държавите-членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условията и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

2. Държавите-членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби на националното право, които те приемат в областта в обхвата на настоящата директива.

Член 6

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила в деня след нейното публикуване в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 7

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на ....

За Европейския парламент
Председател

...

За съвета
Председател

...

ПРИЛОЖЕНИЕ

Приложението към Директива 2002/20/ЕО (Директива за разрешение) се изменя както следва:

1. Параграф 1 се заменя със следното заглавие:

„Условията, изброени в настоящото приложение, представляват максималния списък от условия, които могат да бъдат добавени към общото разрешение (част А), правата на ползване на радиочестоти (част Б) и правата на ползване на номера (част В), както е посочено в член 6, параграф 1 и член 11, параграф 1, буква а), в рамките на ограниченията, разрешени съгласно членове 5, 6, 7, 8 и 9 от Директива 2002/21/ЕО (Рамковата директива).“;

2. Част А се изменя както следва:

а) точка 4 се заменя със следния текст:

„4. Достъпност за крайните ползватели на номера от националния номерационен план, на номера от европейското телефонно номерационно пространство, универсалните международни безплатни телефонни номера, и когато е технически и икономически осъществимо, на номерата от номерационните планове на други държави-членки, и условията за това в съответствие с Директива 2002/22/ЕО („Директива за универсалната услуга“).“;

б) точка 7 се заменя със следния текст:

„7. Защита на личните данни и правото на неприкосновеност на личния живот, специфични за сектора на електронните съобщения в съответствие с Директива 2002/58/ЕС на Европейския парламент и на Съвета (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации) (*)“

(*) ОВ L 201, 31.7.2002 г., стр. 37;“;

в) точка 8 се заменя със следния текст:

„8. Правила за защита на потребителите, специфични за сектора на електронните съобщения, включително условия в съответствие с Директива 2002/22/ЕО (Директива за универсалната услуга) и условия за достъпност за ползватели с увреждания в съответствие с член 7 от посочената директива.“;

г) в точка 11, думите „Директива 97/66/ЕО“ се заменят с думите „Директива 2002/58/ЕО“.

д) вмъква се следната точка:

„11а. Условия за ползване по отношение на съобщения, отправени от обществените власти към обществото за предупреждаване в случай на непосредствени опасности и за смекчаване на последиците от големи катастрофи.“;

е) точка 12 се заменя със следния текст:

„12. Условия за използване в случай на големи бедствия или национални извънредни ситуации за обезпечаване на съобщенията между спасителните служби и органи.“;

ж) точка 16 се заменя със следния текст:

„16. Защитата на обществените мрежи срещу неправомерен достъп в съответствие с разпоредбите на Директива 2002/58/ЕО (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации).“;

з) добавя се следната точка:

„19. Задължения за прозрачност, които се налагат на предприятията, предоставящи общественодостъпни електронни съобщителни услуги, с цел да се осигури свързаност „от край до край“ в съответствие с целите и принципите, посочени в член 8 от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива), оповестяване на информация във връзка с политиките за управление на трафика и при необходимост и в съответствие с принципа за съразмерност — достъп на националните регулаторни органи до тази информация, която е необходима с цел проверка на точността на това оповестяване.“;

3. Част Б се изменя както следва:

а) точка 1 се заменя със следния текст:

„1. задължение за предоставяне на услуга или за използване на вида технология, за които са предоставени правата на ползване на честотата, включително, когато е приложимо, изисквания за покритие и качество.“;

б) точка 2 се заменя със следния текст:

„2. Ефективно и ефикасно използване на честотите в съответствие с Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива).“;

в) добавя се следната точка:

„9. Специфични задължения, свързани с експериментално използване на радиочестоти.“;

4. В част В точка 1 се заменя със следния текст:

„1. Определяне на услугата, за която се ползват номерата, включително евентуални изисквания във връзка с предоставянето на тази услуга и, с цел избягване на съмнения, тарифни принципи и максимални цени, които могат да се прилагат в специфичен номерационен обхват за целите на гарантиране на защита на потребителите в съответствие с член 8, параграф 4, буква б) от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива).“.

ИЗЛОЖЕНИЕ НА МОТИВИТЕ НА СЪВЕТА**I. ВЪВЕДЕНИЕ**

1. На 13 ноември 2007 г. Европейската комисия прие предложение за директива за по-добро регулиране ⁽¹⁾. Предложението е част от т. нар. *пакет за преглед* на регулаторната рамка на ЕС за електронните съобщения, който обхваща две предложения за изменение на директиви (т. нар. Директива за по-добро регулиране, която изменя Рамковата директива, Директивата за разрешение и Директивата за достъпа, и т.нар. Директива за правата на гражданите, която изменя Директивата за универсалната услуга и Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот) и едно предложение за регламент (за създаване на европейски орган за пазара на електронни съобщения). Настоящият документ се позовава на предложението за директива за по-добро регулиране.
2. Европейският парламент излезе със становище на първо четене на 24 септември 2008 г. ⁽²⁾, Европейският икономически и социален комитет даде своето становище на 29 май 2008 г. ⁽³⁾, а Комитетът на регионите — на 19 юни 2008 г. ⁽⁴⁾.
3. Комисията прие измененото си предложение на 6 ноември 2008 г. ⁽⁵⁾
4. Съветът прие общата си позиция на 16 февруари 2009 г.

II. ЦЕЛ

1. С предложението за директива за по-добро регулиране Комисията има за цел да адаптира регулаторната рамка за електронни съобщения, като се подобри нейната ефективност, намалят административните ресурси, необходими за прилагане на икономическо регулиране (процедурата за анализ на пазара), и осигури по-опростен и по-ефикасен достъп до радиочестотите.
2. Целите на предложението са:
  - Да се премине към по-ефикасно управление на радиочестотния спектър, за да се улесни достъпът до спектъра за оператори и да се насърчат иновациите.
  - Да се гарантира, че там, където регулирането продължава да бъде необходимо, то ще е по-ефикасно и опростено за операторите и за националните регулаторни органи (НРО).
  - Да се направи решителна стъпка към по-голяма съгласуваност в прилагането на нормите на ЕС, за да завърши изграждането на вътрешния пазар на електронни съобщения.
3. Най-спорните въпроси в предложението за по-добро регулиране се отнасят до радиочестотния спектър, новия орган за далекосъобщенията, функционалното разделяне и регулаторната рамка за мрежите от следващо поколение (NGN).

⁽¹⁾ Док. COM (2007) 697.

⁽²⁾ Все още непубликувано в Официален вестник.

⁽³⁾ ОВ С 257, 9.10.2008 г., стр. 51.

⁽⁴⁾ ОВ С 224, 30.8.2008 г., стр. 50.

⁽⁵⁾ Док. COM (2008) 724.

III. АНАЛИЗ НА ОБЩАТА ПОЗИЦИЯ

Общи забележки

С приемането на своята обща позиция Съветът до голяма степен подкрепи подхода и целите, предложени от Комисията, и включи почти половината от приетите от Парламента 126 изменения. Независимо от това бяха направени редица промени, както по същество, така и по отношение на формулировката, с цел:

- да се вземе под внимание становището на Европейския парламент;
- да се разгледа няколко специфични въпроса, които създават трудности;
- да се постигне по-голяма точност на някои формулировки на трите директиви и, по този начин, по-голяма правна яснота на текста.

Като цяло общата позиция на Съвета се различава от първоначалното предложение на Комисията що се отнася до въпроса за използването на комитология, така и по отношение на структурата, функциите и задачите на новия орган за далекосъобщенията. По двата въпроса Съветът е възприел по-предпазлив подход от предложения от Комисията, тъй като според него съществуващата регулаторна рамка за електронни съобщения е функционирала достатъчно добре през последните няколко години и не съществува задоволителна обосновка за преразглеждане на действащите институционални договорености и отговорности.

Конкретни забележки

1. Основни изменения на предложението на Комисията по отношение на Рамковата директива:

а) Национални регулаторни органи (НРО) (член 3)

Относно НРО Съветът постигна съгласие по формулировка, която пояснява, че независимо от „надзора в съответствие с националното конституционно право“ НРО изпълняват регулаторните си задачи „независимо“ и с „подходящи финансови и човешки ресурси“.

б) Консолидиране на вътрешния пазар на електронни съобщения (член 7)

Съветът не споделя предложения подход, съгласно който на Комисията се дава възможност да издава „решения“ по проекти за мерки, които НРО възнамеряват да предприемат, т.е. Комисията може да налага вето върху корективните мерки. Съветът по-скоро е на мнение, че е уместно Комисията да излиза с необвързващи „становища“ относно проектите за мерки, предложени от НРО, и да изисква от НРО публично да обосновават окончателното си решение. Този въпрос е в основата на разискванията относно разделението на отговорностите при прилагането на регулаторната рамка за електронни съобщения и следва да се разглежда във връзка с предложението за създаване на европейски орган за далекосъобщенията в тази област.

в) Политика в областта на радиочестотния спектър (член 9 относно управлението на радиочестоти за електронните съобщителни услуги, член 9а относно преглед на ограниченията на съществуващи права и член 9в относно мерките за хармонизиране на управлението на радиочестотите).

Съветът подкрепя предложенията на Комисията, които имат за цел преминаването към по-ефикасно управление на радиочестотния спектър, за да се улесни достъпът до спектъра за оператори и да се насърчат иновациите. Съветът обаче изясни по-подробно ограниченията, които може да се прилагат към видовете технологии и услугите, които трябва да бъдат предоставени. Тъй като настоящите договорености вече позволяват приемането на технически мерки за изпълнение в областта на радиочестотния спектър, Съветът заличи предложения член 9в.

2. Основни изменения на предложението на Комисията по отношение на Директивата за разрешение:

- а) Мерки за хармонизиране, обща процедура по подбор за предоставяне на права, хармонизирано предоставяне на права за използване на радиочестоти и хармонизирани условия за паневропейски мрежи или паневропейски електронни съобщителни услуги (членове 6а, 6б и 8).

Съветът разгледа много подробно предложените разпоредби в Директивата за разрешение по отношение на радиочестотния спектър (по-специално членове 6а, 6б и 8), включително предоставянето на индивидуални права за използване, мерките за хармонизиране и общата процедура по подбор за предоставяне на права. При все че Съветът до голяма степен споделя целите на Комисията в тази област, по негова преценка някои от предложенията са твърде мащабни, тъй като ще изменят без достатъчна обосновка съществуващите договорености за определянето на политиката в областта на радиочестотния спектър. Ето защо Съветът заличи предложените членове 6а, 6б, но възстанови член 8, за да позволи хармонизираното въвеждане на паневропейски електронни съобщителни услуги, които зависят от наличността на радиочестотния спектър.

3. Основни изменения на предложението на Комисията по отношение на Директивата за достъпа:

- а) Функционално разделяне (член 13а)

Съветът внесе изменение в предложената разпоредба относно функционалното разделяне, за да се поясни, че функционално разделяне може да се налага от НРО „като извънредна мярка“, след решение на Комисията, за да се постигне необходимото предлагане на едро на някои продукти, свързани с достъпа.

4. Позицията на Съвета по измененията, внесени от Европейския парламент в предложението за по-добро регулиране:

Общата позиция включва около половината от 126-те изменения, предложени от Европейския парламент на първо четене.

4.1 По отношение на съображенията:

Съветът прие изцяло, частично или по принцип изменения 2, 4, 5, 6, 15, 16, 17, 21, 22, 25, 27, 29, 30, 32, 33 и 35.

При някои от тези изменения формулировката бе почти изцяло запазена, докато други бяха въведени под друга форма, която въпреки това предава смисъла на измененията или на части от тях.

Съветът не включи в своята обща позиция следните изменения: 1, 3, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14/пер., 18, 19, 20, 23, 24, 26, 28, 31, 34, 36, 37, 38 и 39.

4.2 По отношение на членовете от Рамковата директива:

Съветът прие изцяло, частично или по принцип изменения 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 50, 60, 62, 63/пер., 64/пер., 65, 66, 69, 70, 71, 73/пер., 74, 76, 77, 80, 81, 86 и 90. При някои от тези изменения формулировката бе почти изцяло запазена, докато други бяха въведени под друга форма, която въпреки това предава смисъла на измененията или на части от тях.

Съветът не включи в своята обща позиция следните изменения: 48, 49, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 61, 67/пер., 68, 72, 75, 78, 79, 82, 83, 84, 85, 87, 88, 89 и 138.

4.3 По отношение на членовете от Директивата за разрешение:

Съветът прие изцяло, частично или по принцип изменения 107, 109, 110, 112, 113, 115, 116, 120, 121 и 124. При някои от тези изменения формулировката бе почти изцяло запазена, докато други бяха въведени под друга форма, която въпреки това предава смисъла на измененията или на части от тях.

Съветът не включи в своята обща позиция следните изменения: 106, 108/прер., 111, 114, 117/прер., 118, 119, 122, 123 и 125.

4.4 По отношение на членовете от Директивата за достъп:

Съветът прие изцяло, частично или по принцип изменения 91, 92, 95, 96, 98, 100, 101, 102, 103 и 105. При някои от тези изменения формулировката бе почти изцяло запазена, докато други бяха въведени под друга форма, която въпреки това предава смисъла на измененията или на части от тях.

Съветът не включи в своята обща позиция следните изменения: 93, 94, 97, 99 и 102.

IV. ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Независимо от това, че Съветът не е в състояние да приеме всички изменения, приети от Европейския парламент, той изразява съгласие с Парламента и Комисията, че основните нерешени въпроси в предложението за по-добро регулиране се отнасят до радиочестотния спектър, новия орган за далекосъобщенията и функционалното разделяне.

За всеки от тези въпроси Комисията, подкрепяна до голяма степен от Парламента, е предложила да промени (между)институционалната рамка и съответно равновесието на силите между отделните участници, регулаторните органи, институциите на ЕС и другите заинтересовани страни. Въпреки че според Съвета актуализирането на регулаторната рамка за електронните съобщения би било от полза за сектора и би позволило да се вземат важни инвестиционни решения, например за мрежите от следващо поколение (NGN), той счита, че това би могло да се постигне по-скоро като се подобрят съществуващите договорености, отколкото като се създават алтернативни механизми. Ето защо с общата позиция на Съвета се цели уточняването и подобряването на разпоредбите относно, *inter alia*, НРО, Комисията и използването на комитология, както и относно ролята на институциите на ЕС в определянето на политиката в областта на радиочестотния спектър.

В този контекст общата позиция на Съвета е предназначена да послужи като основа за намиране на компромис с Европейския парламент, със значителното съдействие на Комисията, който да доведе до стабилна и предвидима регулаторна среда за сектора на електронните съобщения.

Съветът очаква да проведе конструктивни разисквания с Парламента с оглед на приемането на новите текстове към края на настоящия законодателен период.

ОБЩА ПОЗИЦИЯ (ЕО) № 16/2009

приета от Съвета на 16 февруари 2009 година

с оглед приемането на Директива 2009/.../ЕО на Европейския парламент и на Съвета от ... за изменение на Директива 2002/22/ЕО относно универсалната услуга и правата на потребителите във връзка с електронните съобщителни мрежи и услуги, Директива 2002/58/ЕО относно обработката на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации и Регламент (ЕО) № 2006/2004 за сътрудничество между националните органи, отговорни за прилагане на законодателството за защита потребителите

(текст от значение за ЕИП)

(2009/C 103 E/02)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 95 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

като взеха предвид становището на Комитета на регионите ⁽²⁾,

като взеха предвид становището на Европейския надзорен орган по защита на данните ⁽³⁾,

в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора ⁽⁴⁾,

като имаха предвид, че:

- (1) Действието на петте директиви, които съставляват съществуващата регулаторна рамка за електронни съобщителни мрежи и услуги (Директива 2002/19/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 г. относно достъпа до електронни съобщителни мрежи и тяхната инфраструктура и взаимосвързаността между тях (Директива за достъпа) ⁽⁵⁾, Директива 2002/20/ЕО на Европейския

парламент и на Съвета от 7 март 2002 г. относно разрешението на електронните съобщителни мрежи и услуги (Директива за разрешение) ⁽⁶⁾, Директива 2002/21/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 г. относно общата регулаторна рамка за електронните съобщителни мрежи и услуги (Рамкова директива) ⁽⁷⁾, Директива 2002/22/ЕО (Директива за универсалната услуга) ⁽⁸⁾ и Директива 2002/58/ЕО (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации) ⁽⁹⁾, (наричани заедно „Рамковата директива и Специфичните директиви“), е предмет на периодичен преглед от страна на Комисията, в частност с оглед определяне на нуждата от изменения в съответствие с технологичните и пазарните промени.

- (2) В тази връзка, Комисията представи своите заключения в съобщение до Съвета, Европейския парламент, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите от 29 юни 2006 г. относно прегледа на регулаторната рамка на ЕС за електронни съобщителни мрежи и услуги.

- (3) Реформата на регулаторната рамка на ЕС за електронни съобщителни мрежи и услуги, включваща определянето на стратегия за ефикасно управление на спектъра и укрепване на разпоредбите за крайни ползватели с увреждания, представлява ключова стъпка към постигане на единно европейско информационно пространство и същевременно на всеобхватно информационно общество. Тези цели са включени в стратегическата рамка за развитие на информационното общество, както е описано в Съобщението на Комисията от 1 юни 2005 г. до Съвета, Европейския парламент, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите, озаглавено „i2010 — Европейско информационно общество за растеж и заетост“.

- (4) За целите на яснотата и опростеността, настоящата директива урежда само изменения на Директива 2002/22/ЕО (Директива за универсалната услуга) и Директива 2002/58/ЕО (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации).

⁽¹⁾ ОВ С 224, 30.8.2008 г., стр. 50.

⁽²⁾ ОВ С 257, 9.10.2008 г., стр. 51.

⁽³⁾ ОВ С 181, 18.7.2008 г., стр. 1.

⁽⁴⁾ Становище на Европейския парламент от 24 септември 2008 г. (все още не публикувано в Официален вестник), Обща позиция на Съвета от 16 февруари 2009 г. (все още не публикувана в Официален вестник) и Позиция на Европейския парламент от ...

⁽⁵⁾ ОВ L 108, 24.4.2002 г., стр. 7.

⁽⁶⁾ ОВ L 108, 24.4.2002 г., стр. 21.

⁽⁷⁾ ОВ L 108, 24.4.2002 г., стр. 33.

⁽⁸⁾ ОВ L 108, 24.4.2002 г., стр. 51.

⁽⁹⁾ ОВ L 201, 31.7.2002 г., стр. 37.

- (5) Без да се засягат разпоредбите на Директива 1999/5/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 1999 г. относно радионавигационното оборудване и далекосъобщителното крайно оборудване и взаимното признаване на тяхното съответствие⁽¹⁾ и по-специално изискванията за ползване от хора с увреждания, установени в член 3, параграф 3, буква е) от нея, някои аспекти на крайното оборудване, включително оборудването, предназначено за ползватели с увреждания, следва да се включат в обхвата на Директива 2002/22/ЕО (Директива за универсалната услуга) с цел да се улесни достъпът до мрежи и използването на услуги. Това оборудване понастоящем включва само приемашо радио и телевизионно крайно оборудване, както и специални крайни устройства за крайни ползватели със слухови увреждания.
- (6) Държавите-членки следва да въведат мерки с цел насърчаване на създаването на пазар за продукти и услуги за масово потребление, които да включват възможности за крайните ползватели с увреждания. Това може да бъде извършено например, но не единствено, като във връзка с европейските стандарти се въведат изисквания за електронна достъпност (eAccessibility) в процедурите за възлагане на обществени поръчки и предоставянето на услуги, свързани с тръжните процедури, съгласно законодателството, защитаващо правата на крайните ползватели с увреждания.
- (7) Необходимо е да се адаптират определения, за да има съгласуваност с принципа за технологична неутралност и с темпа на технологично развитие. По-специално, условията за предоставяне на услуга следва да се отделят от действителните определящи елементи на обществено достъпната телефонна услуга, т.е. обществено достъпна електронно съобщителна услуга за генериране и приемане, пряко или косвено, на национални и/или международни повиквания чрез номер или номера в национален или международен телефонен номерационен план, независимо дали тази услуга е основана на технология за комутация на канали или пакети. Естеството на тази услуга е нейната двупосочност, която позволява и на двете страни да осъществяват комуникация. Услуга, която не изпълнява всички тези условия, като например приложение от тип „click-through“ на уебсайтове за обслужване на клиенти, не е обществено достъпна телефонна услуга. Обществено достъпната телефонна услуга включва и средства за съобщения, предназначени специално за крайни ползватели с увреждания, използващи услуги за предаване на текст или за цялостен разговор.
- (8) Необходимо е да се поясни че косвеното предоставяне на услуги може да включва ситуации, при които генерирането се прави чрез избор или предварителен избор на оператор на преноса или такива, при които даден доставчик на услуги препродава или предоставя под друга марка обществено достъпни телефонни услуги, предоставяни от друго предприятие.
- (9) В резултат на технологични или пазарни промени, мрежите все повече преминават към „Интернет протокол“ (IP) технология и потребителите все по-често имат възможност да избират между гама от конкуриращи се доставчици на гласови услуги. Поради това, държавите-членки следва да могат да отделят задълженията за предоставяне на универсална услуга по отношение на предоставянето на свързване към обществената съобщителна мрежа във фиксирано местоположение от предоставянето на обществено достъпна телефонна услуга (включително повиквания към услуги за спешна помощ през номер „112“). Такова отделяне не следва да засяга обхвата на задълженията за предоставяне на универсална услуга, определяни и преразглеждани на нивото на Общността. Държавите-членки, които използват други национални номера за спешни повиквания освен „112“, може да налагат на предприятията подобни задължения за достъп до тези национални номера за спешни повиквания.
- (10) В съответствие с принципа на субсидиарност, държавите-членки вземат решение на основата на обективни критерии кои предприятия са определени за доставчици на универсална услуга, като при необходимост вземат предвид способността и желанието на предприятията да поемат всички или част от задълженията за предоставяне на универсална услуга. Това не изключва възможността в процеса на определяне на предприятията държавите-членки да могат да включват определени условия, оправдани от основания за ефикасност, в т.ч. *inter alia* групиране на географски райони или компоненти или минимален период за определянето.
- (11) Компетентните национални регулаторни органи следва да могат да наблюдават развитието и нивото на тарифите на дребно за услуги, които попадат в обхвата на задълженията за предоставяне на универсална услуга, дори когато дадена държава-членка все още не е определила предприятие, което да предоставя универсална услуга. В такъв случай наблюдението следва да се извършва по начин, който да не води до излишна административна тежест нито за националните регулаторни органи, нито за предприятията, които предоставят такива услуги
- (12) Излишните задължения, предназначени за улесняване на прехода от регулаторната рамка от 1998 г. към тази от 2002 г. следва да се заличат заедно с други разпоредби, които се застъпват и дублират с тези, установени в Директива 2002/21/ЕО (Рамковата директива).

(1) ОВ L 91, 7.4.1999 г., стр. 10.

- (13) Изискването за предоставяне на минимален пакет от линии под наем на дребно, което беше необходимо за гарантиране на непрекъснатото прилагане на разпоредбите на регулаторната рамка от 1998 г. в областта на пазара на линиите под наем, който не беше достатъчно конкурентен по време на влизането в сила на рамката от 2002 г., вече не е необходимо и следва да бъде отменено.
- (14) Продължаването на налагане на избор на оператор на преноса или предварителен избор на оператор на преноса пряко в законодателството на Общността би могло да възпрепятства технологичния напредък. Тези корективни мерки по-скоро следва да се налагат от национални регулаторни органи като резултат от анализ на пазара, извършен в съответствие с процедурите, предвидени в Директива 2002/21/ЕО (Рамковата директива) и посредством задълженията, посочени в член 12 от Директива 2002/19/ЕО (Директива за достъпа).
- (15) Разпоредбите относно договорите следва да се прилагат не само по отношение на потребителите, но и към други крайни ползватели, главно микропредприятията и малки и средни предприятия (МСП), които могат да предпочитат договор, съобразен с потребителските нужди. С оглед да се избегне ненужната административна тежест за доставчиците и усложненията, свързани с определението за МСП, разпоредбите относно договорите не следва да се прилагат автоматично към тези други крайни ползватели, а единствено по тяхно искане. Държавите-членки следва да вземат подходящите мерки, които способстват за повишаване на осведомеността сред МСП относно тази възможност.
- (16) Като следствие от технологичните постижения в бъдеще е възможно, наред с обичайните форми за номерационна идентификация, да се използват и други видове идентификатори.
- (17) Доставчиците на електронни съобщителни услуги, позволяващи повиквания следва да гарантират, че техните клиенти са достатъчно осведомени за това дали е осигурен достъп до услуги за спешна помощ, както и за евентуални ограничения на услугата (като ограничение на предоставянето на информация за местоположението на лицето, осъществяващо повикването, или маршрутизация на спешните повиквания). Такива доставчици следва също така да предоставят на своите клиенти ясна и прозрачна информация в първоначалния договор и в случай на промяна в предоставянето на достъпа, например в информацията за фактуриране на клиента. Тази информация следва да включва всички ограничения по отношение на териториалния обхват, въз основа на планираните технически работни параметри на услугата и наличната инфраструктура. Когато услугата не се предоставя посредством комутируема телефонна мрежа, информацията следва да включва също така степента на надеждност на достъпа и на информацията за местоположението на лицето, което осъществява повикването, съпоставена с предоставената посредством комутируема телефонна мрежа услуга, като се отчита настоящото състояние на технологията и на стандартите за качество, както и всички параметри за качеството на услугата, посочени в Директива 2002/22/ЕО (Директива за универсалната услуга).
- (18) По отношение на крайното оборудване потребителският договор следва да посочва всички ограничения, наложени от доставчика по отношение на използването на оборудване, например чрез мобилни устройства „SIM-locking“, ако тези ограничения не са забранени от националното законодателство, и всички такси при прекратяване на договора, независимо преди или на договорената дата, на която той изтича, включително всички суми за запазване на оборудването.
- (19) Без доставчикът да е задължен по какъвто и да е начин да предприема действия, надхвърлящи изискванията съгласно правото на Общността, в потребителския договор следва също така да се посочват видът действия, ако са предвидени такива, които доставчикът може да предприеме в случаи на инциденти, свързани със сигурността и целостта, или при заплахи и уязвими точки.
- (20) С цел разглеждане на въпроси от обществен интерес, свързани с използването на съобщителни услуги, и за да се насърчава защитата на правата и свободите на другите лица, съответните национални органи следва да могат да предоставят и разпространяват, със съдействието на доставчиците, информация от обществен интерес относно използването на съобщителните услуги. Тази информация може да включва информация от обществен интерес относно нарушаване на авторското право, други видове незаконно използване и разпространяване на вредно съдържание, както и съвети и средства за защита срещу рискове за личната сигурност, които например могат да възникнат при разкриване на лична информация при някои обстоятелства, за неприкосновеността на личния живот и за личните данни. Информацията може да се координира чрез процедурата за сътрудничество, установена в член 33, параграф 3 от Директива 2002/22/ЕО (Директива за универсалната услуга). Такава информация от обществен интерес следва при необходимост да се актуализира и да се представя под лесно разбираема печатна и електронна форма, както е определено от всяка държава-членка, и на уебсайтовете на националните публични органи. Националните регулаторни органи следва да могат да задължават доставчиците да разпространяват тази стандартизирана информация до всички свои потребители по начин, счетен за подходящ от националните регулаторни органи. Когато това се изисква от държавите-членки, тази информация следва също да бъде включена в договорите.

- (21) Правото на абонатите да прекратяват своите договори без неустойки се отнася за промени в договорните условия, които са наложени от доставчиците на електронни съобщителни мрежи и/или услуги.
- (22) Предвид нарастващото значение на електронните съобщения за потребителите и бизнеса, ползвателите следва във всички случаи да са напълно осведомени политиките за управление на трафика на доставчика на услуги и/или на мрежи, с когото сключват договора. Когато липсва ефективна конкуренция, националните регулаторни органи следва да използват корективните мерки, предвидени в Директива 2002/19/ЕО (Директива за достъпа), за гарантиране, че достъпът на ползвателите до определени видове съдържание или приложения не се ограничава неоснователно.
- (23) В отсъствието на съответни разпоредби в правото на Общността съдържанието, приложенията и услугите се считат за законни, или вредни в съответствие с националното материално и процесуално право. Задача на държавите-членки, а не на доставчиците на електронни съобщителни мрежи или услуги, е да решават в съответствие с предвидената процедура дали съдържанието, приложенията и услугите са законни или вредни. Рамковата директива и Специфичните директиви не засягат Директива 2000/31/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2000 г. за някои правни аспекти на услугите на информационното общество, и по-специално на електронната търговия на вътрешния пазар (Директива за електронната търговия) ⁽¹⁾, която *inter alia* съдържа правило за „обикновен пренос“ за предоставящите посреднически услуги, както са определени в нея.
- (24) Наличието на прозрачна, актуална и сравнима информация относно офертите и услугите е ключов елемент за потребителите в конкурентни пазари с няколко доставчици, предлагачи услуги. Крайните ползватели и потребителите на електронни съобщителни услуги следва да могат лесно да сравняват цените на различни предлагани на пазара услуги, въз основа на информация, публикувана в лесно достъпна форма. За да им се даде възможност лесно да сравняват цени, националните регулаторни органи следва да могат да изискват от предприятията, предоставящи електронни съобщителни мрежи и/или услуги по-голяма информационна прозрачност (включително тарифи, модели на потребление и друга свързана с това статистика) и да гарантират, че трети страни имат правото да използват безплатно обществено достъпна информация, публикувана от такива предприятия. Националните регулаторни органи следва също да могат да осигурят ръководства за цените, особено когато пазарът не ги предоставя безплатно или на разумна цена. Предприятията не следва да имат право на никакво възнаграждение за употребата на информация, когато тя вече е публикувана и поради това е в общественото пространство. В допълнение, крайните ползватели и потребителите следва да са достатъчно осведомени за включената цена или вида на предлаганата услуга преди да закупят такава услуга, в частност ако телефонен номер за достъп до услуги с безплатен достъп е предмет на някакви допълнителни такси. Националните регулаторни органи следва да бъдат в състояние да изискват тази информация да се предоставя общо, а за някои определени от тях категории услуги — непосредствено преди свързване на повикването, освен ако в националното законодателство не е предвидено друго. При определянето на категориите повиквания, изискващи да се предостави ценова информация преди свързването, националните регулаторни органи следва надлежно да отчитат естеството на услугата, приложимите за нея ценови условия и дали се предлага от доставчик, който не е доставчик на електронни съобщителни услуги. Без да се засягат разпоредбите на Директива 2000/31/ЕО (Директива за електронната търговия), ако това се изисква от държавите-членки, предприятията следва също така да предоставят на абонатите информация от обществен интерес, изготвена от съответните публични органи, *inter alia* относно най-разпространените нарушения и техните правни последици.
- (25) Клиентите следва да бъдат информирани за правата си по отношение на използването на тяхна лична информация в указатели на абонати и по-специално за целта или целите на такива указатели, както и за правото им да не бъдат включвани в обществени указатели на абонати, без да заплащат за това, в съответствие с Директива 2002/58/ЕО (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации). Клиентите следва също така да бъдат информирани за системи, позволяващи дадена информация да се включи в базите данни на указателя, но които не разкриват тази информация на ползвателите на справочни услуги.
- (26) Един конкурентен пазар следва да гарантира, че ползвателите разполагат с качество на услугата, което изискват, но в особени случаи може да е необходимо да се гарантира, че обществените съобщителни мрежи поддържат минимални нива на качеството, за да се предотврати влошаване на услуга, блокиране на достъп и забавяне на трафика по мрежите.
- (27) При бъдещите IP мрежи, при които предоставянето на услуга може да е отделено от предоставянето на мрежата, държавите-членки следва да определят

⁽¹⁾ ОВ L 178, 17.7.2000 г., стр. 1.

най-подходящите стъпки с цел гарантиране на достъпността на обществено достъпни телефонни услуги, предоставяни през обществени съобщителни мрежи, както и непрекъсваем достъп до услуги за спешна помощ в случай на катастрофални повреди на мрежата или при форсмажорни обстоятелства, като се вземат предвид приоритетите на различните видове абонати и техническите ограничения.

- (28) С оглед да се гарантира, че крайните ползватели с увреждания се възползват от конкуренцията и избора на доставчици на услуги, предоставен на мнозинството от крайните ползватели, компетентните национални органи следва, когато е подходящо и в контекста на националните условия, да определят изисквания за защита на потребителите, които трябва да бъдат изпълнени от предприятията, предоставящи обществено достъпни електронни съобщителни услуги. Тези изисквания може да включват, по-специално, изискване към предприятията да гарантират, че крайните ползватели с увреждания могат да ползват техните услуги при същите условия, включително цени и тарифи, като предлаганите на останалите крайни ползватели, както и да определят равностойни цени за своите услуги, независимо от евентуалните допълнителни разходи, направени от тях. Те може също да включват изисквания, свързани с договорености на едро между предприятията.
- (29) Услугите за помощ от оператор покриват гама от различни услуги за крайни ползватели. Предоставянето на такива услуги следва да бъде предмет на търговски преговори между доставчици на обществени съобщителни мрежи и услуги за помощ от оператор, какъвто е случаят с всяка друга услуга за поддръжка на клиенти, и не е необходимо продължаване на задължението за тяхното предоставяне. Поради това, съответното задължение следва да бъде отменено.
- (30) Справочните услуги следва да се предоставят и често се предоставят в условията на конкурентен пазар съгласно член 5 от Директива 2002/77/ЕО на Комисията от 16 септември 2002 година относно конкуренцията на пазарите на електронни съобщителни мрежи и услуги⁽¹⁾. Мерки относно включването на данни на крайните ползватели (държани от всички предприятия, които предоставят телефонни номера на абонати) в бази данни следва да спазват гаранциите за защита на личните данни, включително член 12 от Директива 2002/58/ЕО (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации). Следва да се прилага разходоориентирано предоставяне на тези данни за целите на обществени указатели и справочни услуги с цел да се гарантира, че крайните ползватели се възползват в максимална степен от разумните и прозрачни условия на конкурентните оферти.
- (31) Крайните ползватели следва да имат достъп и да могат да се свързват с предоставяните услуги за спешна помощ, като използват всяка телефонна услуга, способна да генерира гласови повиквания чрез номер или номера от

национални телефонни номерационни планове. Службите за спешна помощ следва да са в състояние да приемат и отговарят на повиквания към номер „112“ най-малко с бързината и ефективността на приемане на повиквания към национални номера за спешни повиквания. Важно е да се повиши осведомеността за номер „112“, за да се подобри нивото на защита и сигурност на гражданите, пътуващи в Европейския съюз. В тази връзка, гражданите следва да бъдат напълно осведомени когато пътуват в някоя държава-членка, че номер „112“ може да се използва като единен номер за спешни повиквания в цялата Общност, в частност чрез информация, предоставяна на международни автобусни гари, железопътни гари, пристанища или летища и в телефонни указатели, телефонни будки, брошури за абонати и фактури. Това е преди всичко отговорност на държавите-членки, но Комисията следва да продължи да подкрепя и да допълва инициативите на държавите-членки за по-голяма осведоменост относно номер „112“ и периодично да подлага на оценка доколко обществеността е осведомена относно него. Задължението за предоставяне на информация за местоположението на страната, извършваща повикването, следва да се засили, за да се повиши защитата на гражданите на Европейския съюз. По-специално, предприятията следва да предоставят на службите за спешна помощ информация за местоположението на лицето, осъществяващо повикването, веднага щом повикването достигне до съответната служба, независимо от използваната технология.

- (32) Държавите-членки следва да гарантират, че предприятията, предоставящи на крайни ползватели електронни съобщителни услуги, предназначени за генериране на повиквания през номер или номера в национален телефонен номерационен план, осигуряват достъп до услугите за спешна помощ с такава точност и надеждност, каквато е технически възможна за съответната електронна съобщителна услуга. Възможно е независимите от мрежа доставчици на услуги да не могат да упражняват контрол върху мрежи и да не могат да гарантират, че спешните повиквания, извършени посредством тяхната услуга, ще бъдат пренасочени със същата надеждност като тази на традиционните доставчици на интегрирана телефонна услуга, тъй като те може да не са в състояние да гарантират наличие на услугата, при положение че свързаните с инфраструктурата проблеми са извън техния контрол. След като бъдат въведени международно признати стандарти, които биха гарантирали точно и надеждно пренасочване и връзка с службите за спешна помощ, независимите от мрежа доставчици на услуга също следва да изпълняват задълженията, свързани с достъпа до услуги за спешна помощ, на ниво, сравнимо с това, изисквано от други предприятия.
- (33) Държавите-членки следва да предприемат специфични мерки за гарантиране, че услугите за спешна помощ, включително „112“, са еднакво достъпни за крайни ползватели с увреждания, в частност ползватели с увреден слух, с нарушен слух, със затруднен говор или с комбинирано увреждане на зрението и слуха. Това може да включва предоставянето на специални крайни устройства за ползватели с нарушен слух, услуги за предаване на текст или друго специфично оборудване.

⁽¹⁾ ОВ L 249, 17.9.2002 г., стр. 21.

- (34) Гласовите повиквания остават най-стабилната и надеждна форма на достъп до услуги за спешна помощ. Други средства за връзка, като например текстови съобщения, могат да бъдат по-малко надеждни и да не осигуряват незабавност. Въпреки това, ако държавите-членки преценят това за подходящо, те следва да имат свободата да насърчават развитието и прилагането на други средства за достъп до услуги за спешна помощ, които могат да осигурят сравним с гласовите повиквания достъп.
- (35) Съгласно своето Решение 2007/116/ЕО от 15 февруари 2007 г. за резервиране на националния номерационен обхват, започващ със „116“ за хармонизирани номера при хармонизираните услуги със социална значимост⁽¹⁾, Комисията поиска от държавите-членки да резервират номерата в номерационния обхват, започващ със „116“, за определени услуги със социална значимост. Съответните разпоредби от посоченото решение следва да бъдат отразени в Директива 2002/22/ЕО (Директива за универсалната услуга), за да залегнат по-стабилно в регулаторната рамка за електронните съобщителни мрежи и услуги и да се улесни достъпът на крайните ползватели с увреждания.
- (36) Наличието на единен пазар предполага, че крайните ползватели имат достъп до всички номера, включени в националните номерационни планове на други държави-членки, както и до услуги, използващи негеографски номера в рамките на Общността, включващи, наред с други, номера за достъп до услуги с безплатен достъп и номера достъп до услуги с добавена стойност. Крайните ползватели също следва да имат достъп до номера от европейското телефонно номерационно пространство (ЕТНП) и универсални международни телефонни номера за достъп до услуги с безплатен достъп. Трансграничният достъп до номерационни ресурси и до свързани услуги не следва да се възпрепятства, освен в обективно оправдани случаи, когато това е необходимо за борба с измами и злоупотреби (например във връзка с някои услуги с добавена стойност), когато номерът е определен като притежаващ само национален обхват (например национален кратък номер), или когато това е технически и икономически невъзможно. Ползвателите следва предварително да са напълно осведомени и по ясен начин за всички такси, приложими за телефонни номера за достъп до услуги с безплатен достъп, като такси за международни повиквания за номера, достъпни през стандартни кодове за международно избирание.
- (37) С цел пълно възползване от конкурентната среда, потребителите следва да са в състояние да правят информиран избор и да сменят доставчици, когато това е в техен интерес. От съществено значение е да се гарантира, че те могат да правят това без да са възпрепятствани от закони, технически или практически пречки, включително договорни условия, процедури, такси и т.н. Това не изключва налагането на разумни минимални срокове в потребителските договори. Преносимостта на номерата е ключов елемент за улесняване на потребителския избор и на ефективна конкуренция в конкурентни пазари на електронни съобщения. Преносимостта на номерата следва да се прилага с минимално закъснение. Във всеки случай техническото прехвърляне на номера следва да не надхвърля един ден. Компетентните национални органи може да въведат глобалния процес на пренасяне на номера, като вземат предвид националните разпоредби относно договорите и техническата осъществимост, включително, при необходимост, за да се гарантира, че потребителите са защитени по време на целия процес на прехвърляне. Тази защита може да включва ограничаване на злоупотребата с преносимостта и предприемането на бързи коригиращи действия.
- (38) Правни задължения за „задължителен пренос“ може да се прилагат за определени радио и телевизионни канали и допълващи ги услуги, осигурявани от даден доставчик на медийни услуги. Държавите-членки следва да осигурят ясна обосновка на задълженията за „задължителен пренос“ в тяхното национално право, за да гарантират, че такива задължения са прозрачни, пропорционални и правилно определени. В тази връзка, правилата за „задължителен пренос“ следва да са проектирани по начин, който осигурява достатъчно стимули за ефикасно инвестиране в инфраструктура. Правилата за „задължителен пренос“ следва периодично да се преразглеждат, за да се поддържат актуални спрямо технологичните и пазарните промени и с цел гарантиране, че продължават да са пропорционални на целите, които следва да се постигнат. Допълващите услуги включват, но не се ограничават до услуги, предназначени за подобряване на достъпността за крайни ползватели с увреждания, като услуга за видеотекст, услуга за субтитриране, аудио описание и жестомимичен превод.
- (39) С цел преодоляване на съществуващи слабости по отношение на консултации с потребители и уместно отговаряне на интересите на гражданите, държавите-членки следва да установят подходящ механизъм за консултации. Такъв механизъм може да приеме формата на орган, който независимо от националния регулаторен орган и от доставчиците на услуги да провежда изследвания в области, свързани с потребителите, като потребителско поведение и механизми за смяна на доставчици, да работи по прозрачен начин и да дава своя принос към съществуващите механизми за консултация със заинтересовани страни. В допълнение би могъл да се създаде механизъм, който да позволи подходящо сътрудничество по въпроси, свързани със стимулирането на законното съдържание. Някоя процедура за сътрудничество съгласно този механизъм обаче не следва да позволява системно наблюдение на ползването на интернет.

(1) ОВ L 49, 17.2.2007 г., стр. 30.

- (40) Комисията следва да бъде нотифицирана относно задълженията за предоставяне на универсална услуга, налагани на предприятията.
- (41) Обработката на данни за трафик до степен, строго необходима за целите на откриването, локализирането и отстраняването на грешки и неизправности на мрежата и на информационната сигурност, като се гарантира наличността, автентичността, целостта и поверителността на съхраняваните или предаваните данни, ще допринесе за предотвратяването на неразрешения достъп и злоумишленото разпространение на кодове, спирането на атаките за блокиране на услуги и нанасянето на вреди на компютрите и електронните съобщителни системи.
- (42) Либерализацията на пазарите на електронни съобщителни мрежи и услуги и бързото технологично развитие се съчетава за засилване на конкуренцията и икономическия растеж и доведе до богато многообразие на услуги за крайните ползватели, достъпни чрез обществени електронни съобщителни мрежи. Необходимо е да бъде гарантирано, че потребителите и ползвателите получават еднакво ниво на защита на неприкосновеността на личния живот и личните данни, независимо от технологията, използвана за предоставяне на определена услуга.
- (43) В съответствие с целите на регулаторната рамка за електронните съобщителни мрежи и услуги и с принципите на пропорционалност и субсидиарност и за целите на правната сигурност и ефективност за европейските предприятия и националните регулаторни органи, настоящата директива е насочена главно към обществените електронни съобщителни мрежи и услуги и не се прилага за затворени групи ползватели и корпоративни мрежи.
- (44) Технологичният напредък позволява разработването на нови приложения, основани на устройства за събиране на данни и идентификация, които могат да бъдат безконтактни устройства, използващи радиочестотния спектър. Например, устройствата за радиочестотна идентификация (RFID) използват радиочестотния спектър за събиране на данни от уникално идентифицирани етикети, които след това могат да се пренасят през съществуващи съобщителни мрежи. Широката употреба на такива технологии може да донесе значителни икономически и социални ползи и поради това може да направи значителен принос към вътрешния пазар, ако такава употреба е приемлива за гражданите. За да се постигне тази цел, е необходимо да се гарантира спазването на всички основни права на хората, включително правото на неприкосновеност на личния живот и защита на личните данни. Когато такива устройства са свързани към обществено достъпни електронни съобщителни мрежи или използват електронни съобщителни услуги като основна инфраструктура, следва да се прилагат съответните разпоредби на Директива 2002/58/ЕО (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации), включително тези относно сигурността, данните за трафика и местонахождението и за поверителността.
- (45) Доставчикът на обществено достъпна електронна съобщителна услуга следва да предприеме подходящи технически и организационни мерки, за да гарантира сигурността на своите услуги. Без да се засяга Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни⁽¹⁾, такива мерки следва да гарантират, че достъп до личните данни има само упълномощен персонал за законно разрешени цели, и че съхранените или предадени лични данни, както и мрежите и услугите са защитени. Освен това следва да бъде установена политика за сигурност по отношение на обработката на лични данни, за да бъдат установени слабостите в системата, както и да бъдат извършвани редовно наблюдения и действия за предотвратяване, коригиране и ограничаване на щетите.
- (46) Компетентните национални органи следва да наблюдават приетите мерки и да разпространяват най-добрите практики между доставчиците на обществено достъпни електронни съобщителни услуги.
- (47) Нарушаване на сигурността, водещо до загуба или компрометиране на лични данни на индивидуален абонат може, ако не бъде овладяно по подходящ и навременен начин, да причини значителна икономическа загуба или социална вреда, включително фалшива самоличност. Поради това, веднага след като доставчикът на обществено достъпна електронна съобщителна услуга установи такова нарушаване, той следва да направи оценка на свързания с това риск, като например установи вида данни, засегнати от нарушението (включително тяхната чувствителност, контекст и съществуващите мерки за сигурност), причината и мащаба на нарушението, броя на засегнатите абонати, и възможните вреди за абонатите в резултат на нарушението (например кражба на самоличност, финансови загуби, пропуснати възможности за стопанска дейност или работа или физическа вреда). Абонатите, засегнати от инциденти със сигурността, които биха могли да доведат до сериозен риск за неприкосновеността на техния личен живот (например кражба или фалшифициране на

(1) ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31.

- самоличност, физическа вреда, значително накърняване на достойнството или на репутацията) следва незабавно да бъдат уведомени с цел предприемане на необходимите предпазни мерки. Уведомяването следва да включва информация за мерките, предприети от доставчика за овладяване на нарушаването, както и препоръки към засегнатите ползватели. Не следва да се изисква уведомяване на абоната за нарушение на сигурността, ако доставчикът докаже пред компетентния орган, че е предприел подходящи технологични мерки за защита и че те са били приложени спрямо данните, засегнати от нарушението на сигурността. Такива технологични мерки за защита следва да правят данните неразбираеми за лица, които нямат разрешение за достъп до тях.
- (48) Националните регулаторни органи следва да подкрепят интересите на гражданите на Европейския съюз като *inter alia* допринасят за осигуряване на високо ниво на защита на личните данни и неприкосновеността на личния живот. В тази връзка, те следва да разполагат с необходимите средства за изпълнение на задълженията си, включително достъп до всеобхватни и надеждни данни за действителни инциденти със сигурността, които са довели до компрометиране на личните данни на лица.
- (49) Когато прилагат мерките за транспониране на Директива 2002/58/ЕО (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации), органите и съдилищата на държавите-членки следва не само да тълкуват националното си право по начин, съответстващ на същата директива, но и да гарантират, че не се основават на нейно тълкуване, което е в разрез с други основни права или принципи на общностното право, като принципа на пропорционалност.
- (50) Следва да се предвидят разпоредби за приемане от Комисията на препоръки относно средствата за постигане на подходящо ниво на защита на неприкосновеността на личния живот и сигурност на личните данни, предавани или обработвани във връзка с използването на електронни съобщителни мрежи.
- (51) При установяване на подробни правила за формата и процедурите, приложими за нотифицирането на нарушавания на личните данни, следва да се отдаде необходимото внимание на обстоятелствата на нарушаването, включително дали личните данни са били защитени с криптиране или по друг начин, ефективно ограничаваш вероятността за фалшива самоличност или други форми на злоупотреба. Освен това, такива правила и процедури следва да отчитат законните интереси на правопритеащите органи в случаи, когато преждевременно разкриване може ненужно да попречи на разследването на обстоятелствата на нарушаването..
- (52) Софтуер, който тайно следи действията на ползвателя или нарушава работата на крайното оборудване на ползвателя в полза на трета страна (така нареченият „шпионски софтуер за наблюдение - *spyware*“), представлява сериозна заплаха за неприкосновеността на ползвателите. Следва да се гарантира високо и равностойно ниво на защита на личния живот на ползвателите, независимо от това дали нежелани шпионски програми за наблюдение са свалени по невнимание през електронни съобщителни мрежи или са доставени и инсталирани скрити в софтуер, разпространяван на други външни носители за съхранение на данни, като компактдискове, CD-ROM дискове или устройства за съхранение с USB интерфейс. Държавите-членки следва да насърчават крайните ползватели да предприемат необходимите стъпки за да предпазват крайното си оборудване от вируси и шпионски софтуер за наблюдение.
- (53) Доставчиците на електронни съобщителни услуги извършват значителни инвестиции за борба срещу нежеланите търговски съобщения („спам“). Те също така се намират в по-добра позиция спрямо крайните ползватели, тъй като разполагат с познанията и ресурсите, необходими за засичане и идентифициране на разпространители на нежелани съобщения. Поради това, доставчиците на електронни пощенски услуги и други доставчици на услуги следва да могат да предприемат съдебни действия срещу разпространители на нежелани съобщения и така да защитават интересите на своите клиенти, като част от собствените си законни бизнес интереси.
- (54) Нуждата от гарантиране на достатъчно ниво на защита на неприкосновеността на личния живот и личните данни, предавани и обработвани във връзка с използване на електронни съобщителни мрежи в Общността, призовава за ефективни правомощия за прилагане и изпълнение с цел осигуряване на адекватни стимули за съгласуване. Компетентните национални органи и, при необходимост, други заинтересовани национални органи следва да разполагат с достатъчно правомощия и ресурси за ефективно разследване на случаите на неспазване на правилата, включително правомощия за получаване на всякаква свързана информация, от която може да се нуждаят, за вземане на решения по жалби и за налагане на санкции в случаи на неспазване.

- (55) Прилагането и изпълнението на разпоредбите на настоящата директива често изискват сътрудничество между националните регулаторни органи на две или повече държави-членки, например в борбата с трансгранични нежелани търговски съобщения („спам“) и шпионски софтуер за наблюдение. За да се гарантира, че в тези случаи сътрудничеството протича гладко и бързо, в препоръките следва да бъдат определени процедурите, свързани например с обема и формата на обменната между органите информация или със сроковете, които трябва да бъдат спазвани. Тези процедури ще позволят също така да се хармонизират произтичащите от тях задължения за участниците в пазара, с което спомагат за постигането на равнопоставеност в Общността.
- (56) Трансграничното сътрудничество и прилагане на законодателството следва да бъдат засилени в съответствие със съществуващи механизми на Общността за трансгранично прилагане на законодателството, като установения от Регламент (ЕО) № 2006/2004 (Регламент за сътрудничество в областта на защита на потребителите) ⁽¹⁾, чрез изменение на същия регламент.
- (57) Мерките, необходими за прилагането на Директива 2002/22/ЕО (Директивата за универсалната услуга), следва да бъдат приети в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. за установяване на условията и реда за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията ⁽²⁾.
- (58) В частност, на Комисията следва да се предоставят правомощия да адаптира приложенията към техническия напредък или промени в пазарното търсене. Тъй като тези мерки са от общ характер и са предназначени да изменят несъществени елементи на Директива 2002/22/ЕО (Директива за универсалната услуга) чрез допълването ѝ с нови несъществени елементи, те трябва да се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, предвидена в член 5а от Решение 1999/468/ЕО.
- (59) Директиви 2002/22/ЕО (Директива за универсалната услуга) и 2002/58/ЕО (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации) следва съответно да бъдат изменени.
- (60) В съответствие с точка 34 от Междунституционалното споразумение за по-добро законотворчество ⁽³⁾,

държавите-членки се насърчават да изготвят, в свой интерес и в интерес на Общността, свои собствени таблици, които да отразяват, в рамките на възможното, съответствието между директиви 2002/22/ЕО (Директива за универсалната услуга) и 2002/58/ЕО (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации) и мерките за тяхното транспониране и да ги направят обществено достояние,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Изменения на Директива 2002/22/ЕО (Директива за универсалната услуга)

Директива 2002/22/ЕО (Директива за универсалната услуга) се изменя както следва:

1. Член 1 се заменя със следния текст:

„Член 1

Предмет и приложно поле

1. В рамките, установени от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива), настоящата директива се отнася за предоставянето на електронни съобщителни мрежи и услуги на крайните потребители. Целта е на територията на цялата Европейска общност да се осигурят качествени обществено достъпни услуги чрез ефективна конкуренция и избор и да се преодолеят обстоятелствата, при които пазарът не удовлетворява потребностите на крайните потребители. Директивата също така включва разпоредби относно някои аспекти на крайното оборудване, предназначено да улесни достъпа на крайни ползватели с увреждания.

2. Настоящата директива определя правата на крайните ползватели и съответните задължения на предприятията, които предоставят обществено достъпни електронни съобщителни мрежи и услуги. С цел да се гарантира универсална услуга в среда на отворени и конкурентни пазари, настоящата директива определя минималния набор от услуги с определено качество, до които достъп имат всички крайни ползватели, на достъпни цени с оглед на специфичните национални условия без да се накърнява конкуренцията. Настоящата директива също така установява задължения по отношение на предоставянето на някои задължителни услуги.

⁽¹⁾ ОВ L 364, 9.12.2004 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.

⁽³⁾ ОВ С 321, 31.12.2003 г., стр. 1.

3. Разпоредбите на настоящата директива по отношение на правата на крайните ползватели се прилагат, без да се засягат правилата на Общността за защита на потребителите и по-специално Директиви 93/13/ЕИО и 97/7/ЕО, както и националните правила в съответствие с правото на Общността.“;

2. Член 2 се изменя както следва:

а) буква б) се заличава.

б) букви в) и г) се заменят със следния текст:

„в) „обществено достъпна телефонна услуга“ означава достъпна за обществото услуга за генериране и приемане, пряко или косвено на национални или национални и международни повиквания през номер или номера в национален или международен телефонен номерационен план;

г) „географски номер“ означава номер от националния телефонен номерационен план, част от цифровата структура на който съдържа географско значение, използвано за маршрутизация на повикванията към физическия обект на крайна точка на мрежата (КТМ);“;

в) буква д) се заличава;

г) буква е) се заменя със следното:

„е) „негеографски номер“ означава номер от националния телефонен номерационен план, който не е географски номер. Той включва, *inter alia*, мобилни номера, номера за достъп до услуги с безплатен достъп и номера за достъп до услуги с добавена стойност.“;

3. Член 4 се заменя със следния текст:

„Член 4

Предоставяне на достъп във фиксирано местоположение и предоставяне на телефонни услуги

1. Държавите-членки гарантират, че всички обосновани молби за свързване във фиксирано местоположение към обществена съобщителна мрежа се изпълняват от поне едно предприятие.

2. Предоставеното свързване е в състояние да поддържа гласови и факсимилни съобщения и пренос на данни при скорост, която позволява функционален достъп до Интернет, като се отчитат преобладаващите технологии, използвани от мнозинството абонати, както и технологичната постижимост.

3. Държавите-членки гарантират, че всички обосновани искания за предоставяне на обществено достъпна телефонна услуга през мрежовата връзка, посочена в параграф 1, която позволява генериране и приемане на национални и международни повиквания се изпълняват от поне едно предприятие.“;

4. Член 5, параграф 2 се заменя със следното:

„2. Указателите, посочени в параграф 1, включват, в съответствие с разпоредбите на член 12 от Директива 2002/58/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 юли 2002 г. относно обработката на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации) (*), всички абонати на обществено достъпни телефонни услуги.

(*) ОВ L 201, 31.7.2002 г., стр. 37.“;

5. Член 7 се заменя със следния текст:

„Член 7

Мерки за крайни ползватели с увреждания

1. Освен ако съгласно глава IV не са били определени изисквания, с които се постига равностоен резултат, държавите-членки предприемат специални мерки за да гарантират на крайните ползватели с увреждания достъп до и поносими цени на услугите, посочени в член 4, параграф 3 и член 5, сравними с тези, предоставяни на другите крайни ползватели. Държавите-членки може да задължават националните регулаторни органи да правят оценка на цялостните нужди и на специфичните изисквания, включително обхвата и конкретната форма на подобни специфични мерки за крайни ползватели с увреждания.

2. Държавите-членки могат да предприемат специфични мерки, в контекста на националните условия, за да гарантират, че крайните ползватели с увреждания могат също да се възползват от избора на предприятия и доставчици на услуги, които са на разположение на мнозинството крайни ползватели.“;

6. В член 8 се добавя следният параграф:

„3. Когато предприятието, определено в съответствие с параграф 1, възнамерява да прехвърли значителна част или всички свои активи, свързани с локалната мрежа за достъп към отделно юридическо лице с друг собственик, то информира предварително и своевременно националния регулаторен орган, за да му позволи да оцени ефекта от планираната сделка върху предоставянето на достъп във фиксирано местоположение и на телефонни услуги съгласно член 4. Националният регулаторен орган може да налага, изменя или отменя специфични задължения в съответствие с член 6, параграф 2 от Директива 2002/20/ЕО (Директива за разрешение).“;

7. В член 9, параграфи 1, 2 и 3 се заменят със следния текст:

„1. Националните регулаторни органи следят развитието и равнището на тарифите на дребно на услугите, определени в членове 4 — 7 като попадащи в задълженията за предоставяне на универсална услуга, предоставяни от определените предприятия или достъпни на пазара, ако не са определени предприятия във връзка с тези услуги по-специално по отношение на потребителските цени и доходи в страната.

2. С оглед на националните условия, държавите-членки могат да изискват от определените предприятия да предоставят на потребителите тарифни варианти или пакети, които се отклоняват от тези, предоставени според обичайните търговски условия, и по-специално, за да гарантират, че гражданите с ниски доходи или специфични социални потребности не са изключени от достъпа до мрежата, посочен в член 4, параграф 1, или използването на услугите, определени в член 4, параграф 3, членове 5, 6 и 7 като попадащи в задълженията за предоставяне на универсална услуга от определените предприятия.

3. Освен изискването за определените предприятия да предлагат специални тарифни варианти или да се съобразяват с пределни цени, географско усредняване или други подобни схеми, държавите-членки могат да гарантират

подкрепа за потребителите с ниски доходи или специфични социални потребности.“;

8. Член 11, параграф 4 се заменят със следния текст:

„4. Националните регулаторни органи могат да установяват цели за изпълнение за предприятията със задължения за предоставяне на универсална услуга. Извършвайки това националните регулаторни органи отчитат мненията на заинтересованите страни, както е посочено по-специално в член 33.“;

9. Заглавието на глава III се заменя със следния текст:

„РЕГУЛАТОРЕН КОНТРОЛ ВЪРХУ ПРЕДПРИЯТИЯТА СЪС ЗНАЧИТЕЛНА ПАЗАРНА СИЛА НА ОПРЕДЕЛЕНИ ПАЗАРИ НА ДРЕБНО“;

10. Член 16 се заличава.

11. Член 17 се изменя както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Държавите-членки гарантират, че националните регулаторни органи налагат подходящи регулаторни задължения върху предприятията, определени като имащи значителна пазарна сила на определен пазар на дребно в съответствие с член 14 от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива), когато:

а) в резултат от анализ на пазара, проведен в съответствие с член 16 от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива), национален регулаторен орган установи, че даден пазар на дребно, определен в съответствие с член 15 от посочената директива не е ефективно конкурентен, и

б) националният регулаторен орган стигне до извода, че задълженията, наложени съгласно член 9 — 13 от Директива 2002/19/ЕО (Директива за достъпа), няма да доведат до постигане на целите, установени в член 8 от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива).“;

б) параграф 3 се заличава.

12. Членове 18 и 19 се заличават.

13. Членове 20 — 23 се заменят със следното:

„Член 20

Договори

1. Държавите-членки гарантират, че при абонирането за услуги, които предоставят свързване към обществена съобщителна мрежа и/или обществено достъпни електронни съобщителни услуги, потребителите и други крайни ползватели, които заявят това, имат право да сключат договор с предприятието или предприятията, които предоставят такива свързвания и/или услуги. Договорът посочва в ясна, изчерпателна и лесно достъпна форма най-малко:

а) самоличност и адрес на доставчика;

б) предоставяни услуги, включително и по-специално:

— информация за политиките на доставчика по отношение на управлението на трафика;

— предлаганото минимално ниво на качество на услугите, а именно срок за първоначално свързване, и когато е целесъобразно, други параметри за качеството на услугата, определени от националните регулаторни органи;

— вид предлагани услуги за поддръжка и предоставяни услуги по обслужването на клиенти, както и начини за връзка с тези услуги;

— ограничения, наложени от доставчика, за използването на предоставеното крайно оборудване;

в) при наличието на задължение по член 25, възможностите на абоната по отношение на включването на неговите лични данни в указател и съответните данни;

г) подробности за цените и тарифите, средствата за получаване на актуална информация за всички приложими тарифи и такси за поддръжка, предлаганите начини на плащане и всички разлики в разходите, произтичащи от различните начини на плащане;

д) срок на договора и условия за подновяване и прекратяване на услугите и на договора, включително:

— условия за минимален срок на договора във връзка с промоции,

— всички такси, свързани с преносимостта на номера и други идентификатори,

— всички такси, породени от прекратяване на договора, включително възстановяване на направени разходи по отношение на крайно оборудване;

е) всички договорености за компенсации и възстановяване на суми приложими при неизпълнение на договорени нива за качество на услугата;

ж) средства за започване на процедури за решаване на спорни въпроси в съответствие с член 34;

з) вида действие, който може да се предприеме от предприятието, в отговор на инциденти, свързани със сигурността или целостта, или заплахи и уязвими точки.

Държавите-членки може да изискват също така договорът да включва информация, която може да бъде предоставена от съответните публични органи за тази цел, свързана с използването на електронни съобщителни мрежи и услуги за извършване на незаконни дейности или разпространение на вредно съдържание, както и със средствата за защита срещу рискове за личната сигурност, неприкосновеността на личния живот и личните данни, както е посочено в член 21, параграф 4, буква а), и която се отнася до предоставяната услуга.

2. Държавите-членки гарантират, че когато се сключват договори между абонати и предприятия, предоставящи електронни съобщителни услуги, които позволяват гласови съобщения, абонатите са ясно информирани за това дали се осигурява достъп до услуги за спешна помощ и информация за местоположението на лицето, осъществяващо повикването. Доставчиците на електронни съобщителни услуги гарантират, че клиентите са ясно информирани преди сключването на договор за всяко ограничаване на достъпа до услуги за спешна помощ и за всяка промяна в достъпа до услуги за спешна помощ.

3. Държавите-членки гарантират, че абонатите имат право да прекратят договорите едностранно и без неустойки при получаване на предизвестие за изменения в договорните условия, предложени от предприятията, предоставящи електронни съобщителни мрежи и/или услуги. Абонатите получават подходящо предизвестие със срок не по-кратък от един месец преди извършването на промените и същевременно са информирани за правото си да прекратят своите договори без неустойки, ако не приемат новите условия. Държавите-членки гарантират, че националните регулаторни органи са в състояние да определят формата на тези предизвестия.

Член 21

Прозрачност и публикуване на информация

1. Държавите-членки гарантират, че националните регулаторни органи са в състояние да задължат предприятията, предоставящи електронни съобщителни мрежи и/или услуги, да публикуват прозрачна, сравнима, уместна и актуална информация, както е определено в приложение II, за приложимите цени и тарифи и стандартните условия по отношение на достъпа и използването на услуги, предоставяни от тях на крайни ползватели и потребители. Националните регулаторни органи могат да определят допълнителни изисквания по отношение на формата, под която се публикува тази информация, за да се гарантира прозрачност, сравнимост, яснота и достъпност в полза на потребителите.

2. Националните регулаторни органи насърчават предоставянето на сравнима информация, която да подпомогне крайните ползватели и потребители да направят самостоятелна оценка на разходите за алтернативни схеми за използване, например чрез интерактивни ръководства или подобни техники. Държавите-членки гарантират, че националните регулаторни органи може да предоставят такива ръководства или техники, по-специално когато те не са достъпни на пазара, безплатно или на разумна цена. Трети

страни имат правото да използват безплатно информацията, публикувана от предприятия, предоставящи електронни съобщителни мрежи и/или услуги, за целите на продаване или предоставяне на такива ръководства или техники.

3. Държавите-членки гарантират, че националните регулаторни органи са в състояние да задължат предприятията, предоставящи електронни съобщителни мрежи и/или услуги, *inter alia*:

- а) да предоставят информация за приложимите тарифи на абонати относно номер или услуга, които подлежат на определени ценови условия; по отношение на отделните категории услуги националните регулаторни органи могат да изискват такава информация да се предоставя непосредствено преди свързване на повикването;
- б) да информират абонатите за всяка промяна в политиките на доставчика за управление на трафика;
- в) да информират абонатите относно техните права да определят дали да включат личните си данни в указател и относно видовете данни в това отношение в съответствие с член 12 от Директива 2002/58/ЕО (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации); както и
- г) да информират редовно абонатите с увреждания за подробности относно продукти и услуги, предназначени за тях.

Ако считат това за подходящо, националните регулаторни органи може да насърчават мерки за саморегулиране или съвместно регулиране преди налагане на задължения.

4. Държавите-членки може да изискват предприятията, посочени в параграф 3, да разпространяват безплатно информация от обществен интерес на съществуващи и нови абонати, когато това е подходящо. В този случай тази информация се предоставя от съответните публични органи в стандартизиран формат и обхваща *inter alia* следните въпроси:

а) най-разпространените начини на използване на електронни съобщителни услуги за извършване на незаконни дейности или разпространяване на вредно съдържание, по-специално когато то може да засегне правата и свободите на други лица, включително нарушаването на авторското право и сродните му права, и правните последици от тях; и

б) средствата за защита срещу рисковете за личната сигурност, неприкосновеността на личния живот и личните данни при ползването на електронни съобщителни услуги.

Член 22

Качество на услугата

1. Държавите-членки гарантират, че националните регулаторни органи са в състояние, след като вземат предвид становищата на заинтересованите страни, да изискват от предприятията, които предоставят обществено достъпни електронни съобщителни мрежи и/или услуги да публикуват сравнима, адекватна и актуална информация за крайните потребители относно качеството на техните услуги, и относно предприетите мерки за осигуряване на сравним достъп за крайните потребители с увреждания. При поискване информацията се предоставя на националните регулаторни органи преди нейното публикуване.

2. Националните регулаторни органи може да конкретизират, *inter alia*, параметрите за качество на услугите, които се измерват, както и съдържанието, формата и начина на публикуване на информацията, включително възможни механизми за сертифициране на качеството, за да гарантират достъп на крайните ползватели до изчерпателна, сравнима, надеждна и лесно достъпна за ползвателя информация. Когато е необходимо, могат да се използват параметрите, определенията и методите за измерване, установени в приложение III.

3. С цел да се предотврати влошаване на услуга и затрудняване или забавяне на преноса на трафик по мрежите, държавите-членки гарантират, че националните регулаторни органи са в състояние да определят за предприятието(ята), предоставящо(и) обществени съобщителни мрежи, минимални изисквания за качеството на услугите.

Член 23

Наличие на услугите

Държавите-членки предприемат всички необходими мерки, за да гарантират във възможно най-голяма степен наличието на обществено достъпни телефонни услуги, предоставяни през обществени съобщителни мрежи, в случай на ката-

строфални повреди на мрежата или при форсмажорни обстоятелства. Държавите-членки гарантират, че предприятията, които предоставят обществено достъпни телефонни услуги предприемат всички необходими мерки за осигуряване на непрекъснат достъп до услуги за спешна помощ.“;

14. Въмъква се следният член:

„Член 23а

Осигуряване на сравним достъп и избор за крайни ползватели с увреждания

1. Държавите-членки дават право на съответните национални органи, когато е целесъобразно, да определят изисквания, които трябва да бъдат изпълнени от предприятията, предоставящи обществено достъпни електронни съобщителни услуги, за да гарантират, че крайните ползватели с увреждания:

а) разполагат с достъп до електронни съобщителни услуги, сравним с достъпа, предоставян на мнозинството крайни ползватели, и

б) се възползват от избора на предприятия и услуги, който е на разположение на мнозинството крайни ползватели.

2. За да бъдат в състояние да приемат и прилагат конкретни договорености за крайни ползватели с увреждания, държавите-членки насърчават достъпността на крайно оборудване, предлагашо необходимите услуги и функции.“;

15. Член 25 се изменя както следва:

а) заглавието се заменя със следния текст:

„Телефонни справочни услуги“

б) параграф 1 се заменя със следния текст:

„1. Държавите-членки гарантират правото на абонатите на обществено достъпни телефонни услуги да бъдат включени в обществено достъпния указател, посочен в член 5, параграф 1, буква а), и информацията за тях да бъде достъпна за доставчиците на телефонни справочни услуги и/или указатели в съответствие с параграф 2 от настоящия член.“;

в) параграфи 3, 4 и 5 се заменят със следния текст:

„3. Държавите-членки гарантират, че всички крайни ползватели, на които се предоставя обществено достъпна телефонна услуга имат достъп до справочни услуги. Националните регулаторни органи са в състояние да налагат задължения и условия на предприятията, които контролират достъпа на крайните ползватели с цел предоставяне на справочни услуги, съгласно разпоредбите на член 5 от Директива 2002/19/ЕО (Директива за достъпа). Тези задължения и условия са обективни, пропорционални, недискриминационни и прозрачни.

4. Държавите-членки не поддържат регулаторни ограничения, които пречат на крайните ползватели в дадена държава-членка да имат пряк достъп до справочни услуги в други държави-членки чрез гласово повикване или кратко текстово съобщение (SMS) и вземат мерки за осигуряване на този достъп съгласно член 28.

5. Параграфи 1—4 се прилагат в съответствие с изискванията на законодателството на Общността относно защитата на личните данни и на неприкосновеността на личния живот и по-специално член 12 от Директива 2002/58/ЕО (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации).“;

16. Членове 26 и 27 се заменят със следния текст:

„Член 26

Услуги за спешна помощ и единен европейски номер за спешни повиквания

1. Държавите-членки гарантират, че всички крайни ползватели на услугите, посочени в параграф 2, включително ползватели на обществени телефони, разполагат с безплатен достъп до услугите за спешна помощ чрез използването на единния европейски номер за спешни повиквания „112“ и чрез всеки национален номер за спешни повиквания, определен от държавите-членки.

2. Държавите-членки гарантират, че предприятията, предоставящи на крайни потребители електронни съобщителни услуги за генериране на национални повиквания към номер или номера в национален телефонен номерационен план, осигуряват достъп до услуги за спешна помощ.

3. Държавите-членки гарантират, че на обажданията към единния европейски номер за спешни повиквания „112“ се отговаря по подходящ начин и че те се поемат съобразно националната организация на системите за спешна помощ. На такива повиквания се отговаря и те се поемат най-малко с бързината и ефективността на приемане на повиквания към друг национален номер или номера за спешни повиквания, в случай че такива продължават да се използват.

4. Държавите-членки гарантират, че достъпът до услуги за спешна помощ за крайни ползватели с увреждания е сравним с достъпа, предоставен на останалите крайни ползватели. С цел осигуряване на възможност за достъп на крайни ползватели с увреждания до услуги за спешна помощ при пътувания в други държави-членки, предприетите за тази цел мерки се основават във възможно най-висока степен на европейски стандарти или спецификации, публикувани в съответствие с разпоредбите на член 17 от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива), и не отнемат на държавите-членки възможността да приемат допълнителни изисквания с оглед постигането на поставените в настоящия член цели.

5. Държавите-членки гарантират, че доколкото това е технически възможно, съответните предприятия предоставят безплатно на органа, който отговаря за спешните повиквания, информация за местоположението на лицето, осъществяващо повикването, в момента, в който повикването достига до органа. Това се отнася за всички обаждания към единния европейски номер за спешни повиквания „112“. Държавите-членки могат да разширят обхвата на посоченото задължение, за да включат също и обаждания към национални номера за спешни повиквания. Когато посочените в параграф 2 предприятия желаят да поддържат твърдението, че предоставянето на информация за местоположението на лицето, осъществяващо повикването, е технически невъзможно, те носят тежестта на доказването на това твърдение.

6. Държавите-членки гарантират, че гражданите получават адекватна информация за съществуването и използването на единния европейски номер за спешни повиквания „112“, по-специално чрез инициативи, които са специално насочени към лица, пътуващи между държави-членки.

Член 27

Европейски телефонни кодове за достъп

1. Държавите-членки гарантират, че кодът „00“ е стандартният код за международен достъп. Могат да се постигнат или да се продължат специалните договорености за повиквания между съседни населени места в граничните райони между държавите-членки. Крайните ползватели в съответните населени места се информират изцяло за тези договорености.

2. Държавите-членки гарантират, че всички предприятия, които предоставят обществено достъпни телефонни услуги за международни повиквания, поемат всички повиквания към и от Европейското телефонно номерационно пространство (ЕТНП), без да се засяга необходимостта от възстановяване на разходите на предприятията.“;

17. Вмъква се следният член:

„Член 27а

Хармонизирани номера при хармонизираните услуги със социална значимост, включително номер на гореща линия за изчезнали деца

1. Държавите-членки популяризират специалните номера в номерационния обхват, започващ със „116“, определени в Решение 2007/116/ЕО на Комисията от 15 февруари 2007 г. за резервиране на националния номерационен обхват, започващ със „116“ за хармонизирани номера при хармонизираните услуги със социална значимост (*). Те насърчават предоставянето на своя територия на услугите, за които тези номера са резервирани.

2. Държавите-членки улесняват достъпа на крайните ползватели с увреждания до услугите, предоставяни в номерационния обхват, започващ със „116“. С цел улесняване на достъпа на крайни ползватели с увреждания до тези услуги при пътувания в други държави-членки, предприетите мерки може да включват гарантиране на спазването на приложими стандарти или спецификации, публикувани в съответствие с разпоредбите на член 17 от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива).

3. Държавите-членки гарантират, че гражданите получават адекватна информация за съществуването и използването на услугите, предоставяни в номерационния обхват, започващ със „116“, в частност чрез инициативи, които са специално насочени към лица, пътуващи между държави-членки.

4. В допълнение към общоприложимите мерки за всички номера в номерационния обхват, започващ със „116“, взети съгласно параграфи 1, 2 и 3, държавите-членки улесняват достъпа на гражданите до услугата, поддържаща гореща линия за съобщаване за изчезнали деца. Горещата линия е достъпна на номер „116000“.

(*) ОВ L 49, 17.2.2007 г., стр. 30.“;

18. член 28 се заменя със следния текст:

„Член 28

Достъп до номера и услуги

1. Когато това е технически и икономически възможно, и освен в случаите, при които повиканият абонат, поради търговски съображения, е предпочел да ограничи достъпа на повикващите страни в определени географски райони, държавите-членки гарантират, че съответните национални органи предприемат всички необходими стъпки, така че крайните ползватели да:

- а) имат достъп и да ползват услуги, при използване на негеографски номера в рамките на Общността; както и
- б) имат достъп до всички номера, предоставяни в Общността, включително тези в националните номерационни планове на държавите-членки, както и тези от ЕТНП и универсалните международни телефонни номера за достъп до услуги с безплатен достъп.

2. Държавите-членки гарантират, че съответните органи са в състояние да изискват от предприятията, предоставящи обществени съобщителни мрежи и/или обществено достъпни електронни съобщителни услуги, да блокират в определени случаи достъпа до номера или услуги, когато това се прави на основание на съмнение за измама или злоупотреба, и да изискват в тези случаи доставчиците на електронни съобщителни услуги да си удържат при източника съответните приходи за осигуряване на взаимосвързаност или от други услуги.“;

19. Член 29 се изменя както следва:

а) параграф 1 се заменя със следния текст:

„1. Държавите-членки гарантират, че националните регулаторни органи са в състояние да изискват от всички предприятия, които предоставят обществено достъпни телефонни услуги и/или обществени съобщителни мрежи да осигуряват на крайните ползватели допълнителните възможности, изброени в приложение I, част Б, според техническите възможности и икономическата целесъобразност.“;

б) параграф 3 се заменя със следния текст:

„3. Без да се засягат разпоредбите на член 10, параграф 2, държавите-членки може да налагат задълженията, посочени в приложение I, част А, букви а) и д), като общо изискване за всички предприятия, предоставящи достъп до обществени съобщителни мрежи и/или обществено достъпни телефонни услуги.“;

20. Член 30 се заменя със следния текст:

„Член 30

Улесняване на смяната на доставчик

1. Държавите-членки гарантират, че всички абонати с номера от националния телефонен номерационен план могат, по желание, да запазят номера(та) си независимо от предприятието, което предоставя услугата, в съответствие с разпоредбите на приложение I, част В.

2. Националните регулаторни органи гарантират, че ценообразуването между операторите и/или доставчиците на услуги във връзка с предоставянето на преносимост на номера е разходоориентирано, и че преките такси за абонатите, ако има такива, не действат като пречка за абонатите да сменят доставчика на услуги.

3. Националните регулаторни органи не налагат тарифи на дребно за пренасянето на номера по начин, който изкривява конкуренцията, например чрез установяването на специфични или общи тарифи на дребно.

4. Пренасянето на номера и последващото им активиране се изпълнява във възможно най-кратък срок. Във всеки случай времето за техническото прехвърляне на номера, не може да надхвърля един ден.

Компетентните националните органи могат да установят общия процес на пренасяне на номера, като вземат предвид националните разпоредби относно договорите и техническата осъществимост, включително, при необходимост, мерки гарантиращи, че абонатите са защитени по време на целия процес на прехвърляне.

5. Държавите-членки гарантират, че договорите, сключени между ползвателите и предприятията, предоставящи електронни съобщителни услуги, не съдържат

клауза за задължителен начален период на абонамент по-дълъг от 24 месеца.

6. Без да засягат минималните срокове на договорите, държавите-членки гарантират, че условията и процедурите за прекратяване на договор не действат като пречка за смяната на доставчика на услуги.“;

21. Член 31, параграф 1 се заменя със следния текст:

„1. Държавите-членки може да налагат разумни задължения за пренос на определени радио и телевизионни канали и допълващи ги услуги, особено услуги за достъп, целящи предоставяне на подходящ достъп за крайни ползватели с увреждания, върху попадащи под тяхната юрисдикция предприятия, които предоставят електронни съобщителни мрежи за разпространение на радио и телевизионни канали на обществото, когато значителен брой крайни ползватели на такива мрежи ги използват като основно средство за получаване на радио и телевизионни канали. Такива задължения се налагат само когато са необходими за постигането на цели от общ интерес, ясно определени от всяка държава-членка и са пропорционални и прозрачни.

Задълженията, посочени в първата алинея, се преразглеждат от държавите-членки най-късно една година след... (*), освен когато държавите-членки са извършили такова преразглеждане през предходните две години.

Държавите-членки редовно преразглеждат задълженията за пренос.“;

22. Член 33 се изменя както следва:

а) параграф 1 се заменя със следния текст:

„1. Държавите-членки гарантират, доколкото е подходящо, че националните регулаторни органи вземат предвид становищата на крайните ползватели, потребителите (включително по-специално крайните ползватели с увреждания), производителите и предприятията, които предоставят електронни съобщителни мрежи и/или услуги по въпросите, свързани с правата на всички крайни потребители и ползватели по отношение на обществено достъпните електронни съобщителни услуги, и по-специално когато те оказват значително въздействие върху пазара.

(*) Датата, посочена в член 4, параграф 1.

В частност, държавите-членки гарантират, че националните регулаторни органи установяват механизъм за консултация, който да гарантира, че при вземането на решения по въпроси, свързани с правата на крайните потребители и ползвателите по отношение на обществено достъпните електронни съобщителни услуги, интересите на потребителите в областта на електронните съобщения са зачетени в необходимата степен.“;

б) добавя се следният параграф:

„3. Без да се засягат съответстващите на правото на Общността национални правила за насърчване на целите на културната и медийната политика, като например културното и езиковото многообразие и медийния плурализъм, националните регулаторни органи и други имащи отношение органи могат да насърчават сътрудничеството между предприятията, предоставящи електронни съобщителни мрежи и/или услуги, и секторите, насочени към стимулиране на законното съдържание в електронните съобщителни мрежи и услуги. Това сътрудничество може да включва и съгласуване на информацията от обществен интерес, която се предоставя съгласно член 21, параграф 4, буква а) и член 20, параграф 1.“;

23. Член 34, параграф 1 се заменя със следния текст:

„1. Държавите-членки гарантират наличието на прозрачни, опростени и несвързани с големи разходи процедури за извънсъдебно решаване на спорове, възникнали във връзка с настоящата директива между потребители и предприятия, предоставящи електронни съобщителни мрежи и/или услуги, свързани с договорните условия и/или изпълнението на договорите за доставка на такива мрежи или услуги. Държавите-членки приемат мерки за справедливото и бързо прилагане на тези процедури за решаване на спорове и могат когато е оправдано да приемат система за възстановяване на разходите и/или компенсация. Държавите-членки може да разширят обхвата на тези задължения, за да обхванат и спорове с други крайни потребители.“;

24. Член 35 се заменя със следния текст:

„Член 35

Адаптиране на приложенията

Мерките, предназначени да изменят несъществени елементи от настоящата директива и необходими за адаптиране на приложения I, II, III и VI към технологичните промени или промените в пазарното търсене, се приемат от Комисията в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 37, параграф 2.“;

25. Член 36, параграф 2 се заменя със следния текст:

„2. Националните регулаторни органи нотифицират Комисията за задълженията за предоставяне на универсална услуга, наложени на предприятията, определени да поемат задължения за предоставяне на универсална услуга. Комисията се нотифицира незабавно за всяка промяна, засягаща тези задължения или за предприятия, попадащи в обхвата на настоящата директива.“;

26. Член 37 се заменя със следния текст:

„Член 37

Процедура на комитет

1. Дейността на Комисията се подпомага от Комитет за регулиране на съобщенията, създаден съгласно член 22 от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива).

2. При позоваване на настоящия параграф, се прилагат член 5а, параграфи 1 до 4 и член 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се взема предвид член 8 от него.“;

27. Приложения I, II и III и VI се заменят с текста в приложения I и II към настоящата директива;

28. Приложение VII се заличава.

Член 2

Изменения на Директива 2002/58/ЕО (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации)

Директива 2002/58/ЕО (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации) се изменя както следва:

1. Член 1, параграф 1 се заменя със следното:

„1. Настоящата директива предвижда да се хармонизират разпоредбите на държавите-членки, необходими за осигуряване на еднаква степен на защита на основните права и свободи и по-специално правото на неприкосновеност на личния живот по отношение на обработката на лични данни в електронно съобщителния сектор и да се осигури свободно движение на такива данни и оборудване за електронни съобщения и услуги в Общността.“;

2. Член 2 се изменя както следва:

а) буква в) се заменя със следното:

„в) „данни за местонахождение“ означава всякакви данни, обработени в електронна съобщителна мрежа или чрез електронна съобщителна услуга, показващи географското местоположение на крайното оборудване на ползвателя на обществено достъпни електронни съобщителни услуги;“;

б) буква д) се заличава;

в) добавя се следната буква:

„з) „нарушение на сигурността на лични данни“ означава нарушение на сигурността, което води до случайно или незаконно унищожаване, загуба, промяна, неразрешено разкриване или достъп до лични данни, предавани, съхранявани или по друг начин обработвани във връзка с предоставянето на обществено достъпна електронна съобщителна услуга в Общността.“;

3. Член 3 се заменя със следния текст:

„Член 3

Обхванати услуги

Настоящата директива се прилага при обработката на лични данни във връзка с предоставянето на обществено достъпни електронни съобщителни услуги в обществени съобщителни мрежи в Общността, включително обществени съобщителни мрежи, поддържащи събиране на данни и устройства за идентификация.“;

4. Член 4 се изменя както следва:

а) заглавието се заменя със следния текст:

„Сигурност на обработката“;

б) добавят се следните параграфи:

„3. В случай на нарушение на сигурността на лични данни, съответният доставчик на обществено достъпни електронни съобщителни услуги прави оценка на обхвата на нарушението на сигурността на личните данни, преценява доколко то е сериозно и решава дали е необходимо да уведоми компетентния национален орган и засегнатия абонат за нарушението на сигурността на личните данни, като взема предвид съответните правила, определени от компетентния национален орган в съответствие с параграф 4.

Когато нарушението на сигурността на личните данни представлява сериозен риск за неприкосновеността на личния живот на абоната, съответният доставчик на обществено достъпни електронни съобщителни услуги уведомява компетентния национален орган и засегнатия абонат за това нарушение без ненужно забавяне.

При уведомяване на абоната се описва най-малко какво е естеството на нарушението на сигурността на личните данни и се указват точките за контакт, от които може да се получи повече информация, както и се препоръчват мерки за смекчаване на евентуални неблагоприятни последици от нарушението на сигурността на личните данни. При уведомяването на компетентния национален орган в допълнение се описват последиците от нарушението на сигурността на личните данни, както и предложените или предприетите от доставчика мерки за неговото овладяване.

4. Държавите-членки гарантират, че компетентният национален орган е в състояние да определя подробни правила и — когато е необходимо — да издава инструкции относно обстоятелствата, при които се изисква уведомяване от страна на доставчика на обществено достъпни електронни съобщителни услуги за нарушението на сигурността на лични данни, формата, която се прилага за такова уведомяване, както и начина, по който се прави уведомяването.

5. С цел гарантиране на последователност в прилагането на мерките, посочени в параграфи 1- 4, след като се консултира с Европейската агенция за мрежова и информационна сигурност (ENISA), работна група „Член 29“ и Европейския надзорен орган по защита на данните, Комисията може да приема препоръки относно *inter alia* обстоятелствата, формата и процедурите, приложими за изискванията за информация и уведомяване, посочени в настоящия член.“;

5. Член 5, параграф 3 се заменя със следния текст:

„3. Държавите-членки гарантират, че съхраняването на информация или достъп до информация, вече съхранявана в крайното оборудване на абоната или ползвателя е позволено само при условие, че на съответния абонат или потребител е предоставена ясна и изчерпателна информация в съответствие с Директива 95/46/ЕО, *inter alia* относно целите на обработката и е предложено правото да се откаже такава обработка от администратора на данни. Това не пречи на всякакво техническо съхранение или достъп с единствена цел осъществяване или улесняване на предаването на съобщение по електронна съобщителна мрежа или доколкото е строго необходимо, за да се предостави услуга на информационното общество, изрично поискана от абоната или ползвателя.“;

6. Член 6 се изменя както следва:

а) параграф 1 се заменя със следния текст:

„1. Данни за трафик, отнасящи се до абонати и ползватели, обработени и съхранени от доставчика на обществени съобщителни мрежи или обществено достъпни електронни съобщителни услуги, трябва да бъдат изтрети или да се направят анонимни, когато не са необходими повече за целите на пренасяне на съобщение, без да се нарушават параграфи 2, 3, 5 и 7 от настоящия член и член 15, параграф 1.“;

б) параграф 3 се заменя със следния текст:

„3. С цел маркетинг на електронни съобщителни услуги или за предоставянето на услуги с добавена стойност, доставчикът на обществено достъпна електронна съобщителна услуга може да обработва данните, упоменати в параграф 1, до степен и продължителност, необходими за такива услуги или маркетинг, ако абонатът или ползвателят, за когото се отнасят данните, е дал предварително съгласието си. На потребители или абонати трябва да бъде дадена възможността да оттеглят по всяко време съгласието си за обработка на данни за трафика.“;

в) добавя се следният параграф:

„7. Данните за трафик могат да се обработват до степента, строго необходима за гарантирането на мрежовата и информационна сигурност, определена в член 4, буква в) от Регламент (ЕО) № 460/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 10 март 2004 година за създаване на Европейската агенция за мрежова и информационна сигурност (*).“

(*). ОВ L 77, 13.3.2004 г., стр. 1.“;

7. Член 13 се заменя със следния текст:

„Член 13

Нежелани съобщения

1. Използването на автоматизирани повикващи системи без човешка намеса (автоматично повикващи машини), машини за факсимилета (факс) или електронна поща (включително

услугите за кратки текстови съобщения (SMS) и услугите за мултимедийни съобщения (MMS)) за целите на директен маркетинг, може да бъде позволено само по отношение на абонати или ползватели, които са дали предварително своето съгласие.

2. Независимо от параграф 1, когато физическо или юридическо лице получи от своите клиенти техните електронни координати за електронна поща, в контекста на продажбата на продукт или услуга, в съответствие с Директива 95/46/ЕО, същото физическо или юридическо лице може да използва тези електронни координати за директен маркетинг на неговите собствени подобни продукти или услуги, при условие, че на клиентите ясно и отчетливо е дадена възможност да възразят безплатно и по лесен начин на такова използване на електронни координати в момента на тяхното събиране и при всяко съобщение, в случай че клиентът не е възразил първоначално на такова използване.

3. Държавите-членки предприемат подходящи мерки, за да гарантират, че нежеланите съобщения за целите на директен маркетинг в случаите различни от посочени в параграфи 1 и 2, не са разрешени без съгласието на засегнатите абонати или ползватели или по отношение на абонати или ползватели, които не желаят да получават тези съобщения, като изборът между тези възможности се определя от националното законодателство, като се взема предвид, че и двете възможности трябва да са безплатни за абоната или ползвателя.

4. Във всеки случай трябва да бъде забранена практиката да се изпраща електронна поща за целите на директен маркетинг, маскираща или скриваща идентичността на подателя, от чието име се прави съобщението, или в разрез с член 6 от Директива 2000/31/ЕО, или без валиден адрес, на който получателят да може да изпрати искане да се спрат такива съобщения.

5. Параграфи 1 и 3 се прилагат към абонати, които са физически лица. Държавите-членки гарантират също в рамките на законодателството на Общността и приложимото национално законодателство, че законните интереси на абонати с изключение на физически лица, по отношение на нежелани съобщения, са достатъчно защитени.

6. Без това да засяга някое административно средство за правна защита, за което може да бъде предвидена разпоредба, *inter alia* съгласно член 15а, параграф 2, държавите-членки гарантират, че всяко физическо или юридическо лице,

неблагоприятно повлияно от нарушения на национални разпоредби, приети в съответствие с настоящия член, и следователно имамо законен интерес в прекратяването или забраната на подобни нарушения, включително доставчик на електронна съобщителна услуга, защитаващ своите законни бизнес интереси, може да започне съдебно производство срещу такива нарушения. Държавите-членки могат също така да определят специфични правила относно санкциите, които са приложими спрямо доставчиците на електронни съобщителни услуги, допринасящи поради своята небрежност за нарушения на национални разпоредби, приети в съответствие с настоящия член.“;

8. Добавя се следният член:

„Член 15а

Прилагане и изпълнение

1. Държавите-членки установяват правилата за санкции, приложими спрямо нарушения на националните разпоредби, приети в съответствие с настоящата директива, и вземат всички необходими мерки за да гарантират, че те се прилагат. Предвидените санкции трябва да бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи и могат да се прилагат за да обхванат периода на всяко нарушение, дори нарушението ако нарушението е било поправено впоследствие. Държавите-членки нотифицират тези разпоредби на Комисията най-късно до ... (*) и незабавно нотифицират всички последващи изменения, които ги засягат.

2. Държавите-членки гарантират, че компетентният национален и, когато е целесъобразно, други национални органи, разполагат с правомощията да разпоредят прекратяването на нарушенията, посочени в параграф 1.

3. Държавите-членки гарантират, че компетентните национални органи и, когато е целесъобразно, други национални органи, разполагат с всички необходими правомощия и ресурси за разследване, включително правомощието да получават всякаква подходяща информация, от която биха имали нужда за наблюдение и изпълнение на националните разпоредби, приети в съответствие с настоящата директива.

4. С цел да се осигури ефективно трансгранично сътрудничество при изпълнението на националните закони, приети

в съответствие с настоящата директива, и да се създадат хармонизирани условия за предоставянето на услуги, включващи трансграничен пренос на данни, Комисията може да приема препоръки, след като се консултира с ENISA, работна група „Член 29“ и съответните регулаторни органи.“.

Член 3

Изменение на Регламент (ЕО) № 2006/2004

В приложението към Регламент (ЕО) № 2006/2004 (Регламент за сътрудничество в областта на защита на потребителите), се добавя следната точка:

„17. Директива 2002/58/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 юли 2002 г. относно обработката на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации): член 13 (ОВ L 201, 31.7.2002 г., стр. 37).“.

Член 4

Транспониране

1. Държавите-членки приемат и публикуват до ... законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези мерки и.

Държавите-членки прилагат тези мерки от ....

Когато държавите-членки приемат тези мерки, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

2. Държавите-членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното право, които те приемат в областта, уредена от настоящата директива.

Член 5

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила в деня след нейното публикуването в *Официален вестник на Европейския съюз*.

(*) Датата, посочена в член 4, параграф 1.

Член 6

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в ....

За Европейския парламент

Председател

...

За съвета

Председател

...

_____

ПРИЛОЖЕНИЕ I

„ПРИЛОЖЕНИЕ I

ОПИСАНИЕ НА ВЪЗМОЖНОСТИТЕ И УСЛУГИТЕ, ПОСОЧЕНИ В ЧЛЕН 10 (КОНТРОЛ ВЪРХУ РАЗХОДИТЕ), В ЧЛЕН 29 (ДОПЪЛНИТЕЛНИ ВЪЗМОЖНОСТИ) И В ЧЛЕН 30 (УЛЕСНЯВАНЕ НА СМЯНАТА НА ДОСТАВЧИК)**Част А Възможности и услуги, посочени в член 10**

а) Подробно фактуриране

Държавите-членки гарантират, че националните регулаторни органи, при спазване на изискванията на съответното законодателство относно защита на личните данни и неприкосновеността на личния живот могат да установят основното равнище на подробните фактури, които се изпращат безплатно от определените предприятия (както е установено в член 8) на потребителите, така че да могат:

- i) да осигуряват възможности за проверка и контрол на таксите за използване на обществената съобщителна мрежа във фиксирано местоположение и/или свързаните с нея обществено достъпни телефонни услуги; и
- ii) адекватно да следят потреблението и разходите си и по такъв начин да упражняват разумен контрол върху своите сметки.

Когато е необходимо, на абонатите могат да се предложат допълнителни подробности при разумни тарифи или безплатно.

Безплатните повиквания за абоната, който осъществява повикването, включително повикванията към линии за помощ, не могат да се включват в подробните фактури за абонатите, извършващ повикванията.

б) Безплатно избиращо спиране на изходящи повиквания или на специални кратки текстови съобщения (SMS) и мултимедийни съобщения (MMS) с добавена стойност

Възможността абонатът, чрез подаване на заявление до определено предприятие, предоставящо телефонни услуги, безплатно да спре определени видове изходящи повиквания или специални кратки съобщения (SMS) и мултимедийни съобщения (MMS) с добавена стойност от или до определени видове номера.

в) Системи за предплащане

Държавите-членки гарантират, че националните регулаторни органи могат да изискват от определените предприятия да предоставят на потребителите начини за предплатен достъп до обществената съобщителна мрежа и използване на обществено достъпни телефонни услуги.

г) Разсрочено плащане на таксите за свързване

Държавите-членки гарантират, че националните регулаторни органи могат да изискват от определените предприятия да допускат разсрочено плащане от потребителите на такса за свързване към обществената съобщителна мрежа.

д) Неплащане на сметки

Държавите-членки предвиждат специфични мерки, които са пропорционални, недискриминационни и публично оповестени, които обхващат неплащането на телефонни сметки, издадени от предприятия, определени в съответствие с член 8. Тези мерки гарантират, че съответните абонати получават надлежно предварително предупреждение за евентуално последващо прекъсване на услугата или прекратяване на връзката. С изключение на случаите на измами, системни закъснения в плащането или неплащане, мерките следва да гарантират, доколкото това е технически възможно, че всяко прекъсване се ограничава до съответната услуга. Прекратяването на връзката при неплащане следва да се прилага само след като абонатът бъде надлежно предупреден. Държавите-членки могат да предвидят срок за ограничено обслужване преди пълното прекратяване на връзката, по време на който се допускат само повиквания, които не водят до разходи на абоната (например повиквания на номер „112“).

Част Б Възможности, посочени в член 29

а) Тонално номеронабиране или DTMF (двухтонално многочестотно предаване)

Обществената съобщителна мрежа и/или обществено достъпните телефонни услуги поддържат използването на DTMF тонове съгласно ETSI ETR 207 за сигнализация от край до край по мрежата рамките на отделните държави-членки или между различни държави-членки.

б) Идентификация на линията на страната, която осъществява повикването

Номерът на страната, която осъществява повикването се представя на страната, която получава повикването, преди да бъде осъществено повикването.

Тази възможност се предоставя в съответствие с релевантно законодателство за защита на личните данни и неприкосновеността на личния живот и по-специално с Директива 2002/58/ЕО (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации).

Доколкото това е технически възможно, операторите следва да предоставят данни и сигнали, за да улеснят идентифицирането на страната, която осъществява повикването и тоналното номеронабиране между границите на различните държави-членки.

Част В Прилагане на разпоредбите за преносимост на номера, посочени в член 30

Изискването, че всички абонати с номера от националния номерационен план могат, по желание, да запазят номера(та) си независимо от предприятието, което предоставя услугата, се прилага:

- а) в случаите на географски номера в определена област; и
- б) в случаите на негеографски номера за всяко местоположение.

Разпоредбите на настоящата част не се прилагат за пренасянето на номера между мрежи, които предоставят услуги във фиксирано местоположение и мобилни мрежи.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

ИНФОРМАЦИЯ, КОЯТО СЛЕДВА ДА БЪДЕ ПУБЛИКУВАНА В СЪОТВЕТСТВИЕ С ЧЛЕН 21 (ПРОЗРАЧНОСТ И ПУБЛИКУВАНЕ НА ИНФОРМАЦИЯ)

Националните регулаторни органи трябва да гарантират, че информацията, посочена в настоящото приложение, е публикувана в съответствие с член 21. Националните регулаторни органи решават коя информация следва да бъде публикувана от предприятията, предоставящи обществени съобщителни мрежи и/или обществено достъпни телефонни услуги и коя информация следва да бъде публикувана от самите национални регулаторни органи, така че потребителите да могат да направят информиран избор.

1. Име(на) и адрес(и) на предприятието(та)

Имената и адресите на управление на предприятията, които предоставят обществени съобщителни мрежи и/или обществено достъпни телефонни услуги.

2. Описание на предлаганите услуги

- 2.1. Обхват на предлаганите услуги
  - 2.2. Включват се също така стандартни тарифи с пояснение относно предоставените услуги и какво е включено във всеки тарифен елемент (напр. такси за достъп, всички видове потребителски такси, такси за поддръжка), включително подробности за прилаганите стандартни отстъпки и специалните и целеви тарифни схеми, както и всички допълнителни такси и разходи във връзка с крайно оборудване.
  - 2.3. Политика на компенсация/възстановяване на разходи, включително подробности за предлаганите схеми за компенсация/възстановяване на разходи.
  - 2.4. Предлагани видове услуги за поддръжка
  - 2.5. Стандартни договорни условия, включително минимален срок на договорите, прекратяване на договорите и процедури и преки такси, свързани с преносимостта на номера и други идентификатори, ако е приложимо.
3. Механизми за решаване на спорове, включително разработените от предприятията.
  4. Информация относно правата във връзка с универсалната услуга, включително при необходимост възможностите и услугите, посочени в Приложение I.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ III

ПАРАМЕТРИ ЗА КАЧЕСТВОТО НА УСЛУГАТА

Параметри, определения и методи за измерване на срока на доставка и качеството на услугата, посочени в членове 11 и 22

За предприятия, които предоставят достъп до обществена съобщителна мрежа.

Параметър (Бележка 1)	Определение	Метод за измерване
Време за първоначално свързване към мрежата	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Коефициент на повреди за линия за достъп	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Време за отстраняване на повреди	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057

За предприятия, които предоставят обществено достъпна телефонна услуга

Параметър	Определение	Метод за измерване
Време на изграждане на връзка (Бележка 2)	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Време за отговор при справочни услуги	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Съотношение на работещите монетни и картови обществени телефони	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Жалби във връзка с точността на сметките	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Дял на неуспешни повиквания (Бележка 2)	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057

Номерът на версията на ETSI EG 2020 57-1e 1.2.1 (октомври 2005 г.).

Бележка 1

Параметрите следва да позволяват анализиране на качеството на регионално ниво (т.е. не по-малко от ниво 2 от Европейската номенклатура на териториалните единици за статистически цели (NUTS), установена от Евростат).

Бележка 2

Държавите-членки може да решат да не изискват поддържане на актуална информация относно качеството на тези два параметъра ако има доказателство, което показва, че качеството в тези две области е задоволително.“

ПРИЛОЖЕНИЕ II
„ПРИЛОЖЕНИЕ VI

ОПЕРАТИВНА СЪВМЕСТИМОСТ НА БИТОВАТА ЦИФРОВА ТЕХНИКА, ПОСОЧЕНА В ЧЛЕН 24

1. *Общ алгоритъм за кодиране и приемане на свободен сигнал*

Цялата битова техника за приемане на стандартен цифров телевизионен сигнал (напр. разпространение чрез наземно, кабелно или сателитно предаване, което е предназначено най-вече за фиксирано приемане, като DVB-T, DVB-C или DVB-S), която се предлага за продажба, под наем или в друга форма в рамките на Общността и може да декодира цифрови телевизионни сигнали, има способността:

- да позволява декодиране на такива сигнали в съответствие с общ европейски алгоритъм за кодиране, който се управлява от призната европейска организация по стандартизация — в момента ETSI;
- да изобразява на екран ясно излъчен сигнал, при условие че ако техниката е взета под наем, наемателят спазва условията на съответния наемен договор.

2. *Оперативна съвместимост на аналогови и цифрови телевизионни апарати*

Всеки аналогов телевизионен апарат с интегрален екран с видим диагонал над 42 cm, който се предлага на пазара за продажба или под наем в рамките на Общността, следва да е оборудван с поне един изход за отворен интерфейс, стандартизиран от призната европейска организация по стандартизация, напр. както е посочено в стандарта CENELEC EN 50 049-1:1997, и който дава възможност за просто свързване на периферни устройства, по-специално допълнителни декодери и цифрови приемници.

Всеки цифров телевизионен апарат с интегрален екран с видим диагонал над 30 cm, който се предлага на пазара за продажба или под наем в рамките на Общността, следва да е оборудван с поне един изход за отворен интерфейс (стандартизиран или съответстващ на стандарт, приет от призната европейска организация по стандартизация, или съответстващ на отраслова спецификация), напр. DVB съединител за общ интерфейс, който дава възможност за просто свързване на периферни устройства и пренос на всички елементи на цифров телевизионен сигнал, включително информация, свързана с интерактивни услуги и с услуги за условен достъп.“

ИЗЛОЖЕНИЕ НА МОТИВИТЕ НА СЪВЕТА

I. ВЪВЕДЕНИЕ

През ноември 2007 г. *Комисията* прие своето предложение ⁽¹⁾ за директива на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Директива 2002/22/ЕО относно универсалната услуга и правата на потребителите във връзка с електронните съобщителни мрежи и услуги, Директива 2002/58/ЕО относно обработката на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации и Регламент (ЕО) № 2006/2004 за сътрудничество в областта на защита на потребителите. Това предложение бе представено на Съвета на 29 ноември 2007 г.

Европейският парламент прие становището си на първо четене на 24 септември 2008 г.

Комитетът на регионите прие становището си на 19 юни 2008 г. ⁽²⁾

Европейският икономическият и социален комитет прие своето становище на 29 май 2008 г. ⁽³⁾

Комисията прие измененото си предложение на 6 ноември 2008 г.

Съветът прие общата си позиция на 16 февруари 2009 г.

II. ЦЕЛ

В предложението за директива, което е част от трите предложения за преразглеждане на регулаторната рамка на ЕС за електронните съобщителни мрежи и услуги, се предлага изменение на три законодателни текста, а именно Директива 2002/22/ЕО — т.нар. „Директива за универсалната услуга“, Директива 2002/58/ЕО — т.нар. „Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации“ и Регламент (ЕО) № 2006/2004 за сътрудничество в областта на защита на потребителите.

С предложението си относно Директивата за универсалната услуга Комисията има за цел да разгледа четирите основни области, които е набелязала като изискващи промяна, а именно: прозрачност и публикуване на предназначена за потребителите информация, по-добър достъп за потребители с увреждания, аварийни услуги и достъп до номер „112“, както и основна свързаност и качество на услугите („неутралност на мрежите“).

Предложението на Комисията относно Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот разглежда въпроси като: гарантирано информиране на потребителите, в случай че личните им данни са били изложени на риск вследствие нарушение на сигурността на мрежата, даване на повече отговорности на операторите и националните регулаторни органи по отношение на сигурността и целостта на всички електронни съобщителни мрежи и услуги, засилване на правомощията на компетентните органи за прилагане и изпълнение, особено в борбата със „спама“, както и изясняване на прилагането на правилата на ЕС за събиране на данни и устройства за идентификация при ползване на обществени електронни съобщителни мрежи.

Регламентът за сътрудничество в областта на защита на потребителите е изменен с цел да се засилят трансграничното сътрудничество и контролът върху прилагането на правилата в съответствие със съществуващ общностен механизъм, изложен в този регламент.

⁽¹⁾ Док. СОМ (2007) 698 окончателен.

⁽²⁾ ОВ С 257, 9.10.2008 г., стр. 51.

⁽³⁾ ОВ С 224, 30.8.2008 г., стр. 50.

III. АНАЛИЗ НА ОБЩАТА ПОЗИЦИЯ

Общи бележки

Общата позиция включва голям брой изменения, внесени от Европейския парламент на първо четене, възпроизведени дословно, отчасти, или в същия дух (87 от общо 155). Тези изменения внасят подобрения или яснота в текста на предложената директива. Други изменения обаче не са отразени в общата позиция, тъй като Съветът ги счита за ненужни или неприемливи, или, както се оказва в няколко случая, тъй като някои разпоредби от първоначалното предложение на Комисията са били заличени или изцяло преработени. По-специално Съветът подчертава, че е необходимо предложенията да бъдат разгледани внимателно, за да се запази подходящ баланс между пропорционалност и субсидиарност, както и за да се избегне излишна тежест за националните регулаторни органи или засегнатите предприятия, като в същото време се гарантира наличието на конкуренция и ползи за крайните потребители.

Съветът, както и Европейският парламент, избраха подход, който набляга на значението на един по-лесен достъп за потребителите с увреждания. Съветът се съгласява и с виждането на Европейския парламент за специфичен член относно хармонизираните номера за хармонизирани услуги от социален характер, макар и да не следва изцяло Парламента по отношение на подробностите.

Една основна разлика с предложението на Комисията е въпросът за процедурата на комитети и позоваванията на Органа. Друга съществена разлика, този път спрямо позицията на Европейския парламент, са позоваванията на съдържанието. И в двата случая позоваванията са сведени до минимум.

Освен това Съветът е добавил или изменил определен брой разпоредби, за да направи по-ясни целите на текста и неговото прилагане.

Конкретни бележки

Общата позиция на Съвета до голяма степен съпада с позицията на Европейския парламент. Най-важните точки, по които подходът на Съвета се различава от този на Европейския парламент или на Комисията, са посочени по-долу.

1. Договори

Съветът подкрепи основната идея на предложенията на Комисията, но — като в това отношение се присъедини към Европейския парламент — бе на мнение, че е необходимо да се допълнят подробности за информацията, която трябва да присъства в договорите, особено по отношение на параметрите за качество на услугата, обслужването на клиента и условията за минималния срок на договора във връзка с промоции.

2. Качество на услугите

Главният въпрос, разгледан от Съвета, бе степента и естеството на намесата на Комисията. Бе възприет подходът грижата за определяне на изискванията за минимално качество на услугите по отношение на предприятията, които предоставят обществени съобщителни мрежи, да бъде поверена на националните регулаторни органи (НРО).

3. Уведомяване при нарушения на сигурността

Съветът обстойно разгледа въпроса за уведомяването при нарушения на сигурността. Той избра възможността доставчикът на обществено достъпни съобщителни услуги да има правото да преценява тежестта на нарушението и доколко е необходимо да уведоми НРО и/или засегнатия абонат, за разлика от Европейския парламент, който не би желал да повери тази преценка

единствено на доставчика и би предпочел да се предвиди задължително уведомяване на НРО във всички случаи, както и публикуване на допуснатите нарушения. За да се осигури подходящо равнище на хармонизация, Съветът задължава държавите-членки да гарантират, че НРО са в състояние да определят подробни правила относно обстоятелствата, формата и процедурите, приложими към изискванията за информация и уведомяване при нарушение на сигурността на личните данни.

Позиция на Съвета спрямо измененията на Европейския парламент

Съветът прие дословно, отчасти или по принцип изменения № 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 15, 16, 19, 20, 24, 32, 36, 37, 38, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 51, 53, 55, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 70, 71, 72, 73, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 82, 84, 85, 86, 87, 89, 90, 91, 95, 99, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 118, 119, 129, 131, 132, 138, 141, 144, 149, 150, 151, 152, 165, 180, 181, 182, 188, 189, 192, 193 и 194.

Съветът не прие изменения № 1, 10, 11, 12, 14, 17, 18, 21, 22, 23, 25, 26, 27, 28, 29, 31, 35, 39, 40, 41, 42, 43, 50, 52, 54, 56, 57, 58, 59, 69, 83, 88, 92, 93, 96, 97, 98, 100, 101, 114, 115, 116, 117, 120, 122, 124, 125, 127, 128, 133, 135, 136, 137, 139, 140, 142, 143, 145, 146, 147, 157, 163, 166, 174, 183, 184, 185, 186, 187 и 190.

IV. ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Съветът счита, че общата позиция представлява балансирана съвкупност от мерки за насърчаване на конкуренцията, укрепване на вътрешния пазар и защита на интересите на гражданите.

Общата позиция би дала възможност правата на потребителите да продължават да бъдат важен център в провежданата в тази сектор регулаторна политика. От друга страна, тя би позволила да се запази подходящ баланс между пропорционалност и субсидиарност, както и да се избегне излишна тежест за националните регулаторни органи или засегнатите предприятия, като в същото време се гарантира наличието на конкуренция и ползи за крайните потребители.

Съветът се надява на конструктивна дискусия с Европейския парламент с оглед на бързото приемане на директивата.

ЦЕНИ ЗА АБОНАМЕНТ ЗА 2009 г. (без ДДС, с включени разходи за стандартна доставка)

Официален вестник на ЕС, серии L+C, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	1 000 EUR за годишен абонамент (*)
Официален вестник на ЕС, серии L+C, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	100 EUR за месечен абонамент (*)
Официален вестник на ЕС, серии L+C, на хартиен носител + годишно сборно издание на CD-ROM	на 22 официални езика на ЕС	1 200 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия L, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	700 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия L, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	70 EUR за месечен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия C, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	400 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия C, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	40 EUR за месечен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L+C, месечно издание на CD-ROM (сборно издание)	на 22 официални езика на ЕС	500 EUR за годишен абонамент
Притурка към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане), CD-ROM, две издания на седмица	многоезичен: на 23 официални езика на ЕС	360 EUR за годишен абонамент (= 30 EUR за месечен абонамент)
Официален вестник на ЕС, серия C — Конкурси	на език (езици) в зависимост от конкурса	50 EUR за годишен абонамент

(*) Цена на отделен брой: до 32 страници: 6 EUR
от 33 до 64 страници: 12 EUR
над 64 страници: цена, фиксирана според случая

Абонамент за *Официален вестник на Европейския съюз*, издаван на официалните езици на Европейския съюз, може да се направи за 22 езикови версии. Един абонамент включва сериите L (Законодателство) и C (Информация и известия).

За всяка езикова версия се прави отделен абонамент.

Съгласно Регламент (ЕО) № 920/2005 на Съвета, публикуван в Официален вестник L 156 от 18 юни 2005 г., според който институциите на Европейския съюз временно не са задължени да съставят всички актове на ирландски език и да ги публикуват на този език, изданията на Официален вестник на ирландски език се разпространяват отделно.

Абонаментът за притурката към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане) включва всички 23 официални езикови версии в един общ многоезиков CD-ROM.

Абонатите на *Официален вестник на Европейския съюз* имат право, след заявка, да получат различните приложения към Официален вестник без допълнително заплащане. Информация за публикуването на приложенията се предоставя чрез съобщения за читателите, включени в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Продажби и абонаменти

Платените издания на Службата за публикации могат да бъдат закупени от всички наши търговски представители.

Списъкът на търговските представители е достъпен на адрес:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_bg.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) предлага директен безплатен достъп до законодателството на Европейския съюз. Този интернет сайт дава възможност за справка с *Официален вестник на Европейския съюз* и включва договорите, законодателството, юриспруденцията и подготвителните законодателни актове.

За подробна информация за Европейския съюз посетете интернет сайта: <http://europa.eu>